

Dit is een schoon suyverlijck boecxken, in den welcken ghy vinden sult veel schoone leysenen ende gheestelijcke liedekens allen menschen tot devotien verweckende

<https://hdl.handle.net/1874/35571>

212. 7. 6.

Dit is een schoon

sunberlijck Boecrken / in den welcken
ghy vinden sult veel schoone Lysenen/ ende
Gheestelijcke Liedekens/ allen menschen
tot debotien verwerkende. Op een nieu
getozrigeert ende verbeteret.

Noch sijn hier achter van nieuws by ghevoeght , veel
schoone gheboort-Liedekens, Lysenen, Hymnen
ende Gheestelijcke Liedekens,

T'Antwerpen.

Dooz Thomas Pieterckz. Baert/ Boeck-
hercooper/ op den hoek van den Houtil/ in den
Propheet David.

Dies est letitie in ortu regali nam proces-

sit hodie de ventre Virginali/ Puer admirabilis

vultu delectabilis in humanitate qui est ineffabi-

lis et inestimabilis in divinitate. Laudam, te.

Mater hec est Filia Pater hic est natus

Quis audivit talia Deus et Homo natus

Servus est et Dominus qui ubique cominus

Nescit apprehendi/

Presens est te eminus stupor iste geminus

Nescit apprehendi.

Adoramus te

Orto Dei Filio Virgine de pura

Et Rosa de Lilio stupescit natura

Quod parit Tubercula natum ante secula

Creatorem rerum Quod uber munditie

Lac dat pueritie Antiquo dferum.

Angelus Pastoribus juxta suum gregem

Nocte vigilantibus natum celi Regem

Punctat cum gaudio jacentem in presepio

In fantem pannosum
Angelorum dominum et p̄natis hominum
Forma speciosum.

Ut vitrum non leditur sole penetrante/
Sic illesa creditur virgo post et ante
Felix est puerpera cuius clausa viscera
Deum portaberunt/
Et beata ubera in etate tenera/
Deum lactaberunt.

In obscuro nascitur illustrator solis/
stabilo reponitur princeps terra molis/
Satiatur dextera qui affixit sidera
Deum celos extendit/
Concrepat bagitibus qui tonat in nubibus/
Dum celos ascendit.

Orbis dum describitur virgo p̄gnans ibat
Bethlehem qua nascitur puer qui nos scribat
In illorum curia qui canebant gloria/
Nova dignitatis/
Deus in sublimibus dat pacem hominibus
Bone voluntatis.

P

Der natus in Bethleem unde gaudit Jeru-

sale/ assumpsit carne filius dei patris altissimus/

per Gabrielem nunctum / virgo concepit filium

Tanquam sponsus de thalamo processit matris
 utero poruit in presepio regnantem sine termino
 Cognovit hoc Misus quod puer esset dominus.
 Reges de saba veniunt aurum tus mirra offerunt
 mirantes dominum inuicem salutant deum et ho-
 minem uni trino sempiterno benedicamus domino
 Gaudet chorus angelicus sit gaudium pastoribus/
 Et in terris hominibus eterna pax fidelibus
 Unde semper angelicas Deo dicamus gratias.

Dies est leticie nam processit hodie / Christus

Rex de virgine sine virgo virgula de flore modo
 miro res mirande creditur / virgo mundo non le-
 ditur verbum hanc ingreditur sine virgo ut bel-
 lus rozo modo miro.

Virgo Mater nefca corruptule gratia / spiritu
 sit gravida sive virgo salbo pudore modo miro.
 Castitatis liliu peperisti filium Christu regem
 dominum sine virgo virgula de flore modo miro.

Pater nobis nascitur rector angelorum / in

Hoc mundi nascitur dominus dominorum,

In presepe ponitur sub feno Asinorum/
Cognoverunt dominum Christum regem celorum/
Punitat Pastozibus Angelus de celis/
Ipsum quam in Bethlehem natum ostendit eis/
Tunc Herodes timuit magno cum timore/
Infantes et Pueros occidit cum doloze/
Qui natus est ex Maria die hodierna/
Pzeducat nos cum gratia ad gaudia superna/
Nos de tali gaudio cantemus in choro. In cor-
dis et organo benedicamus Domino/ Laus et
jubilatis nostro in ore/ Et semper angelicas Deo
dicamus gratias.

Magnum nomen domini Emanuel/ quod

annūciatū est per gabriel/ hodie aparuit in israel/

facta est letitia in becheh sunt cōpleta que pzedixit

daniel/ de maria virgine natus est rex eya eya eya

eya virgo deū genuit sicut divina voluit elemētia,

Magna.

5
Magna dei gloria sollemnis
Verbum caro criminis indemnus/
Sumpserat exordia gaudii primordia/
Nobis summa contulit sophia/
Gaude virgo glorie Maria/
Epa/Epa/Epa/Virgo deum genuit/
Sicut divina voluit clementia.

Iam defecit lumine natura/
Dum concepit virgo paritura/
Omnis ars dilectio mystica transfectio
Spe salutis gaudet omnis terra
Gaudet virgo glorie Maria/
Epa/Epa/Epa/virgo deum genuit/etc.

E

Astra est puerpera/letetur concio quem Ga

byiel pcedixerat letetur chozus hodie letetur cle

ricorum chozus hodie canticorum canticis letitie.

Quem matris alio gestiens/letetur concio
Clausus Johannes sencerat letetur chozus hodie
Letetur clericorum chozus/etc.

Feno jacere pertulit letetur concio/
Presepe non abhorruit letetur chozus hodie/
Letetur clericorum chozus/etc.

Gloria tibi domine / letetur concio /
Qui natus est de virgine / letetur chorus hodie
Letetur clericorum chorus hodie / etc.

Cum patre et sancto spiritu letetur concio /
In sempiterna secula / letetur chorus hodie /
Letetur clericorum chorus / etc.

A M E N.

Ad Completorium.

R

Domine dimittis Seruum tuum Domine /

secundum verbum tuum in pace. Magnam nomē
domini emanuel / quod annuntiatum est per / etc.

Quia viderunt oculi mei salutare tuum.

Quod parasti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium / et gloriam
plebis tue Israel. Gloria patri et filio / et spiritui
sancto.

Sicut erat in principio et nunc et semper / et in
secula seculorum.

FFAJS.

Gaudet

Gaude / Gaude / Gaude / Gaude/

Gaude pater Nicolae. Nicolai solemnita.

Canit presens familia. Gaude/Gaude/

Ille puer amabilis/
In omnibus laudabilis. Gaude/

Deum ad hunc in cunis jacuit/
In omnibus complacuit. Gaude

Quarta et sexta feria/
Semel fugebat ubera. Gaude

Benedicamus domino
Qui regnat in altissimo. Gaude

Deo dicamus gratias/
Qui fides est et Charitas.

Quem nunc virgo peperit/
Vitam mundo protulit

Satanamque de primis
Potestata privatam

Vala / sus / sus / sus/
Vala / sus / sus / sus/

Vala sus minuo.

Hier na volghen die Geestelike Liedekens/
van den nieuwen Jare.

M Et desen nieuwen Jare
So wort ons openbare
Daer daer een Maghet vrychbare
Die weereit heeft verblint/

Ghelobet moetet zyn dat soete kindekijn/
Ge-eert moet zyn dat soete maeghdekijn/
Nu eeuwelijck ende in aller tijt.

Hoe wel was haer te moede/
Doe sy in bleesch ende bloede/
Aen-sagh haren herfsen hoede/
Den Heere der Weereit wijt.

Ghelobet.

Sy baerde sonder pijn/
Ende bleef een maget sijne
Des zondaers mederijne/
Des hebben die Jodeanjt.

Ghelobet.

Die Engelen songen schoone
Gloria in den Throone/
Ter ere ende ten lobe/

Dat kindeken ghebenedijt.

Ghelobet.

Als achte dagen waren geleden

Doe wert Jesus besneden

Al na der Jootscher seden/

D'welck ons van zonden vryjt.

Ghelobet.

Wt Orenten Lande

Quamen ten offerhande

Dre Coningen onbekende/

Gode ghebenedijt.

Ghelobet.

Des derthienden daegs zift vzoeder

Donden sy hem bysijn Moeder/

Joseph was haer behoeder/

So ons die Schryfuere belijt.

Ghelobet.

Als die ses weken sinne quamen/

So ginck sy nae't betamen

Onbeblerkt van aller blamen/

D'welck was om ons profijt.

Ghelobet.

Albus gingh die Maghet sempel/

Ende droegh haer kint ten Tempel/

Alle vrouwen

Dat gunne ons Godt die Heere/
Der Heeren ghebenedigt.

6
ten kindeken,

Een schoon Liedeken/ Op de wijze:
Doe Jesus ghebooren wert.

Het is heden den dagh van vroolijckheyt
al in des Coninghs Hove/
Want aldaer ontfanghen heeft
Een Maeght van groter lobe
Een kindt ghebooren wonderlijck/
Ende al te maet ghevoeghlijck/
Nae der menscheijckhede/
Boven al seer vlytendelijck
Sterf hy booz zonden ootmoedelijck/
Want hy Godt is/ ende Menschen mede
Die Moeder is Dochter wonderlijck
Haers Soons/ want hy is haer vader/
Waer hoorde opt Man dies ghelijck/
Hy is Godt ende Mensch te gader:
Hy is een knecht ende Heer/
Hy is over al/ dat is meer/
Onbegrijpelijck te vinden/
Teghenwoordigh ende veer/
Waer hoorde opt man dies wonder meer/
Ten can gheen Man versinnen.
Hy wert ghebooren in der nacht;
Der Sonnen verlichtere/
Ende hy wert in de stal gheleyt/
Aller weerele stichtere
Men bant hem met den wendel lanc/
In Bercklehem hy der Engelen sanc:
Hy was ghehoorsam/ Godt/ Vader en Moeder
Hy hebet al gheschaper als ons behoeder/
Wilt hem loven en dancken in alle Stunden/
Want hy ons bemint uyt s'herffen gronden/
Ghelijck het niet en quest het glas/
Daer

Daer die sonne schijnt dooze/
Gheloove ich dat Maria was/
Naer reyne maghet ende boozen/
Die moeder is ghebenedyot/
In wiens lichaem besloten leyt
Die Godts Zoon wert mensch geboozen/
Heet dat die vrysten hepligh waren/
Die Godt in zyn jonghe jaren/
Te sugghen hadde vercoozen.
Godt den Herx derkens ontboodt
Mer den Enghelen blitschap groot/
Al van des Coninghs Feesten/
Die gheuonnen heeft een Maeght/
Ende inder Oribbe was ghelaeght
In docketkens ghewonden/
Hij is aller werelt Heer/
Ende van ghedanten schoonder meer
Dan yemant is ghevonden.
Noe men de Werelt al beschreef/
Ginck een maghet met kinde/
Te Bethlechem daer sy doe bleef/
Ende voldroecht kindt ten eynde/
Daer men afschrijft in den Eobe/
Ende glorie singt met grooten love/
Van grooter weddigheide/
Godt hier boven van Hemelryck/
Verleent om menschen op Aertryck
Van goeden wille vrede.

A M E N.

Laet ons met herten reyne
Loven dat soet kindeken clepne/
Het brengh ons wyt der weyne.
Ons is een kindt gebooren/
Ten onse ghepreden teer/
Hij comt die helle verstooren
Als menoche ghefigureert/
Op wil ons

By wyl ons allen ghemeyne/
Verlossen upt der pijnē
Met sijnen bloede allepne.

Laet ons.

Des moghen wy wel eeren
Die Maghet die hem droegh/
Den grooten Oer der Heeren/
Die haer niet en verwoegh/
Weest vzoelijck groot en clepne/
Dit soete kindekijn
Vijdt ons upt aller pijnē.

Laet ons.

Die Vader van hier boben
Sprack sijnen Enghel aen
Wy willen die Helle verstooren/
Ende verlossen Wijf ende Man/
Gaet tot der schoone Fonteyne/
Maria claer aenschijne/
Ende seght haer wat ick meyne.

Laet ons.

Groetse my vrendelijcke
Die schoone suwber seught
En seght haer blydelijcke
Sy mach wel sijn verheughe
Want sy en anders ghene/
Die sal Gods Moeder sijn/
Ick ben met haer ghemeyne.

Laet ons.

Al binnen Nazarette/
Quam die Enghel Gabriel/
Ende sprack tot der Fiolette
Met schoone woorden snel/
Godt groet u Maghet reyne/
Vol gratten is u aenschijn/
Godt is met u ghemeyne.

Laet ons.

By usal noch beclijven/
Dat Adam heeft onbevrijt
Want boben alle wijven/
So vdy ghebenedijdt
Ghy sult ontfanghen een gzeerne/
In uter herten schijne

Des Vaders

Des Vaders Soon alleyne.

Laet ons.

Sp sprack ootmoedelycke/
Doe soude dat comen by/
Ick en kende sekerlycke/
Noyt man/ dus verwondert my/
dat ick en anders gheene/
Gods Moeder soude syn/
Myn hert wert cout als steene.

Laet ons.

Die Enghel sprack tot hare
O weerde supber Maeghe/
En weest in gheenen vare/
Het is wonder dat ghy claeght/
Want ghy sult sonder pyne/
Varen een kindekijn/
Ende blyven Maghet reyne.

Laet ons.

Die Maget haer conforteerde
Indat haer d' Enghel seyt/
Ende sy respondeerde
Ick ben daer toe bereyt
In uwe woorden alleyne
Sette ick den wille mijn/
Siet hier Gods beerne clepne.

Laet ons.

Die Enghel scheidde van haer
Alsonder pijn oft vaer/
Of sonder herten sucht/
Vaerde die supber reyne/
Die Demeelsche doctryne/
Des Vaders soon ghemeyne.

Laet ons.

ghelooft so moet sy wesen/
Nu ende tot aller tijt/
In haer sijn wy ghesesen
Sy bracht ons groot jolijt/
O weerde fonteyne/
Des sondaers Mederneyne/
Lidt voor ons alle ghemeyne.
Laet ons.

**Een nieu Liedeken / op de wijze: Puer
nobis Nascitur.**

Hier is de Dochter van Spon
Ick soude se so blpde maken
Ick soude haer een Bootschap doen/
Van also groote saken.

Doe gingh een Maghet sware /
Te Bethlehem / daer sy doe bleef
Ende ontfingh haer kindt aldars.

Een glas al schijnter dooze
Ten bycekt niet van der Sonnen
Dus heeft die Jonck-vrou na en vooz
Jonck-vrou / een kindt ghewonnen.

Een dypsternis is ons verclaert /
Een licht is ons gheresen /
Een Maghet heeft een kindt gebaert /
Dat dunckt my wonder wesen.

Hu is hy teder ende cranch /
Een Maghet sal hem voeden /
Wp moghent hem al wel weter danck
Van sijner grooter armoeden.

Wp toont sijn goedertierent heyt
Wp en was hy verholghen
Wp byst so grooten ootmoedighent
Wp en connen hem niet na volghen.

Maria nam hem op haren schoot /
Sycusten aen sinen monde /
Die minne hadde sy also groot
Tot hem in alle stonde.

O Heere lof moet u altoos sijn
Wilt ons van gheleypden /
Met die weerde Moeder d'ijn /
Als wp alle van hier scheyden.

Supber Maeghe van Israel

Wilt u verblyden nu
Onder schooner bootschap
Die ick u bzinghe nu

Benedicta tu in mulieribus/
Vala sus/Vala sus/
Ave plena gratia/ tecum dominus/
Benedicta tu in mulieribus.

Al met der bootschap schoone
Die d' Enghel heeft ghedaen/
Hebby van s' Hemelsch throone/
Dooz den Heplighen Gheest outfaen.
Benedicta.

Als Joseph dat verstande/
Dat Maria was bezucht/
Hy pepns de in zynen gronde/
Hem waer beter gheblucht.

Benedicta.

Dies hem die Enggel schoone
Toe sprack ende riet/
Joseph Davids Sone
En wiltse begheven niet.

Benedicta.

Noch ontsietse niet te nemen
Die Moeder Gods Marien/
Dat van haer wert gebooren/
Sal ons zonden byjen.

Benedicta.

Maria en Joseph mede
Doeren beyde te samen/
Tot Bethlehem in der stede/
Daer sy haer Berberghe namen.

Benedicta.

In een arm huysken ter noot
Al sonder wegh oft deuren/
Om dat sy waren van haben bloot/
Moest hem also ghebenren.

Benedicta.

Alk quam te midder-nacht/
So heeft die Maeghe ghebaert/
En kindeken van grooter macht
Als onghie Enghel verclaert.

Benedicta.

Daer

Daer vaerde die supber Ijcke
Den Heere ghevenedijdt/
Van hemel ende Aertrijcke/
Lof sy haer tot aller tijdt.

Benedicta.

Doe sprack met blijden gheschalle
Joseph alleluya/ende die Enghels alle/
In excelsis gloria.

Et in terra pax hominibus/
Vala sus/vala sus.

Swgghet soete Jesus/
Ghy zyt onse dominus/
Et in terra pax hominibus.

Die herderkens op den velde
By haer schapen laghen/
Met eener claerheyt suelde
Den Enghel daer sy saghien.

Et in terra.

Met grooter anxtighede
Werden sy bevaen:

Die Enghel tot hen seyde/
Laet u ghedachten staen.

Et in terra.

En gaet tot Bethlehem binnen/
Daer suldy nu ter stonden
Jesum Christum ghebozen vinden
In doerckens ghewonden.

Et in terra.

Daer bonden sy dat kindekijn
Ghelept in eener cribben:
Van hoo was zijn beddekijn/
Hy en woude anders niet hebben.

Et in terra.

• T'kindekijn was/nae Moyses Wet/
Ten achtsten daghe besneden/
Overmidts zijn groote ootmoedigheyt
In zijn songhe leben.

Et in terra.

Den naem die hem de Enghel gaf/
Eer dat kint ghebozen was/
Die wert hem daer ghegheven/
Jesus menseliker las.

Et in terra.

Pu laet ons loben desen Heere/
B G O

Die is ghenoemt Iesus:
 Sticken wy hem/ hy weent so seere/
 Ende sy singhen hem aldus. *Et in terra*
 Te Deum laudamus Pala sus/
 Pala sus/ swyghet soete Iesus/
 Ghysjt ons Dominus. *Te deum laudamus.*

Dines nu laet ons Godt loben/
 Deum celestem van hier boven
 Qui non adorat/ hy is verschoude quotidie
 hy is van tener maget gebooren rex glorie.
 Omnes nu mooghy wonder hoozen
 De celo quam hier te voozen
 Propter quod voluit syn ghebooren de virgine.
 Si non venisset hier te voozen/
 De celo/ om te syn ghebooren/
 Omnes fuissetus als verloozen. *a nocte.*
 In domo en woonde niemant in/
 Passus vloghen daer upt ende in
 Natua voluit zyn daer in. *certissime.*
 Domus habens parietes gheen/
 Frigus erat/ alsoot wel scheen
 Trepudabat al in eer. *pye frigore*
 In presepe was hy ghelent/
 Et ante Azinos was hy ghesprept/
 Sub feno der Godlijckhept. *dulcissime.*
 Quando puer habent xl dagen/
 Ad Templum was hy ghedragen
 Immolaberunt ten is gheen saghen. *Simone.*
 Bar turturum offerden sy daer
 Maria Joseph op den Altaer/
 Oves ner boves hadden sy daer. *erat pauper.*
 Quando puer pet mochte gaen
 Ad studium deden sy hem saen/
 Belle matris deden hem gaen. *pro discere.*
 Maria namt Aludt op haren schoot/
 Qui nos redemit van der doot/

Dixit ei saluys wel groot. suo ozo.

In brachtio/nam sy dat kindt
quem ipsa/ met goeder herten mint

Jur erat/want hy was Coningh. omnes bale.

Tres Reges quamen uyt verre Landen/

Propter te doer offerhande/

Stella ducit eos te Lande. balde recte.

Immolauerunt Myrthe Iaspas/

Et aurum purum Barthazar/

Chus Melchior daer naer. illa nocte

Rogamus Christum sonder snoben

Et det nobis/sonder begheuen/

Vitam celestem/dat eeuwigh leven. perpetue.

Hy is van eener Maget ghebooren. rer gloys.

Hy is ghebooren een kindekijn/

Daerom so willen wy vrolijck zyn

Laet ons hem dienen met herten sijn

Want sijnen Naem is Iesus/

Wala/sus/sus/sus. sprack Maria tot Iesus.

Doer haerde die maget Maria bly/

So en was daer niemant by

Dan Ioseph die behoeder by/

Daer hare hadden sy ghelaten t'huys. Wala sus.

Als onse Heere ghebooren was/

Ende Maria daer af ghelagh/

So men in de Schriftueren las/

Dan gheenen man hadde sy confys. Wala sus.

Men leyde den Heer in der Crisbden

Dan hof was ghemaect sijn bedde

Men beyde ziden quetste hy sijn ribben/

Nochtans bleef hy Dominus. Wala sus.

Gen offe ende een cleyn Ezelkijn

Verwermden die leden zyn/

Dan couden weende dat kindekijn

Nochtans bleef hy Dominus. Wala sus.

Die Verderkens op den velde laghen

Sy begosten haer te vertfaghen/

Van een clærheyt die sy saghen/
Sy hadden gewilt wel wesen' hups. Mala sus.

Die Enghel sprack/weest niet verbaert/
Ong is ghebozen een nieuwe standaert:

Op sal den vpant maken confus/
Die Verderkens songhen/ha/ha/ha/

Ong is ghebozen soo ick verstaet/
In excelsis gloria/

Et in terra pax hominibus.

Et was een Maghet uptbercozen

Daer Jesus af wilde zyn ghebozen/
Dus ben ick vro.

O/o/o/o/benedicamus domino.

Al tot der stadt van Nazareth.

Daer is een Maghet onbesmet/
Des ben ick vro.

O/o/o/o/benedicamus.

Goetse my met den name myn:

Seght dat ick haer kindt wilt zyn/
Des ben ick vro.

O/o/o/o/benedicamus.

Die Enghel was een bode goet/
Op voer derwaerts met der spoet/
Des ben ick vro.

O/o/o/o/benedicamus.

Op seide: Godt goet u supber Maeght/
Ghy zijt die Gode seer wel behaeght/
Des ben ick vro.

O/o/o/o/benedicamus.

Op wilt van u ghebozen zyn/
Jesús die lieve Meester myn/
Des ben ick vro.

O/o/o/o/benedicamus.

Maria sprack: hoe moecht ick hem ghewinnen/
Want ick noyt man en geerden om minnen/
Des ben ick vro.

O/o/o/o/benedicamus.

De Oeplighe Gheest sal in u comen/
Soo den dauw valt op der bloemen/
Des ben ick vro.

O/o/o/o/benedicamus.

Maria weest onbertsaeght/
T'is den Gods sone die ghy draeght/
Des ben ick vro.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

O/o/o/o/benedicamus.

Op heeft

Op heeft u daer toe berecozen/
Op wil u verlossen dat was verloozen/
Des ben ick vzo. O/o/o/o/benedicamus,
Van alle sorghe ben ick ontslaghen/
Die deerne Gods wil ick wesen/
Des ben ick vzo. O/o/o/o/benedicamus.
Marta viel neder op haer knyen/
Den wille Gods moet gheschien/
Des ben ick vzo. O/o/o/o/benedicamus.

H Et sangh een Nachtegale
Door desen soeten sangh
Dat het herte van binnen
Met grooter minnen ontsangh
Hy quam hier neder singhen/
Al uyt sijns Vaders hof
Al op den boom des Crucees
Die men moet gheuen lof.

Nu vlieghe/ vliegheet versule
Wel verre int Hemelsch landt
Nu vlieget den hooghsten Coning
Hier boven in sijn hant/
Nu vliegheet op sijnen arme
Nu vliegheet op sijnen schoot/
Ende weest op hem coene/
O minne heeft hem doodt.

Sijt wellecom/ heer jonghelingh sterck/
Hier is niemant dier verdriet
Wil op den Coningh nemen mere
Ghy moet hem singhen een Liet/
Een liedt is den danck ende eere/
die daer is also groot
Die daer ten eten wil bliuen/
Men gheeft hem Hemelsch broot.

Die Coning wil hem schencken
Ende sijnen naem doen conde

Der leuende Fonteyner
Wt sijner herten gront
Daer is hy Coningh
Hy sit daer boven al
Die moet ons allen helpen
Als hy/ so ick hoopen sal.

Die Maria ghehouwert was/
Ende men die schriftuere las
Wat seyde haer Man/
Ick sal u openbaren/
So ick can.

Joseph op onser Vrouwen saght/
Ende was seer verbaert/
Ende hy en seyde niet/
Hy peynsde/lieve Heere/
Wat is my gheschiet.

Joseph dacht in sijnen moet
Bede hy haer schande/ten ware niet goet
Hy peynsde dat/
Dat hy haer ontgaen woude/
In een ander stadt.

Daer Joseph lagh en sliep
De heylighe Geest hem aenriep
Dat was also
staet op/Davids sone/
Ende weest bzo.

Joseph en weest niet vertsaght/
Dat kint dat Maria dzaeght/
dat is Gods kint/
die heylighe Geest is in haer gecomen
En twijfel niet.

En waer dat kint noyt ghebooren/
Onse ziele waer verlooren
dat waer also
staet op Davids Sone/
Ende weest bzo.

21

**Een schoon Liedeken/
Van Maria.**

Godt groet u roose van Jericho Maria/
Ontplucht moeten wy wel wesen/
Ave Maria/tu es plena gratia.

Die met der Sonnen is ghelept
Die mane onder haer voeten sprept. Ave maria.

Die Sonne is den Veylighen Gheest
Daer op ghy rust alder meest. Ave Maria.

Die Mane is dat Kersten gheloofde/
Daer op suldy rusten hooghe. Ave Maria.

Ghy hebt ghestilt des Waders toozen/
Dat Eva hadde verloozen. Ave Maria.

Want ghy hebt ghebzacht dat Gods Lam/
Dat onse zonden af-nam. Ave Maria.

Godt groet u puerlick der Princen Heere
Daer is niemant in dan God alleene. Ave Maria.

Ghy zijt een Arche Gods groot/
Daer op ruste dat Hemelsch bzoot. Ave Maria.

Ich bidde u Coninginne vrouwe/
Ic bidde u Maria uyt rechte trouwe. Ave maria.

Dat ghy onsen lieben Heere
Bidden wile dat hy ons van zonden keere.

Ave Maria.

Het sy Vrouwe oft Man/

Die dese woorden gheseggen ran. Ave Maria.

Dat hem Godt zijn Hemelsch wil gheben/
Met dat Kindken dat eeuwtigh leven/ Ave Ma.

Hab ich bleughelen als een Arent wijf/
Ich soude so hooghe blieghen/
Daer boven in dat Paradijs/
Tot minnen soelen liebe.

Dan soude ich seggen Vader mijn/
Wanneer suldy my halen

Ut deser ellende van Vertrück/

In uwer hooghster salen.

Waer is de dochter van Spont
Ick wilse vroljck maken/
Ick wil haer een bootschap doen
Van also hlpden saken.

Die hooghste in der minnen/
Dat is Jesus Marien Sone
Godt laet ons hem ghewinnen/
Hier boven in den thzoone.

Dat hemelrijck ende Aertrijck
Noyt conste ontluycken/
die sal een supber maghet reyn
In haren Lichaem besluyten.

Die duyfsternisse is verclaert
dat licht is ons gheresen/
Een maghet heeft een kindt ghebaert/
dat mach wel wonder wesen.

Dat kindt was teder ende cranck
Een maghet moestet voeden
Tis recht dat wy't hem wieten danck
Van sijner groater ootmoeden.

Heer Jesus kerst/wat hebby gemeens
Wy souden u so gheerne vraghen/
dat ghy dus licht en weent
Ghy sijt so jongh van daghen.

Dat dus viel en dat was onghereet/
dat moghen wy nu ghebruycken/
Dat Adam in den Appel beet
dat dede den Hemel sluyten.

O moeder Gods van hemelrijcke/
des Coninghs in den thzoone/
Bidt voor ons allen innerlijcke/
Jesus uwen Sone.

Dat wy daer boven moeten
N ende uwen kinde groeten/
dat wil ons Godt ghehuyghen. Amen.

25

En nieu Liedeken/ op de wijze:
soo't begint.

Het viel een Hemels dauwe
Al in een cleyn Maeghdelijn/
Ten was noyt beter vrouwe:
Dat dede haer cleyn kindekijn

Dat van haer was ghebozen/
Ende sy bleef maghet sijn:
O Maghet uptvercozen/
Lof moet u altoos zyn.

Die Maghet ginck met kinde
Geens waerheyt hincck haer aen:
Als Joseph dat verstinde/
Die goede rechtveerdighe man:
Hy dachte/ ick wilsse laten/
Ick en ben de Vader niet/
Ende trecken mijner straten
Eer my meer schanden geschiet.

Al van des Hemels thzoone
Spzack hem den Enghel aen/
O Joseph Davids sone/
O waerde saltighe man:
Blijft alle beyde te gader/
Het is boven natueren cracht/
Dat Godt almachtigh Vader
In haer dus heeft ghebzaecht.

Cozt daer nae is ghecomen
Een kepselryck ghebodt/
Dat niemant uptghenomen/
Hy en quame sonder spot/
Albaer hy was ghebozen/
Ende byenghen zyn tribuyt:
Dat dede men daer hoozen
Ende roepen ober luyt.

María en Joseph mede
Quamen te Bethlehem waert/

Want daer

Want daer was Josephs stede/
Als ons die Schiftuere verclaere
maer sy mochten nieuwers inne
Men wijsde altoos voort/
Die hemelsche Coningtime/
En was daer niet ghehoort.

Int veldt hebben sy ghevonden/
Een hups seer dunne ghedaecte
Binnen so cozte stonden
hebben sy daer logijs ghemaect/
Daer wert die maghet moeder
Alsonder wee oft sonder pijn/
Dess' menschen Soon en Broeder/
Hoe mocht sy ons naerder zijn.

Wt Moederlijcker minnen/
Leyde sy hem op haren schoot
haer herte verblpde van binnen/
Dat dede zijn mondeliken root
Sy rusten aen sijn wanghen
Sy rusten menighfout/
Dat sy quam zyn ghebanghen/
Verlossen jonck ende out.

Maria supber Fonteyne/
Daer Godt sijn ruste in nam
Bidt voor ons al ghemeyne
Ende versoent dat Goddelijc lam/
So dat wy moghen gheraken
met hem in dat soete dal/
Daer vzeucht is boben maten/
Die eeuwelijck dueren sal.

Heer Jesus/kerst van Nazarene/
Ghy zint ghebooren van een Maget reene/
Daerom zijdn ghebenedijt.

Herodes hebet vernomen
Daer is een nieu Coningh ghecomen/
Die rijcker soude zyn dan sy. Heer Jesus kerst.
Herodes

Herodes heeft gheswooren/
Op sal alle kinderen dooden in tooren/
Die onder twee Jaren zijn.

Heer Jesus kerst.

Do Maria dat verhoorde/
Dat men alle kinderen verinorde/
Joseph laet ons varen tis meer dan tijt.

Heer Jesus kerst.

Maria quam aldaer ghevaren/
Daer een man sijn cooren saept/
Op groete den man/ sp reedt voor by.

Heer Jesus kerst.

Godt groet u man die daer saepde
Comit hier pemant die na my vzaeght/
Wijst hem voor by.

Heer Jesus kerst.

Herodes quam al daer ghevaren
Daer een man sijn Cooren maepde/
Op sprack/hy reedt voor by.

Heer Jesus kerst.

Beght my man/ daer ghy maeyt
Hebby niet een vjouwe sien varen
Met wit habijt.

Heer Jesus kerst.

Doe ich saepde dat ich nu maeye/
Do Maria quam hier een vjouwe ghevare
Met wit habijt.

Heer Jesus kerst.

Herodes sprack tot sijnen Heeren/
Op willen weder t' huns-waert keeren/
Op mach wel upt den Lande zijn.

Heer Jesus kerst.

Herodes sprack tot sijnen lieden/
hoort wat ich u sal ghebieden/
Gaet ende soecket kinden.

Heer Jesus kerst.

Op gingen van lands te lande varen
Die oiden

Die onder twee Jaten waren
Die dooden sy.

Heer Jesus kerst.

Doe waenden sy't kindeken te verdoen/
Maer het was in Egypten ghebloen/
Ende en wilde niet ghedoot zyn.

Heer Jesus kerst.

Dus sent/ende rliij. dus sent
Waren ghedoot kindekijn.

Sy willen alle Gods Enghelen zyn/

Heer Jesus kerst.

Nu bidden wy desen kinde/
Dat hy ons wil bzinghen
In zyn eeuwigh rick.

Heer Jesus kerst.

Een schoon Lepsen/op die wijze:
van Cleben/Dorn en Ba-
ten-burgh.

MEt bzeughden willen wy singhen
In desen blijden tijt/
Heer Jesus wil ons bzinghen
Al in zyn eeuwigh rick:

Daer toe hy is ghebozen
Van eener Ma ghet sijn/
Hy stelpt des Vaders tozen
Dat soete kindekijn.

Wt Jesse is ghesyzoten/
Daer is ons upt ghebloten
Een edel bloem des Goddelijcx lam/
Hy bzachte ons offerhande/
Dat bede dat leven zyn
Hy bzack der hellen bande
Dat soete kindekijn.

Die oude Vaders alle
Die laghen in den noot/
Met so grooten gheschalle/

Ende

Ende met versuchten groot
Terstont dat sy begheerden
Dat soude ghebooren sijn
Al van die supber gaerde/
dat soete kindekijn.

María die supber gaerde/
die men noyt ghenoemt en vant
Eer sy opt quam op d'Herde
Was sy met Gode bekant
Van binnen ont ons te troosten
dat dede sy wel aenschijn
Lof hebt ghy die ons verlost/
dat soete kindekijn.

Die Enghel van den throone
Ende al die opt leven ghewan
Bekenden Marien Sone/
Sonder die wreede man/
Herodes valsche Heere
dat dede hy wel aenschijn
Want hy heminde seere/
dat soete kindekijn.

Herodes wat haet u sozghen
Ghy zijt van herten blindt
Gheen dinc en is verborghen
Al vooz dat jonghe kindt
Op en mint geen aertsche dingen/
Sijn rijk is sonder termijn/
Wat wilt ghy dan verdringhen
dat soete kindekijn.

Sal ick nu moeten verliesen
mijn eere/mijn goet/mijn lant
Het sal daerom verliesen
de doode van mijnder hant
Ende kinderen van veel wijven
Al in den Lande mijn/
Het salder oock mede blyven
dat soete kindekijn.

Herodes heeft

Herodes heeft hoorwaren/
Van sinen wel ghemist
Dat kint is hem onbaren
met Gobbelycker list/
Daer moesten sy't besterven
Veel kinderen/dats wel aenschijn/
Omdat hy wilde bederven/
dat soete kindekijn.

Dze Coninghen iyt Orienten/
Sy hadden des kints ghewout/
Sy brachten hem in presenten
myrre/ Wierooch ende Gout
daer mede dat sy bewesen
Sijn macht/sijn rijk/sijn ygh/
Daer mede heeft hy ons gheneesen/
dat soete kindekijn.

En Enghel quam ter spraken/
Joseph den ouden man/
ghy moecht u wel henen maken
Ende baren nu hier van:
Herodes wilt doen dooden
den soeten Schepper dijn/
behoet hem van alle nooden
dat soete kindekijn.

Eenen Ezel gingh hy bereyden/
Hy en lette niet een twint
haer op sette hyse beyde
Dze moeder ende dat liebe kint/
Te Egypten hoeren sy henen
Al doo; dze wilde woestijn
Sijn macht heeft daer ghescheneen
dat soete kindekijn.

Sy quam in rozen stonden/
daer stont een Palm-boom/
met byrichten dat sy hem vonden
maria nam des goom/
Wier onder moet ick rusten

Sprack sy dat kindekijn /
Met vzeughden ende met lusten /
Ende met mijn liebekijn.

Doe sy was gheseten
Maria die supber maeght /
Wijndruppen moet ick eten
Van des Palmbooms draecht:
Mijn herte heeft ghequolen /
Herodes valsch feijn /
Dat ick nu dus moet dolen
Ende mijn liebekijn.

Daer af moeghdy wel swijgen
Sprack hy / die oude man:
Ghy en contse niet ghecrigghen /
Want ick niet climmen en can /
Weel badt tot deser stede /
Waer beter Broot en goeden wijst
Die moet ick u voeren mede /
Dooz ons ende ons lief kindekijn.

Doe Jesus was gheseten
Op zijner liever Moeder schoot /
Hy en can des niet vergheten /
Want hy den boom gh'boot
Dat hy hem boogh ter aerden
Al dooz die lieve Moeder zyn /
Want haer herte des begheerde
Ende haer lief kindekijn.

Die boom van supber vzychter
Nepghde neder zynen roep
Al dooz Marien voeten
Daer stonden wijndruppen op:
Sy pluckten alle beyde
Al dooz des honghers pijn /
Des moghen wy ons wel nepghen
Dooz dat soete kindekijn.

Een supber claer fonteyne
Al uyt der aerde spranck /

Om Jesus

Om Iesus wille alle
Maria daer upt d'anch.
Ende Ioseph oock die oude/
Dat dorhte hem wonder zijn:
Op loefde menighsoude
Dat soete kindekijn.

In deser supber seesten
Sijn sp gebaren voort/
Al dooz die wilde foreesten
Sp deden haer confoort.
Sy quamen daer visiteren
Al sonder sel begrjpp/
Den Heere aller Heeren/
Dat soete kindekijn.

Doe sy quamen met allen/
Alle in Egypten-lant/
Daer zijn die Afgoden geballen
Al die men daer vant:
Spen conden niet verdzaghen
Dat Goddelijck aenschijn/
Dat in daer comen saghen
Dat soete kindekijn.

MEt desen nieuwe Jare
So willen wy v'olijck zijn
Ong heeft een maget clare/
Ghebraert een kindekijn:

In Bethlehem vercozen/
So ons die Schrijtuere verclaert/
Is ons een kindt ghebozen/
Die maghet bleef onbeswaert.

Hier boven in den Throons
Wert Gabriel ghesandt
Al tot der maghet schoone
Al in dat Joodtsche lant:
In Nazaret der stede
Want hy die maghet allepne/

Hy sprack / Godt ghebe u byde /

Godt sp met u ghemeyne.

Ghy zijt boven alle vrouwen

Van Godt ghebenedijt /

By u wort noch behouwen

Dat Adam heeft ontviydt /

Ghy sult in uwen litchame

Een edel byucht ontsaen /

Ende blijven sonder blame /

En twijfelt daer niet aen.

Die maegt wert seer van binnen

Verschickt in haren moet /

Sp dacht in hare sinnen

Hoe comen mocht die groet

Die haer die Enghel brochte /

Sp en hadde noyt man ghesien /

Sp dacht in haren sinnen /

Och hoe sal dit gheschien.

Die Enghelen sprack / O repne /

Waerom zijdt vertsaeget

Ghy sult ontsaen een gzepte /

Ende blijven een supber maeght:

Ende haren sonder pijn

dat licht der Enghelen broodt /

der werelt mederijne /

Ende sult zijn / zijns ghenoot.

Hoe soude ick kindt ghedragen /

Ich en kende noyt gheenen man /

Noch en hebbe in mijn behaghen /

Hoe soude dat wesen dan?

Wel is boden natueren crachten

Te zijne moeder ende maeght /

Seer treuren mijn ghedachten /

Hierom ben ick vertsaeght.

O hooghe maeght van pyise /

Waerom zijt ghy vertsaeght?

Die heylighe Gheest sal rijssen

In u wel supber maeght
Gods cracht en uptvercozen

Die sullen u onbagen:

Dat wort van u ghebozen

Sal Adams zonden dwaen.

Oock Lysbet heeft nu ontsaen

In harer ouder tijt/

Haer daghen zyn vergaen/

O Maghet ghebenedyt/

Het is in Gods vermoghen/

Dat is ende wesen sal/

Nu blyft in goeden hooghen/

Vertrooft dit jammer dal.

Die Sone des Alderhooghesten/

Soo sal hy zyn ghenaemt/

Hy sal die weerst verlossen/

Ende hy blyft onbeschaemt:

Sijn Ryck sal altoos dueren/

Ende nemmermeer vergaen:

Hierom en wilt niet treuren/

Die vzeught sult ghy ontsaen.

Die oornloedighe Bellicaen repne

Viel neder op haer knipen:

Siet hier Gods deerne elepne/

Ha uwen woorde moet my geschien

Al tot der selver uren

Ontsingh die Maghet sijn/

Hy droegh hem sonder treuren/

Hy baerde hem sonder pijn.

In Bethlehem vercozen/

Als ons die Schyftuer verclaert/

Is ons dit kindt ghebozen

Het is veel eeren waert:

Die Moeder is een Maeght eerbaer

Dies willen wy vrolick zyn:

Hy is Godt ende Mensch te gaer

Hy en mocht niet beter zyn,

23

Een nieu Liedeken van den
nieuwen Jaer.

Dat soete nieuwe Jaer/ ende Jaer/
Ja ons nu aenghecomen/
Jae comen/ ende jae comen/

Ons Heere Godt laet ons
Ten besten/ ende ten goede vergaen.

Ende ick hoop het sal

Ons alle gaer vromen/

Jae vromen/ ende jae vromen:

Ick sie dat wout/ ende ic sie dat wout.

Soo schoone ghebloeuet staen.

Ende ick hoorze den Nachtegale

Soo schoone ende so vrolijck singhen/

Jae singhen/ ende jae singhen/

Al in den bosch/ ende jae in den bosch/

Staedt soo nae/ ende vast hier by.

Ende een schoon Jonckvrou

Heeft mijn herte nu bevanghen/

Jae vanghen/ ende jae vanghen/

So vaste/ icken can haer/ ende en can haer

Ontrijden noch ontgaen.

Ende soo wie zijn lief

Spreekt alle Jaers- daghe/

Jae daghe/ ende jae daghes

Met recht mach hy/ ende met recht mach hy

Wel vrolijck ende blijde soo mach hy zijn.

Dies mach hy my

Wel also seer beclaghen/

Jae beclaghen/ ende jae beclaghen.

Ick en sach mijn lief/ ende ick en sach mijn lief

Van alle desen Jaer niet.

Ende dese nijdere tonghen

moet Godt ende maria verdoemen/

Jae verdoemen/ ende jae verdoemen:

Sp wachten ons twee/

Waer dat wy henen gaen/
Ende wy hebben hier
Soo langhe ghestaen/
Jae staen/ende jae staen:
Ick sie den lichten dach
Int Oosten soo claer opgaen.

Gen nieu Liedeken vant nieu
we Jaer.

D Antwaect nu Israel/doet op u ooren/
Wilt hoozen nae der Pzopheten stem:
Die ons langen tijt was beloofst te voozen
Die is nu ghebozen in Bethlehem/
Soo ons die Schrijtuere tught van hem/
So sal hy wesen ons middelaer:
Wilt vzeught bedrijven/mannen en wijven/
Al in dat soete nieuwe Jaer.

Gen sterre upt Jacob is opgheresen/
Soo als Balam heeft ghezopheteert:
Abrahams ghelofte is gheschiet dooz desen/
Ons Salighmaker is ghedescendeert/
Den dach die Symeon heeft begheert
Die is nu ghecomen/ noyt blijder maer:
Wilt vzeughden rapen/ ghy Christen schapen/
Al in dat soete nieuwe Jaer.

Den bandt van Adam is ghezoken/
Vrede wert vercondicht over al Kertrijck.
Daer ons Joannes af heeft ghesproken/
Is nu ghecomen tot aller tijt/
Wt liefden gheworden mensch/ons ghelijck/
Om ons te verlossen alle gaer/
Wilt hem aenleven/om zyn woort te beleven
Al in dat soete nieuwe Jaer.

Jerusalem wilt u verbljden/
Ghy dochter van Sion/laet vzoefhept staens
Ons Salighmaker is miten tijden

Ghebozen

5
Ghebozen nae der Schrifstueren vermaens
Die herderkens hebben die bootschap ontfanen/
Dat licht schijnt in die weerelt claer
Wilt hem aenbeden met vpoljckheden
Al in dat soete nieuwe Jaer.

Ghy heydenen wilt nu ontwaken/
Want dat woort is vleesch gewordē rechte woort
Ende wilt den ouden Adam versaken/
Want dat woort is God/ ende God is dat woort
Dooz hem gheheel comt ons confoort/
Dooz niemant anders/ alsoo doozwaer
Wilt hem aenleuen om zyn woort te beleuen
Al in dat soete nieuwe Jaer.

Wince der Acoljen/ dit is u gheschonken
Al van de broeders/ liefde is 't fundament/
Nu laet Gods woort in u herte woncken/
T'welck van den Vader is neder ghesent.
Ghecomen upt der Hemelen tent/
Om ons te verlossen alle gaer:
Dus wilt hem loben/ die daer was verschoben
Al in dat soete nieuwe Jaer.

Amen.

Op die wijsse: Cis heden een dach van vpoljckhepe.

De Iesus ghebozen wert
Tot Bethlehem in der stede/
Doe rees daer op al met der vaert
Een schoon sterre daer meder

Die Coninghen woerden daer ontwaer

Dat die sterre scheen soo claer:

Sp seyden oock alle ghelijcke/
Den Joden is een Coningh ghebozen/
Ong bidden en is niet al verlozen/
Wp soecken hem al in dat Jootsche Rjcke.

Die Coninghen schepden doe van daer/
Sp en wouden niet langher heyden/
C itij Die sterre

C itij

Die sterre

Die sterre scheen vooz hen so claer/
Sp woude hen rechte leyden:
Sp was lichter als den dach/
Sp hielden algt den rechten padt/
Haren ganck was by der aerden/
Hare weggen waren also menighfous
Onse Godt hadde die sterre bout/
Tot die Joden dat sy keerden.

Tot Jerusalem dat sy quamen/
Die sterre bleef verlozen:
Sp vzaegghden: weet dat niemant van
Waer is dat hint ghebozen/
Een tecken hebben wy ghesien/
Wy hebben een sterre ghesien
Also verre in Oostenrijcke/
Het en can ons al niet ontgaen/
Wy willen hem bidden aen
Wy dize oock alle ghelijcke.

Doe Herodes dat vernam/
Synen angst en was daer niet cleyn/
Hy wert in synen finnen gram
Ende alle die stadt ghemeyne:
Hy liet halen die oudtste Meesteren/
Ende daer toe wijse Wyzesteren/
Die waren uptvercozen:
Ghy Heeren/ een dinck heb ick ghehoort/
Dat sult ghy my maken vzoet:
Waer is dat hint ghebozen?

Sp seyden alle/ dat is waer/
Te Bethlehem ist ghebozen/
Dat sprack een Wyzpheet claer
So menigh Jaer te voozen.
Doe Herodes hadde vernomen/
Die dize Coninghen liet hy vooz hem comen/
Hy vzaegghde hen hemelijcke:
Ghy Heeren/ hoe sal ick dat verstaen/
Waer saeght ghy die sterre opgaen?

In vanden Coninckrijcke.

Die Heeren dochten daer in gheen quaet/

Sp deden hem openbaren;

Herodes sprack ick gheben raedt/

Te Bethlehem sulc ghy baren.

Dat kint sulop vinden daer/

Dat segh ick u al openbaer/

Dat heb ick soo vernomen.

Als ghy weet waer dat kindt is/

Soo maket my dees dinghen wis.

Als ghy weder comet.

Soo willen wy comen als wy eerst moghen

Ende doen hem groote eere/

Dat kint willen wy bidden aen

Voor eenen rechten Landts heere.

Die Coninghen schepden doorn van daer/

Die sterre scheen voor hen soo claer

Ende die sterre woude se recht leyden:

Die sterre scheen voor hen soo claer/

Also langhe als sy bleefstaen

Daer Maria ende Joseph ware.

Sp traden in dat huys alle drie/

Daer toe en was niemant leede:

Sp vonden dat kint/schoon, edel ende claer/

Maria ende Joseph mede:

Ende sy bielen op haer beyder knyen/

Sp baden dat kindeken alle drie

Met heetelijcker minnen.

Sp locken op/haer schat was bont/

Sp offerden Myrre/Wierroock ende Gout/

Met alsoo hertelijcker minnen.

Des nachts ontrent der middernacht

Doe quamen in haer droomen/

Sp en souden tot Jerusalem niet keeren

Ende niet tot Herodes comen/

Ende sy waren doen also wel ghetroost/

Sp waren al van Herodes verlost/

Sp en wou den niet weder tot hem comen/
Sp waren doe alsoo wel ghemoet/
Sp cozen een ander wegh/was goet/
Als haren Coninghrycke,

Een nieu Liedeken: van devotien / ghes-
maeckt van Broeder Dirck van Munster / men
singhet op de wijse: Met vzeughden
willen wy singhen.

 Medel Ziel wilt mercken/
Ende hertelijck bekennen
Dijns soete Brudegoms wercken
Sijn onghemeten minne/

Hoe veel hy heeft gheleiden
Al om die minne dijn/
Die soude u wel by reden/
En doen den wille zijn.

☞ Die Brudegom seyt.

Hemel/lucht/ende aerde
Hoe ick ghemaecht om dy/
Des Hemels Borghers waerde
Sijn alle des dienazrs by/
Die beesten op Aerdtrijcke/
Die voghelen in der locht/
Die bloemkens desghelijcke/
Die boomen ende vrucht.

☞ Die middelaer seyt.

☉ Ziel uytberrozen/
Nu keert u herte tot hem/
Ontsluyt des herten oozen/
En hoort des Brudegoms stem;
Hy spreect tot u van binnen/
☉ uytberrozen vrucht/
Die weerelt laet te minnen/
En gaet u selvenuyt.

Die Brude

Die Bypdegom seyt:

Ick wil dat ghy sult later
Alle blyschap ende ghemack/
Der creatueren aflaten/
Ende blien der weerelt byack:
Ende hebt my lief allepne/
Ick wil u bypdegom zyn:
De menschen tron is rlepne/
Int laeste niet van pijn.

W herte tot my waert draghet/
Ick ben van sozme schoon:
Mijn Moeder is een repne maghet/
Ick ben eens Continc soon.
Dan moeghdy eeuwelijck leven
Al in dijns Bypdegoms rijck/
Met Gode zyn verheben/
Den schoonen Engheleu ghelijck.

W ildy de weerelt volghen
Ende soecken aertsche jolijt/
So maect ghy my verbolghen/
Ende verliest het schoone Paradijs.
Den wegh die is seer en ghe
Die tot den leven leyt/
Dus strijdt in deughden strenghe/
Die Croone is u berept.

Dooz u mijn upvercozen
Deb ick scherpe weggen ghegaen/
Dooz dijstelen ende dozen/
Moet ghy mijn volghen aen:
Wilt ghy u niet vermijden
Welluste in deser tijt/
So siet ghy des Bypdegoms lijden
Oft ghy hem ghelijck zijt.

Om dy ben ick neder ghebaelt/
Wt mijner moghent heyt:
Ende ick helabe u schult betaelt
Met seer groote bitterheyt.

Weest my

Wesst my trouwe allepne
Ende gaet dy selven upt/
Ghy hebt myn herte repne
Ghewondt/mijn suster ende byupt.

Ick ben upe grooter eeren
Ghecomen in schanden:
Om vzeught te vermeeren
Gaf ick myn leven ter doot/
Ick was der Coninghen Coningh/
Ende werdt der menschen knecht:
Al dupster aent Crupce hinc/
Al was ick des Hemels licht.

Ick ben Pelgrim gheworden/
Ghecomen upt mijn Ryck:
Sy wonden my vermoorden/
O lief/seer nydelijck/
Hoe veel heb ick gheleden/
Hoe bitter ende oock hoe swaer;
Om u heb ick ghestreden/
O byupt dy pender tigh jaer.

Ick was soo seer onbljde
Doen ick dien strijdt bestoet/
Dat ick te dien tyde
Sweette water en bloet:
Oock alleene was ick die man/
Doe ick ten strijdt waert ginck/
Minne dede my die wayen aen
Daer ick mede aent crupce hinc.

O Ziel/O seer gheminde/
Mijn Byupt/mijn uytbercozen;
Nu volght my tot int eynde
Soo ick u gae te boozen/
Ende nu laet u duncken niet
Dat ghy te weerkelijck zyt.
Mijn keick upt minnen ghedroncken
En smaecte u niet soo bitterlijck.
En staet nae gheener rusten.

Ten is gheen rustens tijdt/
 Ny mocht oock rustens lusten
 doe ick ginc in den strydt/
 Om u ellendigheden
 daer toe was ick bereet
 die perffe heb ick ghetreden
 met arbeyp swaer en wreedt.

Wen sta laet zijn mijn lijden
 Als ghy vermoeyt zijt:
 merckit doch tot allen tijden
 mijn pijn diep ende wijt:
 Ick heb om dijne minne
 Soo swaeren crups ontsaen/
 Als een Lammecken soet van sinne
 Ben ick ter doot ghegaen.

Om u ben ick gheclommen
 Al op des Crupes boom/
 Waer toe ben ick ghecomen
 O ziele/O supber bloem:
 Om u te gheven dyncken/
 Ende Enghelesche spijsse daer by
 mijn passie wil by ghedyncken/
 Set al uwen troost op my.

Die middelaer seyt tot der Brupt/

O Brupt/wilt met hem treuren/
 met hem te lijden liefst/
 Alst doet tot allen uren
 die zijn liefste verliest/
 Vliecht op dat Crupce met sinnen/
 daer by leyt in grooter noot/
 O Brupt/om u wed minnen
 Is nu u Bruptdegom doot.

Die beninnende ziel seyt tot den Bruptdege

Ick wil met gantscher herten
 Al met den armen mijn
 Ombanghen met grooten smerten/
 O Jesu/Bruptdegom sijn

Mijn

Mijn hertenken ick u ghebe/

O Jesu u liefste aenschijn

Oft ick sterve oft leve

Laet nemmermeer scheyden van my.

Die middelaer seyt tot der zielen.

Ru vliegt opt cruyce ootmoedigh

Daer ick aen sterf die doot /

Daer bloeyen die bloemkens bloedigh

Als vijf schoone roosen root /

Doet ghy ghelick de Bpen fijn /

Die supghen der bloemen zaet

Daer sy uyt treckende zijn

Dat aldersoetste honighgraet.

Hy heeft u meer beminnet

Dan eenigh Moeder haer kindt /

Sijn bloet is uytgherinnet

Daer mede hy u supber bindt

Als ghy zijt vol misdaden:

Hy en wilt u niet versinaen

Als ghy begheert ghenaden /

Hy wilt u gaerne ontsaen.

Die Bruyt seyt.

Ich ben van u vergheten /

Och laep / ghesheel by nae

Door ws herten doore gheseten /

Daer ick dieck cloppe ende slae:

Ende my werdt gheweyghert dat /

O alder liefste ziele mijn /

Te rusten in uwer herten stadt /

Want dat al mijn weelden zijn.

O edel stel / nu hoozt mijn herten

Waerom vliedt ghy van my /

Laet u doch mijns ontfermen /

Want ick dijn schepper sy /

Mijn armen zijn ontploken /

Mijn hooft gheneyghet tot u /

Mijn leden zijn om u ghebrouken /

Comt hier mijn Bruyt en rust my nu.

En Geeste

**Een Geestelick Liedeken/ op de wijze:
Meyfkens wat heeft u den Rocken
ghedaen.**

O Mensch/wat heeft Christus misdaen/
Dat ghy hem niet wilt kennen:

Hy wil u alsoo mindelgck ontsaen

Wt broederlycke minnen:

Hy wil u schencken zyn ghech certepn/

Ende maken u alle zyn goet ghemeyn/

O mensch wilt hier op sinnen.

Dat wyck is van deser weereit niet/

Dat ons de Heere wil gheben/

Al lydt dat vleesch/dyuck/lyden en verdyet/

Die ziele comter dooz in't leven:

Fae wie dyuck lyden/can wel verstaen/

Hy sal vooz dyuck/ in vzeughden gaen/

Als Paulus heeft beschreven.

Pharao hadde vercreghen die macht/

Dat onnoosel bloet te dzyicken/

Om dat sy dat Babylonische rijk niet en acht/

Dat roztelgck moest versincken:

Wie volstandigh blijft tot in der doot/

Die sal zyn des Bzupdegoms Bzupdt ghenoot/

O mensch wilt hier op dincien.

Alle die Christus volghen naer/

Die weereit sal hem hater:

Men vine int Euangelle clær/

O mensch/wilt die weereit verlaten:

Au siet ghy mannen wat ghy doet/

Dat ghy niet en stozt het d'warachtigh bloet/

Ten soude u ziel niet baten.

Die ons dit Liedeken eerstmael sanc/

Hy hebet wel ghesonghen:

Hy hebet ghesonghen upt liefden bedwanck/

In spijt verraders tonghen.

Hydt dat elck zyn beste doet.

So mach

Soo mach hy comen aen dat eeuwighē goet
Dat ons is toe ghedronghen.

Nota.

Dient Godt vier uren alle daghen/
Dye uren neemt boetsel t' uwen behaghen/
Slaept seben uren/ oft cont ghy/min/
Dan sozght acht uren om u ghewin:
Twee uren moeght ghy verscherpen den sin/
Wilt dus den tijt smaldeeligh kiesen/
Soo en sult ghy ziel noch tijt verliesen.

Een schoon Liedeken / op de wijze vant
Liedeken van Munster.

A Dam was een verlozen man/
Groot leet heeft hy ons ghegheven aen/
Dat claghe ick boven maten:
Verlozen heeft hy zijn edelheyt

Daer hy was gheschapyen.

Met Adams bleesch ben ick ghequelt/

Alle mijn natuere is my ontfelt:

Adam/ ghy doet my sterben/

Ghy quelt mijnen gheest al totter doot/

Mijn ziel wilt ghy wederben.

Die weerelt comt niet t' groot ghedranck/

Mijn boose natuere raedt my so hauck/

Die vbandt wacht op ramen

Oft hy die ure gheraken can/

Dat hy my mochte beschamen.

Keert weder/ keert weder/ O edel ziel/

Ghy hebt verlozen dat schoonste Dziel/

Den Hemel niet al zijn loften:

Ghy en comter waerlijck nemmer meer

Het sal u moeten costen.

Het sal u costen bleesch en bloet/

Al waer die weerelt sijn van goude root/

Ghy soudtse moeten verben/

Ende slaen den zondighen Adam doot/
Oft ghy moet immers sterben.

Daer voor is Christus leven goet/
Het gheeft die Ziele eenen goeden moet/
Hy is voor ons ghestorven/
Den eeuwighen doot maect hy te niet/
Die helle heeft hy bedorven.

Door Gods woort worden wy ghetroot/
Van alle onse vanden wy verlost/
Men vindet claer beschreven/
Wie gantich van herten in Godt gheloost/
Die heeft dat eeuwigh leven.

Syt ghy dan een kersten man/
So neemt dan een kersten leven an/
Weest vroom ende onverlaghen
Syn jock is soet/syn last is licht/
Hy wil ons helpen draghen.

Weest vrolyck in uwen wederspoet
Daer toe doet alle uwe vanden goet/
Doet vruchten in uwe daghen/
Ende staet uwen armen broeder by
So sult ghy Godt behaghen.

Aldus heeft Christus ghedaen
Cont ghy die Schriftuere wel verstaen
In woorden en oock in leven/
Door-siet Christus lustigh exempel aen
Het sal u wel beweghen.

Gheeft Godt onse Heere prijs ende danck
Hy die de waerheyt ons maect becant
Door sijnen Gheest van boven/
Verleent daer toe oock sijnen kinderen soet/
Dat sy u eeuwigh loben.

Prince wilt Godt dienen soo't behoort
Ende blift altit by Christus woort/
Ende wilt u daer toe keeren/
Wat ghy uwen even naesten doet/
Dat doet ghy onsen Heere. Amen.

D

Dit Lied

Die Liedeken is van den soeten name
van onser liever Vrouwen / Maria. Ende
gaet op de wijze: Met vzeughden
willen wy singhen.

Ghy mannen ende vrouwen/
Die op die weerelt zijt/
wil dy u ziel behouwen/
Ende beteren uwen tijt/
wil dy den vbandt mincken
Die ons altydt volghet na
Hebt altydt in u ghedincken
Den name van Maria.

Maria is so soeten
Ende so wel ghenamt/
Datse die Enghelen goeter/
Also haer wel betaemt
Het is die Coninginne/
Die Godt sijn bootschapp sant/
Vol gziaten ende vol minne
Maria is sy ghenamt.

Des heylighen kerf-nacht
woude hy ghebooren zijn/
Van haer die op bracht/
Des hemelschen doctrijn/
Sonder wee oft smerte/
In Maeghdelijcker vzeught
Nu loven wy met herte
Maria die supber jeught.

By des Enghels salute
Datse Jesum ontfingh
Wert die vbandt te vupte/
Van ons die bevingh
Het Landt en Godt die Vader/
Al Marien lijf/
Wy dancken alle gader
Marien dat repne w lijf

Die negen Engelen thoozen/

Die salighe Seraphin/

Altoos sonder verhooren

Loben met herten sijn/

Die soete supber name/

Die sijn met herten dien/

Die Godt wel is bequame/

Maria des Menschen vziend.

Maria is die blamme

Diet Paradys verlicht

Maria sonder blame/

Dol gratien is ghesticht

Sy is die tresozle

Dan gratien/dat is certeyn/

Met love willen wy verciere

Maria al ghemeyn.

So wie dat in dit leven

Maria eere doet/

Sy en sal hem niet begheben

Al ist dat hy mis doet/

Gratie sal hy vercrijghen

Als dede Theophilus

Hy en wil den lof niet swijghen

Marien die Moeder Jesus.

Die can Marien eeren

En dienen met herten gheheel

Sy sal hem inpetreven/

Dan gratien sulck ghedeel

Dat hy niet en sal moghen/

Verdoemt zijn na sijner doode

Nu laet ons allen loben

Mariam/wy hebbens noode.

Maria draecht die Croone

Maest Jesus haer lieve kint/

Sy salt hem waerlijck loonen

Diese met herten mint/

Nu bidden wy alle ghemeyne/

Mariam

Mariam die supber jeught/
Dat sy ons verleene
Daer gratie ende haer deught/
Amen.

Gloria in excelsis Deo.

Glorie sy Godt in den hooghsten/
Ende in der Aerden vrede den Menschheit/
Die van goeden wille zyn:
Wy loben u/wy ghebenedigen u/
Wy aenbeden u/ende wy prijsen u/
Wy dancken u om u grooter glorie/
Heere God Coning der Hemelē God des Vaders
Ghy zyt almachtigh. (Christe
Heere ghy sijt een eenighe ghebooren soon Jesu
Heere Godt/dat Lam Gods/ Soon des vaders
Die afneemt die zonden des weerelts
Ontfermt u onser/
Die afneemt die zonden des weerelts
Ontfanghet al onse bidden/
Die daer sit aen die rechter-hant des
Vaders/ontfermt u onser.
Want ghy zyt alleen heyligh
Ghy zyt alleen heyligh/
Ghy zyt alleen die alderhooghste Jesu Christe
Met den heyligen Gheest in die glorie Gods des
Vaders waerachtigh. Amen.

En Lof-sangh op den Paesch-dagh.

Christus is opghestanden
Al van der marcelijē allen/
Dus willen wy alle gader vrolijck sijn/
Christus sal onsen trooster zyn. Apzielept.
Al zijn wy Gods ghevanghen/
Na Christus is ons verlanghen/

Dat Cruys

Dat Cruys dat moeten wy draghen/
 Sullen wy Christo behaghen, Ippzelepson.
 Christus heeft gheleden
 Hy heeft voor ons gestreden/
 Die Vpandt is verwonnen
 Den dootd heeft my verstonen, Ippzelepson.
 Christus is neder ghesteghen
 Hy heeft victorie vercreghen/
 Hy is ons allen een medecyn/
 Christus is onse verlosser sijn, Ippzelepson.
 Christus is nu verresen/
 Aldus willen wy vvolgick wesen/
 Die dootd heeft verloozen haren naem/
 Christus is onse verlosser saen, Ippzelepson.

Een nieu Liedeken/ van den Mey.

D En lustelijcken Mey Christus playsant/
 Vol aller deughden goene/
 Is door de D. Gheest als nu gheplanc
 In alle vperighe tonghen coene/
 Die tot desen Mey-boom schryt/
 Woyt van allen zonden quijt/
 Sijn deught ende al zijn leven/
 Wil hem Christus minlijck gheben.
 Het vzesen/het sneeuwen is nu ghedaen
 Den winter en mach ons niet dwinghen
 die wet des cuden Testament is al vergaen/
 Die liefde moet al volbzinghen/
 Die vast aen Christus liefde cleest
 Ende lief sijnen Broeder heeft/
 Als hem selven/na Paulus leeren
 Hy volbzinght die wet des Heeren
 Die Voghelkens singhen op dat goene hout
 So vvolgick onbedwonghen/
 Dat zijn die Enghelkens menighfout/
 Ende alle gheloovighe tonghen/
D itj

Dese singhen gloria sijn
Doet Christo in die Hemelen sijn
Daps Mannen ende Vrouwen
Die op zyn woort betrouwen.

Deze Mey-boom Christus jeughbelijck bloeyt
Met deughden menigerhande/
Hy heeft ons met dauwe besproeyt
Sijn bloet/tot eenen onderpande/
Comt alle die belast zyn/ ende slaeft
Tot my (seyt hy) ghy wort ghelaest/
Ick sal u ontlacpen van zonden/
Mijn jock is licht bevonden.

Sijn Godlijck woort is een ghebloepet rijs/
Daer wy op moeten beetē
Twelck is bezeghelt/ na Gods advijs
Met Christus bloedigh sweeten/
Hy heeft den Helsen Wyant groot
Die zonde/ende die eeuwighē doot
Verwonnen t'allen daghen
Ende alle onsen last ghedraghen.

Comt ter Fonteyne die so overbloedigh staet/
Wilt van den water drincken/
Het welck tot in dat eeuwigh leven gaet
Christus wilt ons minlijck schencken/
Want daer bloeyt uyt Christus bruyt/
Levende water/tot ons ghebryck
Den Heplighen Gheest eersame
Schenckt hy om niet/t'onser byame.

Ghelooft die Mey-boom victorieus
Die ons Godt schanck uyt minnen
Wt den gheslachte Juda coragieus
Een Leeu niet om verwinnen/
Christus die eeuwighē Mey/
Die maecht alle herten bley
met zynen Gheeste jeughdigh/
Die hem versoeken vzeughdigh.

Bynce.

O Bynce Jesus/ Mey-boom ghebenedijgt
 Soo seer soet van reucken
 Onsaecht ons in u armkens wijt
 Nent Crupce vooz ons ontloken
 Ghy zijt onsen troost en al ons vzeugt
 Alleenlijck by uwer deught/
 So worden wy deelachtigh
 In uws Vaders rijck waerachtigh.

En nieu Liedeken.

En goet nieu Liedt al van begin/
 Dat sal ick gaen verclaren/
 Van een Vader des Dups-ghesin/
 So ons Lucas gaet openbaren/
 Twee Sonen heeft hy behouwen/
 den outsten dienden hem van passen wel
 Den jonghsten viel hem seer rebel
 Also men moecht aenschouwen.

By sprac/o vader/weest dies wel vzoet
 wilt my nu overgheben
 Dat alle mijn patremont goet
 Van dat my is ghebleven/
 Gheeft my dat sonder claghen/
 Welck die Vader heeft ghedaen
 Om dat hy soude Belzimagie gaen/
 Ende hem selven wijselijck draghen.

Doe hy dat ghelt oock had outfaen/
 Also men moecht aenschouwen
 Heeft hy dat ghelt terstont verdaen
 Al met dis schoone vrouwen
 Doe hy sijn ghelt was quijte/
 Doe trocken sy hem sijn clederen upt
 Ende lieten hem lopen als een schabuyt
 Seer pover van habijte.

Daer na quam cenen dieren tijdt
 Dat hy met groote pijnen/

Moeste gaen eten/dit seker zijt/
Dat d'af al met de Swijnen
Hy sprack met wienende ooghen/
Wil ick weder tot mijnen Vader gaen/
Oft hy my wil in ghedaden ontfaen/
Gotmoedigheyt betoghen.

Seer haestelyck daer na met dien
Gingh hy die reyse aē waerden/
Voor sijnen Vader sijn zonden heljen
Ende viel voor hem ter aerden
Hy sprack: O Vader gheprezen /
Ick heb tegen God en u so veel misdaen
Wilt my als een huerlingh ontfaen
Ick en ben niet weert u Sone te wesen.

Doe die Vader dat verstondt/
Gingh hy sijn Soon ontfermen/
Hy culde hem daer voor sijnen mont/
Ende nam hem in beyde sijn armen
Hy riep ten selven tijden/
Mijn Sone die langhe verloozen was/
Is nu ghebonden op dat pas
Wilt nu met my verbljden.

Langht mijnen Sone dat beste habijt
Mijn byerden wil ick doen nooden/
haelt sijnen Zoeder met jolijt
Mijn beste Kalf wil ick doen dooden/
Hy sprack ten selven stonden/
mijn verloozen Soon heb ick ghewacht
Welck was dat menschelijck gheslacht/
dat Christus heeft ghebonden.

Den outsten sone hoorst mijn vermaen
Gingh tot zinen Vader ghewaghen/
voor my ick ben u onderdaen/
En hebden noot Bock gheslaghen/
doe sprack die vader gheprezen
van mijnen goede en hebby gheen noot/
maer uwen Zoeder die was doot/

Die is nu

Die is nu berresen.

Al die met zonden sijt belaeck
En wilt doch niet wanhopen/
Wilt tot Godt den Vader gaer
Sijn gratie staet altydt open/
En wilt u zonden bekermen
Ende laet u zonden wesen leet/
Want Godt is altyt bereet
Om den zondaer te ontfermen.
Amen.

C Een Gheestelijck Liedeken/
Op de wijze: Te Buzyns-wijck
staet een hooghe huys.

Hoort toe al te samen/bidt ende waeckt/
Want wy na Gods beelde zijn ghemaect/
En wilt op-hissen u ooghen/
Want nu den dagh des Heeren naerke
Dien druck moeten wy ghedoghen/
Het volck sal teghen malcanderen op-staen/
Die Vader sal sijn Kint af-gaen/
En 't Kint den Vader versteken
Ghelgck voor d'e Diluvie elck was belaeen
Vol boosheyt en vol ghebreken.
Als die boosheyt menighfoue
(Sepde Christus) sal hebben jongh en out/
Die over-handt ghenomen/
Die liefde wort in veel herten cout/
Merckt oft dit niet en is volcomen.
Wat doen wy al om 'taertsche goet
Dat in de Weerelt verrotten moet/
Oft dat die Motten fullen eten/
Dat ons een dief mach stelen met der spoet
Daer wy Gods liefde mede vergheten.
Christus gingh voor tot in die doot
Maer helpen wy malcanderen ter noot/
Al hooren wy Christus leden kermen/
D h

Daer

Daer en is compassie cleyn noch groot
Elck kuyt sijn bozse voor den armen.

Noch seyt hy van den hooghsten snel
Tot die meeste toe ist al rebel/
Om deught te doen en wil hem niemant poghen/
Jaer Godt seyt/daer en doet niet een wel/
Sy worden al van my gheboghen.

Wat dobbelen/tuysschen/wat overdaet
Wat hobaerdige is nu in elcken staet/
In spijse/in dzanck en oock in cleeren
Souptwendigh dat Volck nu gaet
Men can nau schamel sien upt die Beeren.

Hoe moghen wy dus sijn verblent
Dat wy Gods liefde so excellent
Om d'aertsche saken laten varen
Die ons niet gheben dan toyment/
En niet die eeuwige doot beswaren.

Wat mach den Menschē baten dat/
Hy crijgt (seyt Christus) al sweerelts schat
Als hy sijn ziele laet bederven/
Al waert dat ghy dupsent weert den hadē
Ten helpt niet als ghy moet sterben.

Waer is Antiochus: waer sijn/
Holofernes en Alexander sijn/
Die eens de weerelt al verwonnen?
Wat hebben sy daer af op dit termijn
Vercreghen/dan een hant vol Sonnen.

Dus die weerelt/so sijn Jan u raet/
Ende alle weereltliche saken haet/
Daer leyt niet in dan hobaerdige
Haet ende nijt/en gierigheyt versmaet/
En alle oncruppsche boehertie.

Dus wilt u neerstelijck spoepen/
Die leden Christi bystant te doen
niet leeden die hant toe-steken/
Van spijse/van dzanc/van cleeder/schoen
Maer af sy sijn in ghebraken.

55
Op de wijze: Van den Leeraer op
der Tinnen.

De lipde riep die Ziele
Tot Godt van binnen/
O Heere almachtigh Vader goet/
Wat sal ick nu beginnen

Dat Lichaem beswaert dat herte mijn/
O Heere wilt mijns ghenadigh zijn
Dat vleesch wilt my verwinnen.

Als dat Lichaem/
Die ziele dus hoorde claghen/
Het sprack/o edel ziele mijn/
Waerom wildy verfsaghen
Schout des hoosen Opants raet/
Ende laet die valsche weerelt quaet/
Ghy sult Godt wel behaghen.

Die ziele sprack:
Ick soude gheerne volbzenghen
Maer ghy/o valsche Lichaem mijn/
En willes niet ghehenghen
Natuere en ghy doet my pijn/
Nochtans so moet ghestreden zijn
Ick en can u niet bedwinghen.

Dat Lichaem sprack:
O Ziel/die Heer der Heeren
Heeft u ghegheven ziele ende lijf/
Om dat ghy my sout leeren/
Godt heeft u ghegheven reden ende sin/
Om my/die tot quaet ghenegghen bin
Dat ghy my sout regeeren.

Die Ziele sprack:
Wilt ghy met my eeuwelijck dueren/
So moet ghy met my de hant aen-slaen
Ende so leven wy sonder treuren/
Anders als Godt ten oordeel sal staen
Ende peghelijck na zijn werken loon ontfaen/
So souden wy't beyde besueren.

Dat lichaem

Dat Lichaem sprack/
Als ghy dit weet te voozen/
So wie hem selden al willens wont
Oft treedt in eenen dozen/
Wie sal hem beclaghē/dat vzaegh ick dy/
Ghy moetet sozghen oock voor my
Oft wy blyuen beyde verloozen.

Die Ziele sprack:

Lichaem ghy moet wel sozghen
Want als u aencomt die bitter doot
Wie sal u dan verborzghen!
Wat sal dan helpen u weelde groot!
Dus moet ghy sozghen/het is noot/
Ghy hebt doch gheenen mozghen.

Dat Lichaem sprack:

Moet ick oock steruen leeren/
Ende ick en weet doch gheenen tijdt/
waer toe sal ick my keeren/
Die weerelt toont my vzolijckheyt
Natuere is daer toe bereyt/
Hoe sal ickse moghen verheeren

Die Ziele sprack:

O Lichaem snoode van weerden
waer op so verlaet ghy u/
wat wildy hier aenbeerden/
Hoe dorft dy bedypen eenigh solaes
Arme strickende vleesch/ der woymen aeg
Ghy moet doch in der Aerden.

Dat Lichaem sprack:

Moet ick in der aerden tijen/
Och Deere Godt van Demelrijck;
hoe mach ick my verblijen/
My rout so seere my leven quaet/
O edel Ziele gheeft my raedt/
Ick wil my leeren lijen.

Oft Ziele sprack:

Wilt u tot deughden gheuen/

So sullen

57
So sullen wy comen ick ende ghy
Al in dat eeuwighen leven/
Daer blyschap sal wesen immermeer
Ende sijn verlost van 't eeuwighen seer/
Daer men eeuwelijck sal leven.

Dat Lichtem sprack
Ontfermt Godt onser beyden
My ende de edel ziele mijn/
Ende wilt ons doch gheleiden
Wilt doch bewaren de ziele mijn
Maect dat ons leven u behaeghlyc sijn
Wanneer wy moeten scheyden.

Een schoon Liedeken vant Pater
noster: Op de wyse / O Wat van
aboutueren.

Heerre Godt leert ons beden
Wt vierighe herten gont
Af-neemt ons quade zeden/
Die wy hebben in den mont

Een Liedeken willen wy singhen/
So ghy ons hebt gheleert/
Doet my mijn hert ontspringhen
Dat ick my leere bedwinghen/
So woxt mijn vreught vermeer;

O Heere Godt onse Vader/
Die daer in den hemel zyt/
Nu helpyt ons alle gader
Wt desen bedroefden tijt
So en worden wy niet bedrogghen/
Al van des Dupbels Serpent/
Wp worden so dickwils belogghen/
bus bidden wy Gode van hier boven
Die alle herten kent.

Gheheplight sy uwen name/
Toecomende is ons u rijck

Du wilt ons doch maken bequame
Vns Christenen alle ghelijck/
Dat wy u woorden bewaren
Dagh/avont/ ende nacht/
En laet ons niet verbaren/
Al van die Hellsche Scharen/
Ghy hebt die meeste macht.

Uwen wille gheschiede op der Aerden
Als hy in den Hemel doet/
Dat nemen wy al in waerden/
Al ist in teghenspoet/
Gheeft ons verbuldigh lijden
Wat teghen uwen wille staet
O Heere wilt ons verblijden
Stelt uwen toren bezijden/
Ong arme doch niet en versmaet/

Noch bid ick/ Heere/wilt ons ghebet
Dats hebben ons daghelijck broot/
Daer die ziel moet by leven/
Dat hebben wy meest van noot
Ghy hebt selve ghesproken/
Dat sal ons best ver saen/
Diet lesen wil/ mach dat soecken
Het staet gheschreven in boecken
En laet ons daer niet af gaen.

Wilt onse schult vergeven
Ghelijck wy onse schuldenaers doen
Op dat wy niet en sneven/
Al in die Hellsche gloen/
Dat wijse souden moeten lijden/
Ende eeuwigh sterben die doot
O Heer wilt ons verblijden/
In u toecomende tijden/
U barmhertighheit is so groot.

En laet ons niet becooren/
Maer verlost ons van allen quaen/
Ong bleesch is so cranch ghebooren

Een can niet wederstaen/
 De werelt doet ons bedrieghen
 So menighmael op eenen dagh
 Godt woort en mach niet lieghen/
 Laet sweerelts ghenuchte vliegghen
 Die u niet helpen en mach.

O Heere wilt ontfanghen
 Van ons dit schoen ghebedt
 Wy hebben so grooten verlanghen
 Wy worden so haest belet/
 Wy worden so haest verwonnen
 Van also cleyne saeck
 Dus zijn spottit oft jonghen/
 Elck wacht hem van guade tonghen
 So crijghdy in Gods woort smaeck.

Die ons dit Liedeken dichten/
 Die was vol fantasjen:
 Ons Heer wilt hem verlichteren
 In der ewigheyt verblissen/
 Ende dat hy mach verwinnen
 Alle zijn liden groot
 Elck wil hem verstinen
 Laet ons Godt met herten beminnen
 Die vooz ons sterfden docht.

Een nieu liedeken / op de wijze:
 den lustelucken Mep is nu
 in den tijdt.

Doort ghy zondaers al ghemeyn
 wilt niet misroostigh wesen
 Gaet al tot Christus dat edel geyn
 Die mach onsen druck ghenesen/
 So die Schrifuere uitleyt/
 Is Godt al tijt bereyt/
 Te vergheben onse misdaden/
 Christus spreekt: comt alle die zijt beladen.

Gods

Godt heeft ons so lief/dat hy ons bemint/
Esaïas doet ons dat weten/
Al waert dat een Moeder haer epghen Kind
Soude moghen vergheten/
Hy en verghheet ons nimmermeer
Sprack Christus die almoghende Heer
Want wy zijn alle zyne graden/
Christus spreeket: comt alle die zijt beladen/
Magdalena die men die zonderse heet/
Haer mocht men wel aenschouwen/
Ende van Zacheus met en verghheet/
Daer hy een mael-tijt gingh houwen
Nopt zondaer en quam daer so groot/
Die hy zijn jonste niet en boot
Hy toont haer zijn ghenaden/
Christus spreeket: comt alle die zijt beladen/
Hy is de wegh/als daer staet beschreuen
Een Heer boven alle Heeren/
Die waerheyt is hy/ende oock dat leven/
Waer wilt ghy anders keeren/
Hy is die deure die open staet/
daer men tot den Vader gaet/
Niemand en wil hy versmaden/
Christus spreeket: comt alle die zijt beladen/
Dus wilt betrouwen in Godt des vreden/
Wilt zijn gheboden houwen
Ende en wilt buyten de wegh niet treden
Do sult ghy zijn Rijck aenschouwen/
Ende hout altijt accoort
Ende zijn Goddelijck woort/
Wilt treden na sijn paden/
Christus spreeket: comt alle die zijt beladen/
Godt worde booz ons aent crupce gherrekt/
Met sijn ghebenedijde leden/
Die Joden hebben hem so seer begheekt
Deen Moordenaer heeft hem ghebeden/
Met woorden soetelijck/

61

Belooftde hy hem zyn Rijk/
Noch en quam hy niet te spade/
Christus spzeecht: Comt alle die zyt beladen/
Prince.

O Princelijcke Godt in der eeuwigheyt/
Goeyt Heere comt ons te baten/
Sijn armen heeft hy upghespreyt
Hy en wil ons niet verlaten/
Hy is eeuwig ghedenckdyt/
Beynst dit wie dat ghy zyt/
Ende wilt u wijselijcken beraden/
Christus spzeecht: Comt alle die zyt beladen.

Een Gheestelijck nieu Liedeken/op
de wijse: O Radt van anon-
tueren.

Hoort toe ghy kersten sinnen
En wilt niet zyn beswaert/
Alle die Gods woort beminnen
So ons Johannes verclaert

Int sebenste Capittel beschreven:
Hoe Jesus smozghens vzoegh/
Ghecomen is in den Tempel/
Leerende t'volck menigh goet exempel/
Die Pharizeen hadden spyt's ghenoegh.

Die Pharizeen quaet van ghedachten
Quamen vooz Jesus op dat pas/
Een vrouken dat sy brachten
Die in overspel bevonden was/
Sy seyden: Meester/ dese vrou is bevonden
In overspel met boosen gheschal/
dus wilt hier vonnisse over gheren/
In Mofses wet daer staet gheschreven
Dat men dus vanighe steenen sal.

Om Jesus t'achterhalen/
Hebben sy desen list ghelept/

Want hy niet soeter talen/
Altoos sprack van barmhertigheyt/
Om Jesus t'ondersoecken/
Oft hy soude hebben gheseyt
Dat menise soude steenen
Dit was haer lieder meenen
dat en ware gheen barmhertigheyt!

Christus die Heere vol waerden
Die boogh hem' nieder saen
Ende schreef daer in der aerden
Want sy selve hadden misdaen
Sy saghen daer int ronde
Op malcander en al ghemeeen
Doozt wat hen Christus oorconde
Die van u lieden is sonder zonde/
Die wooye den eersten steen.

Hier by moghen wy bedieden
Dat een yeghelijck wel verstaet
Sijn hoebeken suyber sal wieden/
Eer hy in eens anders gaet
En wilt gheen vonnisse gheven/
Daer ghy selve in beschuldicht zyt
Want sy saghen daer beschreven
haer misdaet dat sy hadden bedreven
D'welck ons d'Euangelie belijdt.

Die Pharizeen ghemeene/
Sijn al te samen wegh ghegaen/
Ende lieten daer alleene/
Het Vrouwen vooz Christum staen
Christus al sonder sparen
hy vzaeghde 't Vrouwen saen/
Maer dat sy waren ghebaten
Al die haer quamen beswaren/
Ende haer beschuldicht haen.

Heeft u yemant verdoemt van desen/
Heeft Christus dat Vrouwen ghevzaeght/
Och yemant/Heer ghepzesen?

Spzack dat Vrouwen seer bertsaegeht
 So en wil ick u oock niet verdoemen
 Spzack tot haer Christus die Heer
 En dient gheen vzeemde af-goden/
 Gaet/leest na mijn gheboden/
 Ende en zondight voortaan niet meer.

Die barmhertigheyt ons Heeren
 Moghen wy hier verstaen/
 Elck die hem wil bekeeren/
 Al is hy met zonden belaeen/
 Wil hy voort deughdelijck leven/
 Wy wort door Christus bevizt/
 maer en wilt gheen oordeel gheben
 Daer een ander om soude sneben
 Wy dat ghy oock niet gheoordeelt en zijt.

Een Scheestelijck nieu Liedeken / ende
 gaet op de wijse : **O Wadt van**
 avontueren.

Hoort hoe Jesus na Galileeny
 Trackt upt dat Jootsche lant
 Om dat hem die Pharizeen
 Benijden aen elcken cant/
 Door Samarten moest hy wesen/
 Daer hy by een Fonteyne quam
 Die Jacob/also wy lesen/
 Gaf Joseph zijn Soan ghepresen
 Daer Jesus sijn ruste nam.

Sijn Discipulen ghetrouwe
 Singhen spijse roopen tot Sichaz/
 Een Samaritaensche Vrouw
 Quam om water te putten daer
 Want Jesus bleef daer alleene/
 Ende hy spzack dat Vrouwen toe/
 Scheest my upt jonsten reene
 Een dronckken water gcleene/

E II

Want

Want hy was van gaen so moede.

Hoe begheert ghy van my dus Heere
Te dvincken / sprack 't Vrouwen jent /
Want die Joden in gheen en keere /
Samaritanen comen ontrent /
O Vrouwen / sprack Christus verheben /
Kende ghy Gods gifte soet /
Ghy sout hem om water aenleuen /
Ende hysoude u water gheben /
T welck eeuwelijck leven doet.

Wat Water mach dit wesen /
Sprack dat Vrouwen goedertier /
Dijt ghy boven Jacob ghepresen
Want hy haelde zijn Water hier /
Christus sprack hem sal noch dursten
Die van dit water dvinckt /
maer in wien mijn water mach rusten /
Hem en sal nemmermeer dvinckens lusten /
T welck int eeuwighe leven springht.

Wilt my van dat water schincken /
Sprack 't Vrouwen tot Christum saen /
Christus sprack: wilt u bedincken /
En roept my utwen man /
't Vrouwen sprack: na Johannes beschrijven
Gheen man en heb ick / so ghy siet /
Christus sprack: om u deught te verstijben /
Ghy hebter ghehad tot byden /
Ende die ghy hebt / is utwe niet.

Heere / ghy zijt een Prophete /
Sprack 't Vrouwen / hoorst dit vermaen
Ghy seght my wat ick in secrete /
Binnen mijn leven hebbe misdaen /
Waer moet men Godt aenbeden /
Op den Bergh / oft te Jerusalem sijn
Seght my Heere vol wijs heden /
Wan hieromme die Joden vol onbeden /
Segghen dat wy Samaritanen zijn.

Ghy en weet niet / sprack de Heere /
 Wie ghy aen-bidte ofre vreesst /
 So wie Godt bidden wilt / sijner eere /
 Moet hem bidden in den Gheest
 Doe sprack die Vrouw vol vramen /
 Ick gheloove dat ghy Messias zijt
 Met dien zijn Discipulen quamen /
 Weester / seiden sy al te samen /
 maer Christus hadde ander appetijt.

Het vrouken sonder sparen
 Is rasch na der Stadt Sichar ghegaen /
 Sy liep al omme openbaren /
 Ende haer runcke liet zy staen /
 Wat haer gheschiet was / ghingh sy ontknopen /
 Als 't volck dit hadde ghehoort
 Het quam met grooten hoopen /
 Keerstigh upt die Stede ghelooopen
 Ende gheloof den aen Christum voort.

Ghy Christen in alle hoecken
 Vertrout in Christus woorden naecks
 Wilt in hem u saligheyt soecken
 Dat is die spijs daer hy na haect
 Den Ooght is nu voor ooghen /
 Die vruchten staen al wit /
 Wilt Christo liefde toeghen /
 Ende uwe naesten te helpen pooghen /
 Op dat ghy zijn eeuwigh rijck besit.
 Amen.

Eerste ghy zijt dagh ende licht /
 Voor u en is verborghen nicht /
 Des Vaders licht / lichtet ons als glants /
 Leert ons den wegh die waerheyt gantsch /
 Wy bidden liebe Heere by
 In dese nacht behoedet my /
 In u so staet die ruste mijn /
 Laet ons desen nacht in vreden zijn.

Verblijbet/Heere/waer ick slapende ben
Dat my niet en bedyleghe des vpants list/
Dat vleesch so cupsch/so repne sy/
So staen wy van alle sorgghen vry.

Nu slapet ooghen al sonder leyt/
waket Heere/in Godtlijckheyt/
Beschermt ons/Gods rechterhandt/
Behoet ons voor der zonden bandt.

Beschermt ons/Heer/alle kerstenheyt
V hulpe is ons so sterck/sp is ons bereyt
Helpt ons Godt upt aller noot/
Dooz u heplighe vijf wonden bloot.

Ghedenckt/Heere/den swaren gheest/
Die ziel en lijf bevanghen heeft/
Die zielen die ghy hebt verlost/
Geefse/Heere/ulwen hepligen troost.

Des vaders cracht/des soons const
Des Heplighen Gheests goede gonst/
Hebt lof/eere ende waerdigheyt
Dooz uwe Heplige Drie-vuldigheyt.

Jesus seyt.

HEst op mijn crups wel soete Druyt/
volght my na/ende gaet dy selven upt
want ick ghedraghen heb voor dy
Hebstu my lief/so gaet na my,

Dat Vrouwen seyt.

o Jesus/mijn alderlieffste Heer
Ick ben jongh ende teeder seer/
Ick heb dy lief/dats immer waer
Maer dit Crups is my al te swaer.

Jesus seyt.

Ick was jongh doe ick dat broegh/
En claeght niet/ghy zyt sterck ghenoech/
Wanneer du bist van minnen rout/
So en hebstu in des Crupes gheen ghewout.

Dat Vrouwen seyt.

Hoe moecht ick lyden dit bedwanc
Die dagen sijn veel/dat Jaer is langh
Ick ben des Crupcen onghewoon/
Och schoone/mijn alderlieffste schoon.

Jesus seyt.

Hoe bistu lief dus seer beswaert
Dus moestu noch stryden onberbaert
Ick wil castgen dijn jonghe lijf/
Du wordes my anders al te stijf.

Dat Vrouwen seyt.

Heere/dat du wilste dat moet wesen
Maer des crupcen mach ick niet ghenesen/
Moet het zyn/ende moet ickt draghen/
So en mach ick my niet vertsaghen.

Jesus seyt.

Waenstu in die roosen te baden/
Du moest noch eerst in die doornen waden/
Diet aen dit Crupce/ende dat mijn/
Hoe anghelijck sware dat sy zyn.

Dat Vrouwen seyt.

Wylefen al in der Bepligher Schrift
Dijn jock is soet/dijn last is licht/
Hoe bistu my dus angstelijcken hart/
Mijn alderlieffste Brudegom waert.

Jesus seyt.

Onghewoon beswaert den moet
Hest op/het wort noch wel goet
Mijn crups is so diebaren pant
Dat ickt niemant dan mijn vztenden en sant.

Dat Vrouwen seyt.

Dijn vztenden gheestu menighe rast
My grouwelt vooz den swaren last/
O lieve Heere/wat sals mijn ghelwerden/
Ick sozge ick en sals niet mogen herden.

Jesus seyt:

Dat Hemelrijck begheert met ghelwout/
Maer du biste van mirren rouw:

Hebstu my lief/ het woxt noch wel goet/
Want minne maectt arbeyt soet.

Dat Vrouwen seyt.

O Heere/ gheeft my der minnen byant/
Mijn cranchheyt is dy wel bekant/
Lietstu my op mijn selven staen/
So weet ick wel ick moet vergaen.

Jesus seyt.

Ich ben swart/maer seer supberlijck
Ich ben suer/ende seer minnelijck/
Ich ghebe arbeyt ende cracht/
Betrouw op my/so staedy vast.

Dat Vrouwen seyt.

O Heere/ oft immers wesen mach/
Des crupce name ick wel verdragh/
Maer wil dy't hebben/en moetet zyn/
Dijn wille gheschiet/ende niet de mijn.

Jesus seyt.

Tot Hemelrijck en leyt maer enen wegh/
Dat is alleen des Crupcen wegh/
Alle dijn welbaedt ende eeuwigheyt/
Staet aen den crupce/nu kiest en deyt.

Dat Vrouwen seyt.

Soude ick dijn hulpe ende rijck verliesen
Hondert crupcen woude ick eer kiesen/
Heer/ gheeft my macht ende lijdesaemheyt/
Ende cruyst my wel/ 'tzy my lief oft leyt.

Jesus seyt.

Als dat crupce ter herten gheet/
So denckt dat ick u hebbe bereet/
My selven ghebe ick dy te loone/
Eude met die Enghelen die eeuwighe croone.

Dat Vrouwen seyt.

O mijn alderlieffte ziele verheben/
Mint Godt/ende wilt die weerelt begheben/
Diet aen hoe dat Jesus is/
Dat Hemelrijck bistu seker wis.

Een nieu Liedeken / Op de wijsse : Hoe
lustelijck is ons die coele Mep
ghedaen.

D Cranckheyt des vleesch/ wilt u treuren
laten/
Ende wilt u ooghen in den Hemel slaen
D menschelijcke cranckheyt regneeren al
by maten/

want ghy moet dooz Christus tot den vader gaen.
O Christelijcke Broeders/ hout Gods woort
in waerden/

Die cranckheyt des vleesch gheboelende zyt/
Om uwent wil so daelde die Heer ter aerden/
Ende herft dooz u ghegaen in den bitteren strijt.
Van een cleyn Naeghdeken wilde hy sijn ghe-
booren/

Die Heer die niemant en can wederstaen
O cranckheyt des vleesch/ ghy hadt oock moeten
smozen/

Ende die eeuwige doot hadt ghy moeten ontfacen.
Mocht onse cranckheyt pet hebben verwoxen
Ende daer dooz ons quam eenighe saligheyt/
So waer die Heer te vergeefs dooz ons gestorben
In der ewigheyt herft hy ons berept.

Godt kent sijn Schapen/ende sy hoozen na sijn
stem/

Niemant en machse trecken upt zijner hande
Sijn woort aenhoort/want 'tgetuyght van hem/
Want hy heeft ons verlost upt des Dupvels hat.

O cranckheyt des vleesch/en weest niet so blode
Al gheboeldy u in der Bellen pijn/
Wat dinck waer Christus de Heer van noode
Als ghy meynde selve perfect te zyn.

Dooz eenen Menschē waren wy al verwesen/
Ende moesten die eeuwige doot ontfacen/
Dooz eenen mensche zyn wy al verresen

Ende sullen dooz hem in dat leben gaen.
Alle die dooz Chystum saligh willen leben
Die moet vervolginghe lyden/zijt des wel vzoet/
Al begint dat vleesch daer vooz te beven
Dooz lyden comt ons dat eeuwighe goet.

Wie soude ons van sijner liefde mogen trecken
Die hy van der eeuwigheyt tot ons draeght
want die Heere geneest/ alle onse zondige vleckhen/
Dit heeft zijner goetheyt also behaeght.

O edel Mensche/wilt doch hier op achten/
Ende wilt Chystum altijt volghen naer/
By Godt den Vader sal hy u verwachten
Ontlaet u alie sozghen/ende anderen vaer.

Den Princelijcken Prince/hout in u memorie/
Want sonder hem vermoeghdy niet/
Dooz die grazie comen wy in zijn glorie/
want alle vleesch is cranck also men siet.

En Geestelijck Liedeken / Op de wijze: Die vogelkens in der muypen.

Eomt al van zuyden en van oosten
Die niet zonden zijt belaeen
Ick sal u selfs vertroosten
met mijn vleesch sal ick u versaen
Ick ben die fonteyne verheven
Die dorst heeft/ die come naer/
Die daer uyt drinck/sal eeuwigheyt leben/
Spreekt Chystum int openbaer.
Ick ben hier niet ghecomen/
O menschen/zijt des wel vzoet/
Dat ick u soude verdoemen/
Maer berlossen met mijn bloet
Ick begheer in u herte te weunen
Ende wel ter salighheyt brenghen in/
So moet ghy op my steunen/
Oft ghy en comt niet daer ick ben.

Ick ben

Ick ben die wijn-stock uptgheschoten/
 Dat Christus/verstaet mijn woort
 Blijft vast by my ghesloten/
 Ghy sult brenghen goede vruchten voort
 Maer laet ghy u verleden/
 Dat ghy des weerelts troost aensiet
 So sult ghy van den wijn-stoc worden gesneden/
 Al u vruchten en dooghen niet.

Hebt lief en uptvercoozen
 Die u ter weerekt doen quaet/
 Die u boosheyt legghen te voozen /
 Bidt daer vooz/'tis Christus raet
 Want Godt heeft selver ghesproken
 Kent Crupce/met luyder stem/
 Och Vader/en latet niet sijn ghewozen/
 Ick bidde/vergheeft hen.

Wilt niet vreesen al te samen/
 Wijn woorden vooz die weerekt belijgt
 Oft ick sal u beschamen
 Vooz mijnen Vader ghebenedijt:
 Aldus en willet niet vreesen/
 Maer strijft nu met herten vzo/
 Laet den knecht gelijc den meester wesen/
 Het belijft den Vader also.

Ick ben een goet Herder upt der maten
 Ick gaen mijn Schapen veur/
 Ick begheer mijn leven daer vooz te laten
 Ick ben de rechte veur/
 En laet u niet verleyden/
 Dat buypen ber deuren passeert
 Het sijn dieven ende moordenaers beyden
 Spreekt Christus/so hy ons leert.

Niemand en comt tot den Vader
 Dan vooz den Soon Gods verheben
 Hy bidt vooz ons alle gader
 Om ons te brenghen tot het ewighe leven
 Wilt dan op hem betrouwen/

Op t' ber berwoopen steen/
Doet ghy't niet/ 't sal u berouwen
Als ghy van hier sult scheen.

Prince Godt/ siet ons ellende/
Hier in dat aert sche dal/
Wilt uwen Gheest neder senden/
Die ons vertroosten sal
Dat wy eere moghen bewisen
Godt ende ons mede bzoer/
So moghen wy mede verrissen
Met Godt ende ons lieve moer.

**Een nieuw Liedeken/ van den Avondt-
mael Christi: Op de wijze/ Het roer een
Aupterken uyt Bosschaepen.**

Hoort al te samen die met Christu wil leben
Hoe dat Christus ghebenedijdt/
Om ons te verlossē so daer staet geschreue/
Ghegaen in den bitteren strijdt/

Als ons die Schriftuere belijdt/
Judas waren dertigh penninghen ghegheben
Dat hy Christum soude leveren/ des seker zijt.

Die Discipulen sepden tot Christum laet ons
Waer dat ghy wilt dat wy sullen gaen (weten/
Het Paesch-lam bereyden/ op dat ghy't moegtetē
Om dat het al te samen soude zijn volbaen/
Twee Discipulen/ hoorz mijn vermaen
Ginghen in de Stadt 't Paesch-lam bereyden/
Also sy van Christo hadden verstaen.

Des abonts als sy waren aen die tafel geseten
So dede Christus daer een vermaen/
Doozwaer segh ick u/ ick laet u dat weten/
Een van u allen sal my berraen/
Een veyheltick was met dyuck bebaen/
Elck sepde: ven ick 't Heere/ laet ons dat weten/

Ende

Ende waren seer daer in belaeen.
 Jesus antwoorde/wilt my hoorzen spraken/
 Hy is hier mede int ghetal/
 Die met my zijn handt in die schotel sal steken/
 Die ist die my verraden sal/
 Ghelyck van hem voorszreven is/voorz al/
 Maer mee den mensch die comt in sulcx gebzekeid
 Die den Sone des menschen leveren sal.

Ben icht/ Meester/ heeft Judas ooc gesproken
 Christus sprack:ghy hebbet gheseyt/
 Jesus nam dat broodt/ ende hebet daer gebzoken
 Dat hy zinnen Discipulen heeft bereypt/
 Recmt/et/dat is mijn lichael/voorz u syise bereypt
 Danckerde Godt schoon ontloken/
 Des nieuwen Testaments in mijn bloet.

Christus gingh uyt na den bergh van Olibeten
 Om dat al te samen soude zijn volbzacht/
 Hy sprack tot zijn Apostelen met woorden in se-
 creten/

Ghy sult my versaken in deser nacht/
 Petrus sprack een woort seer groot/
 Al waert dat zy u al te mael verlieten
 So en sal ick u niet af gaen tot in mijn doode.

Jesus sprack:voorzwaer/o vrient/
 Wilt dit wel smaken/
 Ten is niet u eyghen cracht/
 Voorwaer segg ick u ghy sult my nach versaken/
 Eer die Daen craent/dy te mael van deser nacht
 Dye Discipulen heeft hy met hem ghebzacht/
 Segghende:wilt nu een luttel met my waken/
 Die ure comt/ daer ick na heb ghewacht.

En luttel voort/is Christus daer ghetreden
 Van anghiste sweete hy water ende bloet/
 daer heeft hy synen Hemelsche Vader aengebeter
 Ghestreckt op d'aerde met grooter ootmoet
 Abba mijn Hemelsche Vader goet/
 Van my neemt desen Kelck der bitterheden/

Maer

Maer Daber/utwen wille hier met my doet.

Dit was die ure die Christus sou maken/
Sijn Apostelen hy slapende vant/
Moeghdy nu niet een ure met my waken
Den gheest is willigh / maer 't vleesch is crank/
Slaept ende rust nu by en vrank/
Het is ghenoech/die ure is ghecomen
Dat ick ghelevert sal worden eer yet lanck.

Aldus is Christus in den strijt ghecomen/
Die perste heeft hy alleene ghetreden/
En heeft aller weereit zondē op zijn hals genomē/
End' zynen Vader ghestelt te vreden/
Dooz die bitter doot die hy heeft gheleden/ (men
Laet ons hier op betrouwen/ 'sal ons allen vzo
Ende betoonē dat wy een zyn van Christus leden.

**Een Gheestelijck nieu Liedeken / Op de
wijse/ Den lustelijcken Mep Christus
playsant.**

Welste een Corteldunfken hem versucht
Ende in ten ander wout gaet vlicghen/
Mijn ziel is droevigh al sonder vrucht/
't Ghesichte wil my bedrieghen
Mijn hert dat schept verdriet
Alst dy te rechte besiet/
Dus wilt mijn dyck verhooren/
Want veel gheroepen/wepnigh uptvercooren.
Ghedenckt wat daer af gheschreven staet
Dat hy den wegh is ghevallen/
Die Doghelen des Hemelsch aten zaet/
't Bediedt ons hert vol gallen/
Wantter ons den vyant queit
So ist so haest outstelt/
En 't zaet blijft dan verloozen/
Want veel gheroepen/wepnigh uptvercooren.
Doe soet vollet zaet in deser tijdt/

Ende

Ende wort so wel ontfanghen/
 Wanneer men daer op merckt sonder respijt/
 So en hebt gheen voorganghen/
 Want het zaet blijft alleen/
 Want het valt op eenen herden steen/
 Ende de Sonne gaet het versmoozen/
 Want veel gheroepen wepnigh uptvercoozen.

Noch valt dat zaet/ ende valt oock wel
 In dooznen ende in byamen/
 Want ecrment sogst/ so vergaet het suel
 Want het en dient niet te samen/
 Dese weerelt met haren list/
 Hoyt salighe die heeft ghemist
 Ten is niet dan Oijstel en Doozen
 Want veel gheroepen/ wepnigh uptvercoozen.

Ghelijck ons die Schryftwere seyt
 So en zyn wy niet dan affschen/
 Wel hem Heere/ die ghy hebt berept/
 Daer sal dit zaet in wassen/
 Dus bidt hem groot ende cleyn/
 Dat hy ons wil bouwen alleyn/
 So bynght ghy veel byuchten te boozen/
 Want veel gheroepen/ wepnigh uptvercoozen.

Prince/ die is niet af en sagh gaen/
 Maria vol aller rouwen/
 Die u sagh onder den Cruyce staen/
 Ende sterft vooz ons vol trouwen/
 We liefden dit ons bewijst/
 Ende daer na in glozen verrijst/
 Bidt hem/hy en sal niet stoozen/
 Want veel gheroepen/ wepnigh uptvercoozen.

Een Liedeken / op de wijze : Mit
 begint.

Wan liefden comt groot lijden/
 Ende onderwijlen groot verdriet
 Het minde die Maghet Marie/

Den

Den Gods Soon wel ghemint
Sp minde hem seer / sy hadde hem lief /
Als sy hem sagh in lyden /
Sy en conde gherusten niet.

Marla was in lyden /
Sp gingh eenen droeben gangh /
Tot Jerusalem voor die poozte
Die sy ontfloten vant /
Daer sagh sy comen haer hertsen lief
Met eenen Cruxte gheladen
Als een verbannen dief.

Met weenentlijcken ooghen
Dat sy hem aensagh /
O my / sprack sy doe eplaten /
Is dit den droeben dagh /
Die van my is ghepropheetert /
Die mijn hert soude doorsznyden
Dat wyede bitter sweert.

Jesús sprack: O moeder /
Ghegroet so moet ghy zijn /
Dit Crux dat moet ick dragen /
Ende lyden voor hem de pijn
Dat Adam mijn knecht heeft verdbent /
Voor hem so wil ick sterben /
Het was mijn beste vrient.

Du ben ick hier alleme /
Een Moeder onghetroost /
Ick sie hem in groot lyden /
Den Gods Sone alderhooghst:
Ick min hem seer / ick heb hem lief /
Moecht ick hem helpen dzaghen
So en waer mijn lyden niet.

Ghy en zijt daer niet alleme
Sprack een Enghel uyt den thoon /
Ick ben een bode seer wel bekant /
Wel edel Maghet schoon /
Mijn Heere heeft my tot u ghesant /

Dat ick u

Dat tek u soude troosten/
 Ick en weet ofc ghy hem yet kânt/
 En soude ick hem niet kennen
 Ick kenne hem badt dan ghy:
 Ick sagh hem in zyn lyden/
 Dies lydt myn herte pijn/
 Sijn vleesch heeft hy van my ontfact
 Syn armen sagh ick uptrecken/
 Ende aen den Crucce slaen.

Ick heb hem hoorzen roepen
 Tot zynen Vader in den thoon/
 Och willet hen vergheben
 Syn weten niet wat sy doen/
 Ontfermt u over den mensche stout
 Daer ick den doot om steruen moet/
 Al aen des Crucpen hout.

Die Enghelen songhen schoone
 Al in den hooghen thoon
 Die alder-droefste Moeder
 Stont onder den Crucpen boom/
 Die moordenaer riep ontfermelick/
 O Heere/wilt mijner ghedencken/
 Als ghy comt in u rick.

Iesus verblide hem seere/
 Al in des Moordenaers roep
 By keerde hem weder omme/
 Met eenen sachtmoedighen moet
 By sprack/o vrient/zijt des wijs
 Ghy sult heden wesen/
 Met my int Paradys.

By sprack tot zinner Moeder/
 Daer hy aen 't Crucce hingh/
 Met weentlicker stemmen
 Och Vrouwte/siet hier u kind:
 Johannes lieve Discipel mijn/
 Siet de bedroefde Moeder/
 Want die bebele ick dy.

A

Sijn leden

Sijn leben begonden te heben/
hy was al onghedaen
Die doot street tegen dat leben/
So begonste zijn heriet'ontgaen/
Hy riep Help/O Vader goet/
hoe hebby my ghelaten
In desen ellendighen schijn.

Och alle creatueren
die Godt gheschapien heeft/
Comt nu tot deser uren/
Met ulwen bedroefden Sheest/
helyt ons beclaghen den grooten noot/
Die Hemel ende Aerde gheschapien heeft/
Die hanght hier naect en bloot.

Die groote Wyuce der Heeren/
Iae mede die hemelsche Dorst
Met also heerscher stemmen
Sprack hy/O my dorst
Die soete fonteyne diet al versact/
Met Edick ende met Galle/
Wert hy terstone ghelaect.

Die eentighe Soon des Waders
Iae mede die hooghe Godt
Daer die Engghelsche Scharen voor kintelen/
As nu der Joden spot/
Sy riepen: cruyst hem/ sy maechten jolijt
Coningh van Israel
ghy zijt vermaledijt.

Sijn ooghen begonsten te weenen/
Die minne betwees haer cracht/
O Vader/daer ghy om hebt gesonden
Dat heb ik nu volbracht
Sijn stem was luyde en heersch
Met eenen gheneyghden hoofde
Gaf hy zijnen Sheest.

Een liedeken / op de wijze: Van Davien.

DEn Gheest is ghewilligh
 Waer 't vleesch is cranck /
 Dat mach ick wel beclaghen /
 Want ick hebbe al mijn leben lanck
 Rae die weereldt gonste ghedraghen /
 Ick en weet niet wat ick sal bestaen
 Ick vinde my vol ghebreken /
 Ick heb haer so menighen dienst ghedaen /
 Dooz haer wellustighe treken.

Van der weerelt en can ick my niet besnijden /
 Natuere en wilt dat niet ghedooghen
 D'yeught en solaes doet my verbliden /
 Daenschouwen met mijn ooghen
 Venus kinderen houden my in bedwanc
 Om dat ick ben onghebonden
 Geen vzeught en dunckt my wesen lanck
 Jonckheyt treckt my altydt tot zonden.

Die kennisse die ick hadde ontfaen /
 heb ick in der aerden begraven /
 Ghelijck die quade knecht heeft ghedaen
 Ende ben gheworden der zonden slaven
 Ick diene die weerelt om haer eer /
 Dat wordt my nu mispresen
 O Vader / ick en ben niet weerdigh meer
 Dat ick u Sone sal wesen.

Die weerelt hebby in u ghewelt
 haer macht hebby benomen
 Met haer ben ick so seer ghequest
 Ick en can van haer niet comen /
 Sy is in my / en ick in haer /
 Alleen hebbyse verwonnen /
 O Heer / den strydt valt my te swaer
 Want ick en hebz noyt begonnen.

O Heer / mijn Gheest een wapen begeert
 Alom de weerelt te bestryden

W Godtlijck woort tot een vperigh sweert/
Scherp wesende tot allen tijden/
En vast gheloove tot eenen schilt
Ende haer verwinnen als ghy wiste
So waer ick gantsch ghenesen.

Princen der Princen nu staet my by/
Dat ick victorie mach verwerben/
Dese dzye vanden bestozimen my
Mijn ziele willen sy bederben
De Weerelt / de Dupbel onghereest/
Ende mijn eyghen Lichaem mede/
Sijn altijt rebel teghen den Gheest
Dus is mijn ziele t'onvrede.

Die dit Liedeken heeft gheordineert/
Sijn hert dat leyt bedwonghen/
Sijn sinnekens sijn gheozrumpeert/
Wt fantassen heeft hy tghesonghen
Die weerelt en can hy niet wederstaen
Bidt hoor hem t'allen tijden/
Wat hy de rechte kennisse mach ontfaen/
Al soude hy daerom lijden.

Op de wyse: Christi qui
lux et dies.

H Et gheviel op eenen donderdagh/
Daer Christus hoorde ons gheclagh/
In Schyfeueren was gheskoten
Dat hy een nieu Testament versagh/
Dat oude heeft hy ghebroken.

Hy heeft daer/waer ist ende openbaer
Die upt den Hemel was ghecomen claer/
Ghebooren van eener Maghet/
Ende heeft dyndertigh Jaer/
Die zielen gheiocht/verstagh.

Hem selben ghelaten al in dat schijn
Van den broode/ende van den Wijn/
Gaf hy met zynen handen

Sijn lichaem

Sijn lichaem gelebert / 't bloet moeste gestort zijn /
Dat waren twee diere panden.

Op gaf hem selven in een present /
In syde / en dzanck / seer excellent /
Der zielen / om te schencken /
Onspringht / ende singht lof Sacrament.
Op willen ws ghedincen.

Menschout dat broot der Enghelen soet
Ghegheven den Mensche voor haer behoet
Het sal u ziele stercken /
Verwaren in allen teghenspoet /
Ende leeren u deughden wercken.

✠ Dit Liedeken gaet op de wijze: F

Hoe lustelijck is ons die coele
Mey ghedaen.

Hoe minlijck is ons des Cruycen boom
ontdaen /
Het spruyten geluwe bloemkens aen
der Heyden /

Soo wie met druck en lyden is bebaen /
In Iesus wonden sal hy hen vermayden.
Die Mey die is al by de wegh gheset
Op eenen bergh die staet also hooghe /
Om dat een peghelijck soude sonder let
Des Cruycen aenschouwen moghen.

Du staen des Meys Tacken uptghespreyt
Ende bloeyen schoon / ghelijck die coode roosen
So wie zijn zonden hier beschreyt /
Onder desen boom sal hy hem verpoosen.

Richt opghewassen is dat edel geyn /
Ende is gheplant in also diepen dale
Die is Maria die sunder Maghet reyt /
Van binnen so sterf die siere nachtegale.

Die siere nachtegale / des cruce boom op clā /
Op heeft sijn beechens so wyt ontkloen

Hy sangh so luyde op die seven nooten hoogh/
So dat zyn edel herteken is ghebzoken.

Hu is die siere Nachtegael bleven doot/
Tot saligheyt van alle mans en vrouwen
Hy quam so hooghe/al upt zyns Vaders schoot
Die hoorde opt van sulcker trouwen.

So wie zyn sinnen ongestadigh zyn/
Ende 't leven set op aertsche creatueren/
Die mercke aen desen Nachtegael fijn/
Hoe hy den doot om ons woude besueren.

C Op de wijze: Van den Timmer-man.

H Et quamen drie Coningen gereden
Wel verre upt Oryenten/
Tot Bethlehem der Stede/
Daer ghelijcke men noyt en vant.

Te Jerusaleem so wy hoorzen
Aldaer so wouden sy zyn/
Sy vzaeghden: waer is hy ghebooren/
Der Joden Coningh sijn.

Wy comen hem aanbeden/
Wy hebben zyn sterre ghesten/
Het is seer cozts gheleden/
Het moet wonder bedien.

Als Herodes dat verhoorde/
Wel seer ontsagh hy hem/
Van binnen hy hem verstoorde
Ende alle Jerusaleem.

Hy beval hen te gane
Hy sprack: gaet soecht dat kint
Ick wilt oock beden ane/
Comt seght my/als ghy 'tbint.

Als sy bupten Jerusaleem quamen/
Op dien selven tïdt/
Daer sterre sy weder vernamen

Dies waren

Dies waren zy seer verblift.

Die sterre was vooz hen voozgaende

Tot daer dat kindeken was/

Ende daer bleef sy staende

Sy bugghe neder int gras.

Een huysken sonder dozen/

Dat vonden sy daer by

Ende dat kindeken ghebozen

Van Maria die maghet byp.

Sy vielen op der Aerden

Dooz 't kindeken derthien daghen out

Sy offerden hem met weerden/

Wierroock/Myrthe ende Gout.

Snachts als sy slapen wouden

Heeft hen Gods Enghel gheopenbaert/

Eenen anderen wegh/dat sy trecken souden/

Tot haren lande waert.

Al loben wy alleenen

Dat kindeken weerdelijc

Dat hy ons wil verleenen

Hier na zijn eeuwighe rijc.

Amen.

I Op de wijze : Ick legghe op de steen-
poozte ghevanghen.

Als ick peynse om de doot/

Die Jesus sterfaent Cruycken hout

En om zijn bloedighe wonden root/

Ontfanghen om onse schout/

Sijn lyden swaer gaet om so naer/

Sijn druck/lyden ende pijn/

Nochtans ist ons een indergyn

Hoe soude ick blide ghesyn.

Wy willen gaen hoopen en duchten

Ende seynden een bytendelijck suchten/

Den Heere/die alle dinghen wel weet/

F itij

Widdes

Bidden dooz sijn dyck ende leet/
Dat hy vooz ons heeft ghel. den/
Als een stoder/een Baroen stout/
Als hy vol dede aent crupcen hout
Vooz alle der menschen schout.

En ziele is my bevolen/
Dat ick die bewaren souwe
Dat zy my niet en worde ghestolen
Daer vooz sijde ick grooten rouwe
En wilt doch niet betrouwen
Want die byant denckt nacht ende dag
Hoe hy die ziele verwinnen mach
Ende byenghen in eeuwig gheclagh.

O Jesu ghy zijt so schoone
Ghebooren van eener maecht
Hy mach wel spannen die Croone/
Die u in zijn herte draecht
Dwen soeten naem/is ons bequaem/
Dat bloet dat unt uwer zyden ran/
Ghy zijt die liefste boben al/
Die opt was/ oft wesen sal.

Quade tongen zijn schoon vooz oogen
Maer achter rugghe clappen sy quaet
Bloepende rijsen doen sy verdroghen/
Quade tonghen zijn also quaet
En dyp ken puere/volght zyn natuere
Ick en keere daerom niet mijn hant
Hoe diere rocht hy dien lieben pant/
Om te byenghen in 's Hemelsch Lant.

Die dit Liebt te dichten begoude
Godt ghebe hem go den spoet
Dat hy alle zyn zonden
mach afwasschen in Jesus bloet/
Want hy is seer cranck van minnen
Ende traegh tot aller beught/
O herlighe Gheest van binnen
Weest doch mijns herten byeugt. Amen.

Den iij. Psalm/ Domine quid multipli-
cati sunt. Na de wijse: Het reghende seer
ende ick werdt nat.

Deere/hoe zijne so menighfout
Mijn Dpanden so sel en stout/
Straen teghens my/
Deel segghen tot mijner zielen

Dat ick van Godt verlaten zy.
Maer Deere ghy sijt mijn hulper altyt
Die my verlost ende oock verbljgt/
Mijn gloze alleyn/
Ghy hebt mijn hooft verheben/
Maectt my van alle zonden reyn.

Ich heb gheroepen tot mijnen Deer
En hy mijn stem verhoorde seer
In mijnen noot/
Van zijnen heylighen Berghe/
Alleen door sijn ghenade bloot.

Ich lagh en stiep/ick ben ontwaerckt
En heb die goetheyt Gods ghesmaectt/
Die my om-vingh/
Dus wylt ick my verblijden/
Als ick van sijn ghenade singh.

Alwaer ick van hondert dupsent Man
Besinghelt/die my quamen an/
Ich en vreesde niet
Mijn Deer/mijn Godt mijn Schepper
Staet op/verlost my upt verdriet.

Want ghy verflaghen hebt mijn party
Die sonder saeck vervolghden my
Daer tanden sel
Hebt ghy aen stukken ghebroken/
O groote Godt van Israel.

Van Godt comt alle saligheyt/
Die ghy alle Man hebt bereypt
Die tot u looyt/

Ghy wilt ghebenedijen/
U volc/ Heer/ dat in u hoopt.

Den xiiij. Psalm: Dominus quis habi.
Na de wijse: Een Ridder ende een
Wesf gen jongh/ op een
Revierken.

Heere/wie sal in ulwe Tent
Woonen/ende blijven daer met lusten
In dijnen berggh seer excellent
Wie sal doch daer in rusten.

Die onbebleekt houe zijnen tredt
En hem: tot den ghenen hier wilt keeren
Sijn betrouwen op den Heere set
En wilt gherechticheit hanteeren.

Die spreekt die naechte waerheyt bloot
Altijt in alle zijn ghedachten/
Die van bedorch (int cleyn oft groot/)
Sijn tonghe seer wel can wachten.

Die zijnen naesten (hoozt mijn vermaen)
Gheen quaet ey heeft alhier bewesen/
Noch hem gheen schande en heeft ghedaen/
Te recht wozt die gheprezen.

Die boose zijn te met ghebracht/
Woozt hem/ maer die Heer der Heeren
Preesen hier upt alle haer cracht
Die sal hy exalteeren.

Die hout/dat hy zijnen naesten sweert
Ende die zijn ghelt tot geenen stonden
Op worcker set / noch oock begheert/
Giften die hem werden ghesonden.

Al die dit doet (verstaet wel)
Altit/sal seer wel becliben/
Feel onberoert hy wesen sel
Volstandigh sal hy blijven.

87

Den Ervdijs. Psalm: Beati omnes qui
timent / Een Liedt in den hooghen.
Na de wijse : Die Nachtega-
le die sangh een Liet/dat
leerd' ick.

Saligh zijnsē hier op Aerden levende
Al die de vreesē Gods zjn aenlevende /
Die gaen al in zjn weggen / ter beggen
Al na sijn woort/so dat behoozt/

Dat sy hier hebben vercreghen.
Den arbejt uwer handen/ ghy hier eten sult
En ghy sult dan mits desen/ ghepzesen
Saligh altijt/u dies verblijt/
Seer wel sal u dan wesen.

D Wyl ghelijck een Wjngaert-ranck vol van
druyven soet/
Die overbloedigh brenghet haer vruchten met der
spoet/

Is sy/ghy moghet wel weten/gheseten
Nen uwen want/seer vast gheplant/
Dit heeft die Heer gheheet en.

D kinderen die u Godt is toevoegghende/
Daer in ghy meught u wel wesen ghenoeghende
Als planten van Olijven/becljven/
Nen uwen disch/sy staen ghewis/
Dus wilt u Godt gherjven.

Dus siet hoe dat de Mensch hier wert ghebe-
nedijt/
Hoe dat die Heere hier boven hem altijt verbljdt/
Die can den Heer der Heeren/so eeren
Dat hy altoos/hoozt zjnen vops/
Sijn vreesē wil hantieren.

D moet men gebenedijen God met zjner stem/
Dat hy mocht sien die goeden van Jerusalem/
Wt Spon upt vercrozen/wilt hoozen

Die Heere gheeft/ so langhe ghy leeft/
Dees gratie u te bozen.

En ghy niet utwen oogen weest beschouwende/
De kinders dijne kinderen menighfouwende/
Dat sy al hier by namen versamen/
In Israeel verstaghet wel/
Aldyde niet vreden.

A M E N.

Dese Liedekens ende Lepsenen sijn ghebistteert/
om ghedrukt ende verrocht te worden/door
Mr. Heyndrick van den Bonghen Ca-
nonick/uyt bevel van den Bisschop
van Antwerpen/den xvij. No-
vember/ine Jaer
M. D. LXX.

F F P S.

Hier nae volghen
noch veele schoone suyverlijcke
Lepsenen/ Hymnen/ ende Gheestelicke
Liedekens/die eensdeels noyt in druck en sijn
gheweest/ ende nu wederom in den
lesten druck ver-
meerdert.

Een Advvent Liedekken / Op de wylse: Dent Redemptor gentium.

TVerlängen der booy vaderen jent / was groot int oude testament / Na vrouwen saet aldaer beloof / dat kneten soude 't Serpenten hoof.

Abraham wort toegheseyt dat in ygn saet soude worden bereyt / Ghebenedijdingh des Heydenen al / Ende aller gesachten int aertsche dal.

't Scepter vā Juda bligft ontgheseynt / Ter tijt dat Godt Messiam sent / Dit wort van alle mensche verwacht / sprac Jacob claer tot sijn geslacht / Jesses wortel sal spruyten schoon / Een maegt sal baren eenen soon / heeft Estas gepropheeteert / Van 't Lam dat de Weerelt regheert.

Die Patriarchen riepe seer scheurt dooy die volcke / laet comen neer / En sent daer wy op wachten naech / Verhoort Heer God doch ons geclagh.

Int doncker sitten wy alle ghemeyn / In doodes schijn groot ende cleyn / Na Jacobs ster / wy hopen claer / Wilt die bertoonen int openbaer.

Usemēen sachte hebbe ons bevaen / Sent ons heer troost dooy sijn genaē / laet ons bersechjné rbeloofde licht / dat gy van aen begin hebt gesticht.

Den Hemelschen Vader sy lof en prijs / Wilt lobē met hē sijn soon propijs / T same mee den hepligen Gheest getaelt / op Maria reyn maghet ontghesaelt.

Noch een schoon gesang van der geboorte Chyristi op de wylse: Dies est.

Een kindtē so lobelike Is ons geboze hupde / vā eenē joncvrou supberlike / Tot troost onser arme luden / Waer ons dat kindken met geboze so waerē wy aientast verlozen / dat heyl is onser alle / Ep du soete Jesu Chyrist / dat du mensche gheworden bist / Behoet onse voor die helle.

Dit tijt is nu gants vzeugē velye / te lobē Godes namen / dat Chyristus van dē hemel rjse op aerden is gesomen / her is een grote demoedigheyt / dat god vā dē hemel by ons depe / Een kindt is hē geworden / om der alle zondē ons gelijc / daes dooy wy worden een wig rjse / Dyaegt onser zonden boorden.

Wel hē die dit gelovende is / met der harte gants betrouwen / Dien wort die saligheyt gewis / wel hē die daer op hōst win / Dat Chyristus heeft genog gedaē / Dooy ons daerom is hē uptgegaē / van God den ewigen vader / o wonder

Over wonderdaet/ Christus waert/ Ende hoerde ons tijt
doegh onse mildaet/ En wil de jammerdal/ hy maket ons
ket onsen harder. (stienheyt erden in zynen sael/ kyzielep.

Des dancke hem alle Chy/ Hy is op aerde gecome arm
Dooz sulcke grooten goeden/ Dat hy onser sich erbarm/
En bidde zyn barmhertighz/ En in de hemel makende rijk
Dat hy ons doozt behoede/ Ende zynen lieben Engelen
dooz valsche leer en boose waer ghelijck/ kyzielep son.
Daer wy langen tijt in hebbe Dyz heeft hy ons alle gedaet
gestaen/ hy wil ons dat ver/ Syn groote liefde te toonen/
geven/ God/ Vader/ Soone en des broutwet sich alle Chyriste
heylighen Geest/ Wy bidden heyt/ En dancke hem des in
van dy aldermeest ewigheyt/ kyzielep son.
Laet ons in vreden leven.

Noch een ander schoon
Lof-sangh van der geboorte
Jesu Christi.

Motis ortis/ in duitsch/
op de wijs: Veni redemptor
gentium.

Globet zjstn Jesu Christi
Dat du mensche ghebo-
ren bist/ Van der Jona-vrou
dat is waer/ Des broutwet
sich aller Engheleschaer/
kyzielep son.

Des ewelges Vaders eens
ge kint/ Nu men in der Erib-
de bint/ In onse arme vleesch
ende bloet/ Verleedet sich dat
ewighe goet/ kyzielep son.

De aller werelt krepsz niet
besloot/ Die licht in Marten
schoot/ hy is een kindeken ge-
woyden cleyn/ Die alle dinck
erhont alleyn/ kyzielep son.

Dat ewighe licht gaet daer
het in/ geest der werelt te nijt
schijn/ het lachret wel middē
in der nacht/ En ons bes lich
tes kinder ē maect/ kyzielep.

Die Sone des Vaders goet
van aert/ Eē gast in de werelt

Wy willen Christum lo-
ben schon/ Der rey-
ner Maghet Marien
Soon/ Soo wijdt de Son
haer schijnfel seynt

Dat is tot aller weerele eynt.
die salige schepper aller ding
Toog aen een knechts lichaē
geringh/ End' heeft dooz sijn
vleesch onse verworpen
Dat het niet sonde blijven
dortben/

Die Godlike genaed van
hemel groot hē in de cupche
moeder goot/ Een maegde-
ken doozg een heymellic pane
dat der natuer was onbekāt.

Dat deugdelijcke hups eēs
herte reyn/ woyt metter haest
Gods tempel vleyen/ die noyt
ghenen man en gaf consent/
dit wordt van Gods Woorz
swanghet bekend.

Die

Die velle moeder heeft geba-
ren / den Gabriel beloofde te
booren / die Sint Johan met
springen prees / In zijns moe-
ders lichaem eer bewees.

Hy sag in hoij met armbede
groot / die harde Crib hē niet
en verdoot / met clepne spijse
wojt hy gheboet die dat ghe-
voghēit van honger behoet.

Wat hemelſche Choor ver-
breyghden ſeer / die Enghelen
ſongen in Godes eer / der ar-
men herders wojt openbaer
Die herder en Scheyper der
Werelt clær.

Loſ / eer en danc ꝑdy Jezu
Chriſt / die van reuer maeght
gebooren biſt / met den Vaders
en den hepligen Geest / alſe
maer hunden aldermeest.

Ignoscat omne ſeculū
in dupſch / met die ſelue
wiſſe.

Die werelt moet bekēnē
al / Wat Chriſtus in dit
jamtērdal / gheromen is om
ons te byhen / van ſ Dupbels
jock door zijn lhen.

Wat Esayas propheeteert / is
volbrachte in eē maegt geeert
Gabriel vercondicht dat /
Godes Gheest soude in haer
nemen Stād. (woort

Maria heeft ontfanghen
Warc van de Engbel bracht
xrapoort / Die al de werelt
niet en beſloot / die lept nu in
Marien ſchoot.

Jesses woortel heeft gebloeyt
Eē brucht is een haer spuyt
gegroeyt / die bruchtbaer heeft
een kind gebaert / die Moeder
blijft reyn eysch en ſaert.

De oude Adā heeft beblēt /
de nſuwe heeftet weer beboet
Sijn horeardꝑ bruchte ons
neer / Chriſtus quam ons
verheffen weer.

Ons vſchijnt nu licht en ſa-
ligheyt / die nacht is wech die
doot ontwept / ghy heydens
comt gheloobet der / Maria
haerde onbesmet.

Eē Kerſ-ſedecken / ſchriſ-
telick / op de wiſſe : Een kin-
deken is ons ghes-
booren.

Dit is de Kerpeltie.
Een kindeken is ons geboor-
ren in Bethleem / Iſaieas
propheeteerte langh te booren
te Jeruſalem.

Die Voorbaders hadden
verlanghen / Al naē dit
kindeken eēn / dat Maria
soude ontfangen /
Ende blijven Maghet reyn /

Die hemel bleef ghesloten
Eer dat dit was gheschiet
al heeftet haer lange verdootē
Godes woort verſet haer niet
een kindeken.

Alſt God de Vader geliefde
Sant hy zynen Engbel neer
Tot Maria die overblyfde /
Ghy ſult ontfangē den heet
Godes Gheest sal op u dalen
En

Verblifden ongeblaemt
 Wareelts misdaet sal by woeg
 hale/ En sijn Jhesus genaemt
 Een kindeken/ (plecken
 Als de kerser in die Joodsche
 Sabbot eē beschybbinge here
 Dat moest Maria vertreckē
 Van Nazareth te Bethlehē
 here/ Daer sp in coeter stonden
 Haer kinot vaerden secreet
 Dien sp in doerken gewondē
 In der Cribben heeft geleet/
 Een kindeken.

Duer nobis nascitur / In
 duptesch / op de selve wylse.

Das is geboren een
 kindeken sort / Allet
 Engelen Coningh
 In der werelt wert
 hy geboert een heer der hee-
 ren van alle dingh.

In der Cribbē lag hy neer
 Op dat hōp der Eelen/
 die hebē alle bekēt den heer
 Dooz den Coning der hemelē
 d'Engel van den hemel sijn
 heeft den herberē bercondigt
 In Bethlehē geboert te sijn
 eē kint dat al de werelt slicht
 Hierō herodes beantret was
 Met grooter nijdigheden/
 Donnoselen liet hy doden ras
 En kinderen met droef hēdē.
 Die daer hēnden geboert is
 Van der Maghet repne/
 leyde os dooz sijn genade fris
 Al in bryughde ghemeyne.

laet ons vā sulckē blysschap
 Tesamē gae verblifden (suol

Verblifden in d'ghel-spel
 Den heers ghebenedigen.

¶ Een nieuwe Jaer
 scriben.

 Nu ma sijn blyse
 In desen rydt/
 Dyp sonder blyest
 want de heer met
 blyt/ heeft blyet en wylt/
 Sijn goetheyt bewesen
 Dooz sijn beminde Soon
 Die upt den thoon
 Dooz een Maghet schoon
 dooz den geest ons is gegebē
 En heeft ons sijn rijc geboort
 Int nieuwe Jaer verheben.

Hy is alleen/
 Ons burgh en steen/
 Na het toe segghen/
 der Prophten reen/
 Die ons verbrēen/
 En sijn comst uptlegghen
 Al die voozleden bloot
 Die nu sijn doot/
 Waten in den noot
 de signeren daer beneben
 Een geesteliche trooste groot
 Int nieuwe Jaer verheben.
 Nu comt ons te daer
 dat beloofde mede
 Om te bezien
 hande smeltē smact des duy-
 En van ons sijn (hels quact
 Dit onbeleckte Lam
 Drees bloeck herte nam/
 Godes roozne gram/
 En heeft die doot verdreben/
 onse doof hept op hem quam
 Int nieuwe Jaer verheben.

Looff

Loofte dees Hyns en Heer
 Met groot begheer
 In jeught wilt groepen/
 Heemt vant quaet een keer
 Has Godes leer/
 Laet liefde bloepen/
 En hout in alies maet/
 Den Adam haet/
 Die de boosheyt raet/
 En wilt den Heer aenleuen/
 Desē nieuwe werch doch gaet
 Int nieuwe Jaer verheuen.

Een schoon ende ghe-
 neughlyck sanck vant
 kindeken Jesu.

Adulci iudicio / Singhet
 Ende weter vzo / Als ons
 herten vzoude licht in
 ptesepio / Het luchtet als de
 Sonne / matris in gremio /
 Ergo merito / Ergo merito /
 Des sullen alle herten wesen
 in gaudio.

O Jesu parvule / Na dy is
 wy so wee / Troostet al mijn
 ghemoede / Tu puer optime /
 Ende dat dooz yn ghenade /
 Tu pnceps glorie / Trahe
 me post te al in dijns Vaders
 rijcke / Tu puer inclite.

Vbi sunt gaudia? Nergens
 meer dā daer / daer die Eng-
 len singhen / de nova cantica /
 haer soete stem men clingen /
 In regis curia / Cia / quali /
 Cia qualia daer sy ons moe-
 ren wijzen / Chyristi ptesentia.

Maria nostra spes / wy bid-
 den u Jonckvrouwe des / dat

wy salig worden / dooz u pro-
 genies / Verghheest ons onse
 zonden / Nach meer dan cen-
 ries / Viam nobis des / Vira
 nobis des / Dat ons te loone
 werde / Eterna requies.

Je wil mede toe
 Verblehem / Kyz.
 Daz bint mē dē
 Coninc vā Jeru-
 salem / Allehupa /
 Allehupa / Allehupa / Ghelobet
 sy de repne Maget Maria /
 Allehupa. Gelobet etc.

Esayas propheteerde ons
 aldus / Kyzielepson / dit liebe-
 kint sal heere Jesus / Allehupa
 Tot love so willen wy danisse
 En syringhen. Gloria in ex-
 cellis D. o singhen.

Nu hebbe wy dat kindeke
 ghevonden Kyzielepson / In
 snoode doeckelkes gevondē /
 Allehupa / Allehupa / Allehupa /
 Ghelobet sy de repne Maget
 Maria Allehupa. Gelobet sy
 die Maghet Maria.

Een Nieu-Jaers Liet /
 Op de wijse: T was een
 goelick Molenaer.

Meeckte jolijte / mer blijft /
 In desen tijt / ghevyft /
 Sijn wy eenpaer /
 Subijt / nu rijt /
 Des Dupbels nijt / verijft /
 Woxt hy nu claer /
 Die maer is openbaer /
 Hy ghijt / upe rijt /

Al is hem spijt/
In desen nieuwen Jaer.
Sonder blyen en gheyn
een kindeken cleyn / is pleyn
Oms inddelaer/
Int gheweyn / alleyn
Is hy die Fonteyn/
Van den steyn / gecomen ons
naer/
Looft daer toe alle gaer
Eghe weyn is reyn
Dyckekt alle ghemeyn /
In desen nieuwen Jaer.
Een spuyt comt upt/
In zyn vuyt
Als cruyt / Jacobs staer
Van tribuyt / omduyt
Hy ons 'tbeduyt /
Overluyt / der Engelen schaar
Gheen aer / is ons leeraer
Die Wei ruyt / beduyt
Syn teere huyt /
In desen nieuwen Jaer.
Oms pylaer / ons daer
Oms Advoaer
Oms raer / ons exempelaer
Ontfaer / ons ghewaer
Wi charitaer
En gaer / na lyden swaer
Oms daer / is hy hoorwaer
Ghehaer / vermaer
Om ons misdaer
In desen nieuwen Jaer.
Dyngent / bekent
Wt 's hemelsch tent
Geinent / na 't Cruys outaer
Gheschient / pzelent
Heer patient
Ghepent / stift als een snaer
Oms chaer / van lyden swaer
Wt 's hemelsch tent / gheweyt

Gantsch timoent
In desen nieuwen Jaer.
Een nieuwe Jaer: Op
de wijse: L'Amour de
mon.
Looft Godt den Heer/
En geeft hem pyis en eer
Dooz zyn heylighe leer
Die ons tot neer/
Comt als een kindeken teer/
In dyck in seer/
Om ons boort meer
Dant jock te byen
Dooz zyn heylighe ligen
Hoyt blyder maer/
En quam ons openbaer
Int nieuwe Jaer.
Een kindeken cleyn/
Is ons ghebooren pleyn/
Een bychtbaer gheyn
Hy die alleyn
Oms maect van zonden reyn
Ende anders gheyn
Oms is certeyn
Een Soon ghegheben
dooz hert comt ons dat leben
Hoyt blyder maer.
Glorie en spel
Sy Godt van Israel
Int hooghste ghesel
Na s' Daders bevel
Ghenoeit Emanuel
Dooz yemant el/
In byede sel/
Alle Menschen stille
Die zyn van goeden wille
Hoyt blyder maer.
Den achtsten dagh
Men 'tkint besnyden sagh/
Diet

Diet al bermach/
 So als men plach
 Hy en names gheen verdrag
 Creyn ongh op flagh
 Ons doet ghewagh/
 De Schyftuer
 Claer/lyp ver en puer
 Noyt blyder maer.

Spmean blint
 Wert siende booz dit kint/
 Die wel berstint/
 Die ons bemint
 Maecte al ons druck ten int
 Cherstant in pynt
 O heere ontbint/
 O knecht in vreden/
 Dooz u Godaelgeke reden
 Noyt blyder maer.

Princelych licht
 Ons' ther in deugden slicht
 Die zonde swicht
 Claert ons' eghesicht
 Die deughden vermenicht
 Ken-hoozt ons dicht/
 Den Gheest oppicht
 In liefden vperich
 Naer uwen wille bestierich
 Noyt vlyder maer.

De Loffang Symeons
 Nunc demit tis.

MEt vrede en vroude
 ic haer haer ven/ In
 Gods wille/ getroft
 is myn hert en sin/
 sacht end: stille wat God my
 verherē heeft/ de doot is myn
 Dat maket Christus wa-
 re Gods Soon
 Die trouwe heplant
 die du myn heere heest sie late

Onde makest bekant
 Dat hy sie dat leven (ben.
 Onde hepl in noot unde ster.
 Die heest u alle boozgestelt
 Met grooter ghenaden
 Tot synen rijcke die gantsche
 Weerelt heelt ontlaeden
 dooz dyn duere hepl/ aē woort
 Ken allen oort erichollen.

Hy is dat hepl en salig licht
 Dooz die heyden/
 Tot erluchten/ die hy kennen
 nicht.

Onde toe weyden/
 Hy is dyns volc Israel/
 Die pyys Cer. Doud/ unde
 Winne.

De Christelijche loffang
 Media vita.

Midden wy in den leben
 zyn/ Met den doot om-
 hanghen/ Wien soecken wy
 die hulpe doe/ Dat wy ghe-
 nade erlanghen
 Dat bi/ u heere allepne
 Ons rouwe onse mis daet
 Die dy heere vertoornet haet
 heplighe heere God
 heplighe stercke Goot/
 heplige barmhertige heplant
 Die eeuwighe Gode
 Laet ons niet versnacken
 In des bitteren doot des noot
 Dypreleson.

Middē in den doot abbecht
 Ons der hellen wzahe
 Wie wil ons upt sulckē noot
 Dyp ende lebigh maken/
 dit dootstu heere allepne(tig)
 Het jammer vjne barmher.

Onse clage mijne gjoote leyt/
Heylighe heere Godt
Heylighe stercke Godt/
Heylighe barmhertige heylant
Du ewighe Godt/
Laet ons niet bertsaghen/
Dooz der dieper hellen gloet/
Ipsielep son.

Widdin in der helle angst
Onse zonden ons bydden
Waer sullen wy dan bliften
Waer wy moghen blijben/
Tot dy heer Christ alleene
Vergorē is zyn dierbaer bloet
Dat genoech booz de zonden
Doet heylighe heere Godt/
Heylighe stercke Godt/
Heylighe barmhertige heylant
Du ewighe Godt/
Laet ons niet ontballen
Van des rechten ghesoebē
Ipsielep son. (troost)

Een schoon Liedt/ Van
den weerdigen heyligen
Sacramente.

Jesus Christus onse heylant/
Die van ons den
toorne Godes want/
Dooz dat bitter lyden zyn/
holy hy ons ryt der helle pijn
dat wy nimmer des dgetē
Gaf hy ons zyn lōf te eten
Verborgē in broode so cleyn
Ende te dyncken sijn bioedt
in wyn.

Wie sich re disse wil ma-
ken/ die hebt welacht op sijne
saken/ Wie onweerdigh hier
toe gaet/ Dooz dat leven den
doot ontfaet,

Du salst geloof ende niet
wanckelē. dat een spijse sy der
cranken / die haer herte van
zonden swaer/ Vnde hā angst
is bedroevē seer.

Sulcke gjoote genade unde
barmhertigh/ Socht ei herē
te in groter arbeit. dattu niet
erijghest boosen loon.

Hy sprac selven/ comt ghy
armen laet my oec u herber-
men/ geen arst is den sterckē
noot. Sijn const wert aē hēn
een spot.

hadstu dy wat constē ber-
werbē/ wat doeft ic dan booz
dy sterben/ Dese dīsch dy oec
niet gheldd/ So du selven dy
helpen wilt.

Gelsofftu dat van herten
gronde/ Vnde kennst niet dē
monde/ Soo bestē recht wel
geschicht/ Vnde die spijse dīn
Līe verquicke.

Die vzeugt sal oec niet upe
blijben / dīnen naesten salstu
leben dat hy dīner genieten
can/ Woe dīn Godt aen dy
heeft ghedaen.

Een supberlijck/ ende
Christelick Liedt/ van Godes
woordt ende zyn bitter lyden/
Op de wise/ Mocht ick
Met luste singhen.

Helpt Godt / my maech
gelingen/ die edele schep-
per mijn/
De selus riemen toe dwingen
Tot lohe der erren dīn

Wat

Dat te mach hzolje heffen aē
 Van dñnen woot te singen/
 Heere wol oest du myn doot aē
 Eeuwigh dijn woot doot blig-
 ben/ So Eās met
 In zñnen dootke doet schrijbē
 Eer sonds bergaen die werelt
 Ond wat Godt selven pege-
 schorp/

So laet al verberben/
 Hy dede gheen weder-roep.
 Jesus dz woot des vaders
 Is ghecomen in de Werelt/
 Met groote wonderdaden/
 Vercocht om inoode ghele
 Dooz Judā zñner jongere een
 Wozt hy in den doot gegebē
 Jesus dat Lammetijn.

Ma dien hy hadde gegetē
 (Verneem) dat Paessche lam
 Doe dede hy niet vergheren/
 Tot bergebinghe uwer zond-
 den pijn.

Gaf hem ooc daer toe dyne-
 ken/ In wñ sijn bloet so root
 sijnen doot daer hy toe decke
 Paulus gheschreven hadt
 Wel weerdigēet hā dese broot
 Ond dñncken van dē kelcke/
 Die en sal niet sijn den doot.

Jesus wiesch hen haer boe-
 Al totter selver front (ten/
 Leer dese moer woorden snete/
 Wi zñnen Godelijcken mont
 Hebt Itef m alreandere alle tijt
 Daer hy sal mē bekennē
 Dat ghy mijn jongeren zijt.
 Christus de heer in dē gaer-
 den/ Doe hy ghebeden had/
 Der Joden dede hy werden
 Van hen ghebonden hart/

Sy boerden hem tot dē rech-
 ter daer/ Gegeesselt ende ge-
 croonet/ Tot den doot ber-
 oozdeelt wert.

Hoog aen dē crupce gehan-
 gen Die hoog-gebozen booff
 Ma ons dede hem verlangen
 daerom: we spras hy: myn doot is
 (verneem) na onser saligheyt
 Van Maria gebozen/ Vnde
 Godt Vader in der eeuwighz.
 Met zñne hoofde genepget
 Hy zñnen Gheest op gaf
 So ons Joannes betuyget
 Hy wert ghenomen af/
 Want Crupce int graf/
 Werdt hy gheleght

Aē dē derde dag opgestandē
 Als hy hadde hoorzgheseght.
 Vnd in den selven daghen
 Jesus sijn jōgerē heeft geleert
 Alleen sijn woot te draghen
 Bediken alle de Werelt/
 Wie geloven doet / und wert
 gedoopt/ die heeft dat ewige
 lebē/ Is hem dooz Christus
 ghecocht. (schrijven)

Lucas doet gaer schoon
 Van zijne Hemel-vaert
 Doch altoos hy ons blijven
 So hy boozsproken haet/
 (verneē) dooz sijn Godlijcke
 woot/ Tegens dat en cā niet
 bechten/ Sentgh ghewelt der
 hellen poort.

Gener trooster dede hy wels
 Dat was die heyltge Geest/
 van Godt dede sy bevelen/
 In der werchept aldermeest
 Den selven willen van roepen
 aen/ dis sal ons niet berlaten

Ende ons eronwelle by staē.
Recht laet ons alle bidden/
Christum hoor die Overhept
Of wy schoon van hem lēbē
Gelwelt en ongherechtighept
dat hē God wil genadig zyn.
Heeft Henrick Muller geson-
gē/ Inder gedanckenisse zyn.
Een schoon liedeken/ vā
de verheffenisse ons
Heeren.

Christus lag in doodes
bandē / hoor onse zon-
dengegeven/ dieis wes-
der opghestanden/

En heeft ons bracht: dat lebē
Des wy sulken byzich zyn
God lobē ende danckbaer zyn
Ende singen Allelupa.

de doot niemār dwingecāde
By allen Menschen kinderē
Dat maecte alle onse zonde/
Seen onschult was te bindē
Daer quam die doot so balt/
Ende ham ober ons gewalt/
hielt ons in zynen rēcke ge-
vangen Allelupa.

Jesus Christus Godes zōd
In onse Stede is ghecomen/
En heeft die zondē afgedaen
daer mede den doot genomen
Al zyn recht ende zyn gewalt
Daer blyft niet dan doodes
ghefalt/

Sijn macht heeft hy verlozē/
Allelupa.

(croggh)
Het was en wonderlycke
De doot en leven rōnghen
Dat leven behielt den stryft/
Het heeft den doot verslongē

Die Schyft heeft bercondi-
ghet dat/

Hoe een doot dē anderen bracht
Een spot uyt den doot is ge-
worden/ Allelupa.

Hier is dat rechte Daeschlā
daer van God heeft geboden
Dat is een des cruyten stam
In heeter liefde ghebraden/
Des bloet tekent onse doot
Dat hout den geloobe dē doot
der hoor/

die wozger can ons niet roerē
Allelupa.

So vierē wy dat hoge feest
met herten vroud und wonne
dat ons die Heere schijnē lēty
hy is selven die Sonne
die doot; zynē g: nadē glantz/
Verlichtet onse herten gantz/
der zondē nacht is vergangē
Allelupa.

Wy eten ende leven wel
In rechten Daesschen staden
Die olde suerdeeg niet sal sijn
By den woorde der genaden
Christus wil die spysē zyn/
Ende spysen die ziel alleen
Die gelooves genen anderen
leven Allelupa.

Een schoone Loffangh.

God die vader wone
ons by unde laet ons
niet verderben/ make
ons vā alle zondē byp

Unde helpe ons salig sterben
Dooz dē Dupbel ons bewaer
Holt ons by vasten gheloobe
Unde op dylaet ons voutwen
Wt rechter gront betrouwen
Op

By ons laten gantz en gaer /
 Met allen rechten Chyften /
 Ontlossen des dubbels listen /
 met wapen Gades ons sefste
 Amen / Amen dat sy waer /
 So singhen wy Allelyna.
 Jesus Chyftus woone ons
 by /
 En laet ons niet bederue / etc.
 Heylige Geest woone ons
 by / Ende laet / etc.

ons sinnen niet bert saghen
 Als die Opant dat leue wert
 berclaghen.

Dit is de wijse : het soue
 de drie gespeelkes goet / spans
 teren gaen int wout. En
 is ee Dincter-avont
 Liedeken.

Een schoon gesangh / om
 te bidden de genade des
 heylighen Gheest.

Wij willen ons gaē her-
 heffen / Sobē alle aert-
 sche dinghen
 Ende klimmen met onse ge-
 dachten

De bidde wy de heyl-
 ligen geest / Om den
 rechten geloobe al-
 dermeest /
 Dat hy ons behoet in onsen
 eynde / Als wy hen varen upt
 desen ellende /
 Kyrieleson.

Al onder de Seraphinnen.
 Als wy daer boven comen
 Wat binden wy daer bereypt
 Met also claren aenschouwe
 Die heylige drie-buldigheyt.
 Die Vader toont ons synē
 Soone /

Du weerde licht geest ons
 dighen schijn / Leert ons Jesu
 Chyftum kennen alleyn /
 Dat wy aen hem blijven den
 t. ouwe heylat / die ons byacht
 heest ten rechten Vaderlant /
 Kyrieleson.

Die Sone den heylige geest
 wat mach ons daer ontzeken
 Van harer aller keest.
 Dan comt der sielen Engel
 En bygele al boor de throon
 O Jesu soete Gyndegom
 En weest nu der zielen loon.
 Dat spreekt die moeder toe
 haren Soone /

Du soete liefste slycke ons
 dighē gunst / Laet ons ontfan-
 gen der liefden bynne
 Wat wy ons van herte ma-
 canderē lieven / Ende in vrede
 by eenen sinne blijven /
 Kyrieleson.

sone / ontfange ons dese bynt
 Al upt dat dal der tranen
 Is sy ghecomen upt.

Du hooge trooster in aller
 noot / helpt dz wy niet bych-
 ten schande noch doot / dat in

Sy heeft so veel gheleden /
 Bangigheden van binnen
 dat haer doen was verborgē
 Geest hare dat nu te kennen.
 Dan spreekt die Gode selve
 Comt ghy herwaende bynt
 Het sucht upt uwer herten

Is my gewoest e soet geluyt
Comt/ ghy sult ontfangen
Die Croone is u bereypt/
Ghy en sult nu niet meer liden
Strijt oft eenige bangigheyt
Ghy en sult nu nimmermeer
Tis al te mael gedaen/ (lijde
De winter is nu gheleden/
Den rijn is al vergaen.

Die winter is gheleden/
Den rijn is hem ghegaen/
Die Sommer is ghecomen/
die bloemkens sijn ontdaen.
da buygt haer de ziele neder
Met so groeter weerdigheyt
Te loben ende te dancken/
Is sy altoos bereypt.

Ick ben te cleyn te loben
Den Heere van zijner minnen
maer ic bebeelt den schoonen
chooy/
der Engelen/ der Seraphinnē.

Dan singen alle de maegde
Den obersoeten sanch/
wy hebbe de strijt verwonnen
Dies geben wy Gode danck.

Op de wijse: och legghy
nu en cleyp/ met ongeru-
ste sinnen.

Och legghy nu en cleyp/
met ongheruste sinnen
saet op/ ende wert ontwaect/
In Goddelijcker minnen/
En wilt der Weerelt blien
Tot Gode suldy comen
Leert hem altydt ontfien/
En gebuyckē sijnre bloemē.
Wie doet my daer vermaen

het dunet my bymt om hoer
Doet my doch dat verstaen/
Waer toe ick ben ghebooren/
Der weerelt minne heeft my
So ober wel becomen
Wt goeder herten by
So minde is haer bloemen.
Och Ziele wilt verstaen
Ist dat ghy God wilt kennē
Sijn gracie wilt ontfien/
Ende hem alleene minnen
hy sal u laten niet

Om u is hy hier ghecomen/
Ende hoeden hoor verdoet/
En gebuycken sijn bloemē.

O supber wjngaert-ranck
beresert met schoone druyben
Sijt mijner Zielen dranch
Wt u so maech sy supghen/
Welck honigh ende wjn
Daer sy by becomen/
Och hooghste medechin
deylt haer van uw bloemen.

Dijn alderlieffste kind/
Dat ick met herte minne
Gheeft my tot een present
Dijn herte ende dijn sinne/
Dijn loon sal wesen goet
hy sal u wel becomen/
Ihdot gheerne suer en soet/
Ter minnen der hooghste
bloemen.

Ick mach wel dzoebe sijn/
Ende met herten treuren/
Dat ick die gracie dijn.
So langen tijt heb verloozen
Mocht ickse weder ontfien/
Ick soude tot u comen
En nimmermeer van u gaen
Ter minnen der hooghste
bloemen.

Och repne herten sijn
 Wilr doch u treuren laten/
 Gaet toe oen Medecijn
 Tot uwer zielen baren
 Sijn armen sijn outdaen
 Ghy sijt hem willecome/
 Hy wil u gheerne ontfaen/
 En deelen van zijner bloemē.

Ick dancke u menighfou
 Here van uwer minnen
 Ick bekenne mijn schout
 In mijnen gront van binnen
 My beteren wil ick nu
 Wat my maech overcomen
 Dat ick altijd by u
 Ghebypucht uwer bloemen.

Op de wijze: Ick weet
 een Vrouwen wel berept
 Ken haer staen al
 mijn linnen.

AL dat leeft op der aerde/
 So wat men met oogen
 aensiet/
 Hoe groot/ dat is van waer-
 den niet/
 Ten mach my verblijden/
 Doo; dat ick come hier boven
 Tot die vzeugt der saligheyt
 daer die Engelen altijd loven
 Die hooge Dyebuldgheyt.
 Claerder dan dupsent ionne
 so blinct daer Gods aenschijn
 Wie sont begripen connen
 Hoe vroljck dat sy daer sijn/
 O alle die Seraphinnen
 Sy staen daer blydelijck/
 Ende alle den Cherubinnen/
 Sy loven Godt al ghelijck.

Den dagh der saligheyt
 Die is daer op ghegaen
 met grooter vrolgcheyt
 Sal hy daer altijd staen/
 Eeuwelije sal hy daer dueren
 der Engelen lofende sangh
 daer is geen dagh noch uren
 Noch sonnen onderganck.

Die straten sijn bergulden
 Die mueren des sels gelijck
 Die torens boben maren
 Sijn schoon ende costelijck/
 Die poozten alle gader/
 Sy sijn van peerlen sijn/
 Hoe schoone upter maten/
 So woet die werckman sijn.

David met zijner Harpen/
 hy maect daer groot geschal/
 Dat Steden ende Dorpen/
 Sy moghen hooren al
 Hy roert sijn soetsnaren
 Also hy te doen plach
 Och hondert dupsent jaren
 En schijnt daer maer eenen
 dagh

Al in des Hemels throone/
 Och Godt/ daer niet en waer
 Om gheener liefden doene
 En wilde ic niet wesen daer/
 In den afgront van der hellē
 Wilde ick veel liever sijn:
 Met Jesum daer versellen/
 aenschouwe sijn clær aenschijn
 Nocht is daer een so schone
 Die Hemelsche Coninginne/
 Met haren lieben Sone
 Begheert sy dat ghesinne
 In alle Engelen thoozen/
 Die Helyghen des ghelijck
 Daer toe is sy bercooren
 dat maeghdecken supberlijck

Op de wijze: mijn Heere
van Dalchestejn.

Ich heb een traeg ezekijn/
Dat valt my suer om
tennen/ Dat is dat a-
me Liebaem mijn/ Hoe geer-
soud' ick hem dwinghen.

Hy levert my so menighen
Hy maket my so siere (stege
G liebe heere dat clag ic dy
helpt my mijn Ezekijē vuere.
Ic wil mijn Ezekien tem-
men wel

En houdē hē onder de roede
so moet hy mijn gehoorsamen
zijn. Al doet hy't also node.

Ten eten is hy wel bereypt
Node wil hy sober wesen/
Wanneer hem yemandt yet
missert/

Daer teghen wil hy streven.
Wanneer sijn Cribbe is wel
gebult/ Soo is hy also blijde
Hy gaet so node upt sijn spoor
Tghewelt so moet hy lyden.

E' sabonts wil hy dape gae
Men derf hem daer toe niet
drijven/ (staen

maer smozgens als hy op sal
Sowil hy langer blyben/

Wanneer mijn ezekijn dus
weeldig wert/ dan en doet hy
niet dan clagen/ der minnen
jock is hem te swaer/

Node wil hy herte verdzage.
Och woude hē mijn ezekien
hier een weynigh liden

Al op den Bergh van Israel
daer sal hy rymaels wende.

Daer is een wepde also soet

Ende also soet van smaken/
daer soude hem mijn ezekijn
Soek alsoo wel bermaken.

Dier vierkens sijn daer also
soet/ die daer onder die bergē
blijeten/ daer salop af dync-
ken mijn Ezekijn/

En lates u niet berdzieten.
die die lidekē heeft gedicht

Hy was cout van minnen/
Hy heeft een traeg Ezekijn
Hoe gheerne soude sy hem
dwinghen.

Op de wijze: Het voer
een Maeghden ober
den Rijn.

Ghy die Jesus wijngaert
plant/ Verblift u op dat
soete Lant/ daer ghy zijt
toe berdozen

die clerheyt is daer onspreke-
lye/ de blyschap onbegripelic
die u sal worden ghebozen.

Die clerheyt brucht uwer
supberheyt

die u Jesus daer heeft bereypt
Die en is u niet te noemen

Jerusalem ist landt genaemt
vol heylighede' schoonbequaē
Berciert met alle broughden.

Dan hier so en comer nie-
mant in/ (min

Hy dzaeght int herte Jesus
En is berciert mit doughten/
so sijnse die Jesus wijngaert
planten/

Jesus in neerstellē te dienē hem
seer beclanght

Om coets hy hem te comen/
Het

Het sal daer oberē sonder ver-
gane/het is veel schoonder dā
oft waer ban gout/
Verciert met gulden bloemē/
Die schoonder blinckē dā die
maen/die Sonne sp te boven
gaen/ Mer haren soeten bloe-
men.

Dan puere goude ist schoon
gheplabeyt
met soete roof kēs overspzept
Die allen daer eenwig duere
Och hoe onspykelycke clae/
Dat Godt daer is onse liebe
Daer

Is wonder meer dā wonder.
Hy is die ewelghe heeft ge-
weest die alle dingen sijn we-
sen geeft/hier boven en oock
hier onder/Wt hē vloeyt alle
soetigheyt/die daer soo verre
so wte uytspzept/ Al tot des
Lants gulden mueren

Hy is ee eenig kint marien
soon/ En is daer so wonder-
lycken schoon/die ons elant
heeft ghewonnen/hy sit daer
in dat soete lant/Sijnē lieben
Dader tee rechterhant/ booz
alle cratureren.

Die hē aenschout is so bee-
lyht/ Thien duynent Jaer en
dunck hem gheen tijt.

Tis waer die can berinnen
Want der tijt en is daer niet
Daer nē niet meer en is dypet/
ban buyten noch bā binnen.
men is daer altyt by en dly
Dan alle sozghen is men by
daer en cā geē weelde gebyke
Tis so soet ende genoghelghe

Deel schoonder claeber oft
ghelgck/

Dan hondert duysent sonnē
Maria is der Coninginne
Alle reyn Maegden sijn haer
ghemue

Die Jhesus heeft verroozen
Daer sp is boven al bemint
dā Coninc soō haer lief kint
Als balsam onder den doozē.

Haer croon blinckē wonder-
lycken schoon/

mit gulden lesten cleetsē haer
Soon Goutroosen sijn daer
sampellen/Recht als die son-
ne ende oock die Maen
die ban der Sonne haer licht
moet ontfaen/

So doen ban haer de Zielen/
Haren reucke goet boven alle
cruyt Ende lobencymbalen
haer geluyt/ En alle geschal
ban pyppen/Die bozgers dra-
gen daer aleen croon/ sp sin-
ghen dat elinckē in den troon
Gfanna alleluya/ a a a a.

Daer is der maegden sang
so schoon/

Sp singen daer met des Co-
ninghs Soon

En met der Maget Maria
och hoe dz luyt ober hemelrke
So schoone so clae/ so ghe-
noeghelghe/

En can geē mensch begrypē.
Haer croone heeft eenē ro-

sen crans/sp gaē met Chyris-
aen den dans/sp loben Gode
sonder merren/ dat cransken
is van sulcken virtuyt/

Eck roosken geeft meerder
daer

**Maechteyt uyt / Van Sonne /
Maen en Sterren.**

Gheen cruyt op Aerden en
is so soet / Dat riet dat gelijc dat
erantken doet / Al waer alle
cruyt violetten / sp hoorde oock
dat soete geluyt / Comt in gne
heminde supper bruyt /

Ruyst nu in mijn arme beyde.
sp sijn verbaet in / Iesus mijn
Als Cyerubin / en Seraphin
Van grooter liefde sp bloepē
gelijc de sonne is sijn aelchijn
sp volgen dat soete lammeke
ghesleect met witte schoelen.

Die Engelen / die Zielkens
zijn al ghe meen / so singhen so
bligdelijck onder een
hoor de Coning van de trone
Kof sp u heere Zebaoth
Almachtig / eeuwig / heyligh
God / Een wesen in drie per-
soonen /

Ghy zyt die eeuwig heeft ge-
weest / in hemele / in aerde met
uwen Gheest /
Doet vrolijck jubileeren
Och tis 'o ghenoechelijck
Te hoozen van dat soete rijk /
Die eerbaerlijcken leven.

En dienen Iesum trouwe-
lijck / zinnen wijng aert plantē
sp bligdelijck /
Dese werelt sp begheben /
maer als haven tijt is gedaen
Sal hofselijck ontfam
Gelijc der Sonnen verheben.
Och warlijck hy is so seere /
Verblint / die dit godlijcke
Goet hoor eeuwig hemint /
En wil des lants vergheben /

Roechtās sē sp dat fondbanck
dat wel vercierde firmament
met sterren ende met planete.

Ie en heb u niet so veel ge-
sept / die lant en is veel bet be-
rept / dan eenigh mensch can
dincken / Plant uyt / ghy sult
daerz in verblijt / Maer siet
dat ghy ghestadigh blifft /

Wen tijt die naect allincken.
Dat Iesus u daer sal ont die
D wercken sal hy over sijn
Ende na u deughden loonen
Och Godt verleent zē pegeltio
Op dat Lant te dincken hier
op Kertrijck.

En dat namaels te bewonē.
Op de wise: Sy singen
alle dize barboets.

T D'sschen twee hooge ber-
ghen / In eenen groenen
gaert / Daer bleef mijn lijf in
stijde / Van hooghe minne
aert.

Al lief van hooger minnen
hoe sijn dus mismaect /
Al om een arme Ziele /
Die luttel naem haest.

O heere door u ghenade
Ende door u minne goet /
Hoe gheerne soude ic sprekē
Tot u een minlijck woort.

Och edel creatuere /
By edele Ziele sijn
Wat dinghe is u begheeren /
Dat ghy verfoecht aen my.
Och lief van hoger minne
Van hooghen minnen aert /
Hoe geerne soude ik my ber-
mepen.

In uwer minnen gaert.

Och wildp u vermeyden
In mynen minnen gaert
So moet ghyp al begheben/
Daer utwen sijn toe staet.

Hoe sal ick dat ghemaken/
Mijn lief mijn minnekijn
Al te mael te versaken
Dat is seer groote pijn.

Och edel creatuers
Wel edel Ziele mijn/
Staet doch op u ooghen
Aensiet mijn bitter pijn.

Als de crupce wilt versinnen
In enier perffen swaer/
Stont ick om uwer minnen/
Om u te ontfanghen aldaer.

O Jesu liebe Heere
Ick bid u staet my by
Ick wil de werelt laten
Al om die minne van by.

Ick wilsse nu al begheben/
Ende soecken diep oormoet/
Op dat ick hier na mach levē
Ende vererghen dat seuw-
ghe goet.

Ic wil met groter haer-
stighz/ van deser wee-
relt schendē/ heer Je-
sus is mijn liefste lief
Na hem so wil ick beyden.
Hy is van boben neder co-
men

Ende hy wil booz ons stryde
Hy sterft booz ons die bitter
doot/

Hy wilde uyt minnen lijden/
Och liebe heere hā hemelrjck

Op u roep ick ghenade
helpt my myner zonden qust
Wergheeft my mijn misgadede.

O ziele dat wil te geerne doe
maer ghy moet immer lijden
Ick leede wel xxxij. Jaer/
Ende al om mensche wille.

Ick sagh den Heere van
hemelrjck/
Al in Jerusaleem rijden
Die cleecleren werden booz hē
ghesprept.

Ende doock die groene rjssen.
Als hy weder uyt Jerusale
ging/ met also grooter smerte
So volghde hem zijn lieffste
Moeder na/
Met bedructer herten.

Gaer thys waert/ sprac hy
Moeder mijn

En weest dijns duxc genesē
En kiest Joanne tot ee soor
Hy sal u trooster wesen.

Neme ic hena toe eenē soor
Hoe salt mijn herte ghelijden
So en sal ick tot gheener tise
My moghen verblijden.

Jesus sprack/ liebe moeder
mijn/ het moet immer wesen
Den doot die ic hier sterchē sal
daer sal Adam by ghenesen/

o liebe kint moer immer sijn
hoe sal ick dat bezorgen
so mach ic oder de crupce staē
Ende jaamerlijcken elagen.

Als sy was onder de crupce
gheftaen/

sy sagh haer kint daer hangē
haer liep so menigen hē cras
Al ober haer sozte wanghen.

O Jesu liebe Heere mijn
Wilt doch mijn ziele gelepde
Al booz die werelde moeti dijn
Als sy van hier sal scheyden.

Geen

Geen meerder geseughte hebbe hier/ sy singen sy synen
 op aerden en is gen/ sy maken goet chier/
 Van die int herte te bieden/ Maer coztelgic sullen sy sma-
 is/ Dient Godt in minnen ken/
 reyns/ En laet die weerelt de Die bitter doot/ niemant en
 weerelt zijn/ spaert/
 Want alle dinghen vergaen/ die helle die voor hē opē staet
 kelyck zijn/ Daer sullen 'p in gheraken.
 Behalven Godt alleynē. Oeh heere/ die alle herten
 Genoechte der weerelt en doorsziet/ bechermt ons dooz
 mach niet staen dat swaere verdoet
 Schoonheydt des lichaents Als comt die leste uren/
 sal vergaen Lof sy u heere tot aller tijdt
 In also cozten stonden (suel en troost de gene die op aert-
 Onsen tijt is cozt/ die doot is tige/ sy gemelyck besuerten.
 wil op hier namaels wese wel Die dit Liedeken eerstwerf
 So leeste nu reyn van zondē. sangh/
 Het goet der Weereldt en na Gods genade hē verlang
 mach hier baten hy heeft het so wel gesongen
 Het geselschap moeten wy al Onse heere Godt die barm-
 hier laten hertigh is
 Wy moeten coztelgic sterben/ die wil ons geben vergiffenis
 te bid u heere geest my respijt Van alle onse zonden.
 Dat ich hier nu in deser tydt
 Genade mach verwerben
 Wy moeten alle sterben/ dat
 is sekerlyck
 Daerom rade ic een pegelyck
 Dat hy nu sterben leere
 so can hēt/ als hy sterbe moet
 Ende hare sonde tegenpoet
 By Jesum onsen heere.
 Op jonge herte al ist u pijn
 Genoechte te herbe/ geban-
 ghen te zyn/
 troost u met onsen heere
 En dooz den arbeit die ghy
 hier doot/ Sal u Godt geben
 dat reuwlige goet/
 Dat eyndet nimmermeere. En' vleesch rebel
 De gene die haer willoken Wil des geests vrede sekerē
 Maer

maer Jhesu op byegt my ynter
noot/ Met ihde gewoont aent
Crupce bloot/

O liefde groot/ o liefde groot/
u eygen blijf ic tot in de doot
u eygen blijf ic tot in de doot.

Ich dancke Godt
Kejn minnelijck Godt ghes
presen/

Dan allen spot/
Dat ghy my hebt ghelesen
Nijders sel met haer feyn
Willen ons beletten u blyde
aenschyn/

op die termijn/ op die termijn
Aligt moet ic u byn eygen zyn
Aligt moet ic u byn eyge zyn.

Mijn hope is troost/
Die ghy my doet keeren
Heere op my gloost/

So sal mijn vzeugt vermeerere
w; moeste ic u derve tee noot
Ic blybe verdrukt in lyden
groot/

Wahopig bloot wanhopig
bloot/ u eygen blijf ich tot in
der doot/ u eygen blijf ich tot
in der doot.

Gheensins dan my
En meugdy zyn gesehepden
Met gheen dan dy/

mach ic my geen verweyden
In u so vande ich voet sel sijn/
Ewele maect vroom die ziele
mijn/ Ende lost uyt pijn

Ende lost uyt pijn
Aligt moet ic u byn eyge zyn/
Aligt moet ic u byn eyge zyn.

Ghy sijt een schat/
Verciert met alle vzeuchden/
Een costelijck bat

Alleen herbult met denghens
op helyt allee uyt weerdoot
Die hen opu betrouwe bloot.

In aller noot/ In aller noot
u eygen blijf ic tot in de doot
u eygen blijf ic tot in de doot.

Dit is de wijse: Mist
begint.

V
Verlanghen doet mijner
herten pijn

Tot dat ick come el in die
hooghste vzeught/ Ic en weet
gheen beter medecyne/ Dat
nigt te dencken op de deugt/

Aplaes/ aplaes/ etc.
Sal ick noch lange bā Godt
gheshepden zyn.

Ic heb een lief ken lief ver
nomen

Al binnen al in der zielen bar
my/

Sal Godt zyn werck in ons
becomen/
so moet natuere verwonnen
zyn/ Aplaes/ etc.

Om Jhesum wil ick leben en
sterben/
Hy is mijn troost in aller stot

Ich soude so geerne sijn jon
ke verwerben
Ic woude dat hy hadde mij
ne herten gront/

Aplaes/ etc.
Mijn hert is so seer bevan
gen/ Hoer tussche hem en my

mach staen. Sijn liefde hoer
my hier bevanghen
met mentgen lyde onderdaē

Aplaes/ etc.
Maer ic en wils niet verla
ghen

gen/ dat liden moet die ziel so
schoon/ Ee pegelge moet zijn
crupce dzage/ het is de sleutel
van den thoon Aplaes/ etc.

Int crupce wil ic my verblif
den/ wāt hy die geerne te sal
ben pleegt/ die zijn crups met
bitter liden/ al sonder salve ge
dragen heeft. Aplaes Aplaes.
och Jhesus salve die is so fort
Maria sy en mach hem wer
den niet/

Die anderen troost van buy
ten soeken/

Die dragen het crupce al met
verdriet/

Aplaes/ aplaes/ etc.

Och wouden hem die men
schen van zonden keeren/

Ende bidden Gode om zijn
gratie goet/

So soude wy met onse heere
verblifden in zijn glozie soet/

Aplaes/ aplaes/ etc.

hy sal ons moete presenterē
Als wy hoor den rechter staē

Ende hy sal ons examineren
Van al dat wy hebbe misdaē

Aplaes/ aplaes/ etc.

Du laet ons dit in tijt be
supten/

Die costelike Meester we
tet al/

Dat int hemelrike schuyt/
Twelc hy int opindac con
dighen sal/

Aplaes/ aplaes/ etc.

hy sal oec wel hebben ont
houwen

ons duc/ ons liden in't getal
Als clek van ons in grooter

hiesche
Zijn Belgijmagie offeren sal/
aplaes/ aplaes/ aplaes/ apm
Sal ick noch lange van God
gheschep den zijn.

Op de wijse: Hoe luste
lijk is ons die coele
Misp gedaen.

Berept u huys terstont/
Niet langer meughd op le
ven/

Al sijdy nu ghesont/
Schoonheyt sal u begheben/

Al sydy schoon oft rijck/
Ten mach u niet lange duere

hy staet seer wanckelijck/
Die rust op creatueren.

Alst Godt den heere beliest
so moete wy da hier schepde

En zidy dan niet berept/
Men sal niet na u heyden/

het is hier esnen corten tijdt/
Onsker is die ure/

hy staet seer wanckelijck/
Die rust op creatueren.

Leest ende wilt verstaen/
Ghy sullet binden beschrebe/

Gheringhe sal hier vergaen/
Den tijt van onse leven/

Jolgt in deser tijt/
Derkeert gheringe in treuren

hy staet seer wanckelijck/
Die rust op creatueren.

Edel/ proper/ schoon oft rjhe
hoe meughd u verblifden/

Ghy sult oock sekerlijck
Tot zijner aerden ghedijen/

Dachte ghy dit hier altijt/
het

Het wert soet dat nu is suere/
 Hy staet seer wanckelijck etc.
 Nu bid ick u ropne magt/
 Gods Moeder upt becozen/
 Dat ghy van my verjaecht
 Des vpants quaet becozen/
 Ende weest my troostelijck
 In mijner lester uren/
 Hy staet seer wanckelijck
 Die rust op creatueren.

Dit liedeken is ghemaeckt
 Tot Mechelen in die Stede/
 Die hincx aent crupce naecht
 Verleent ons allen vrede:
 Hy was noch in den stryct
 Ende blijde van naturen/
 Hy staet seer wanckelijck
 Die rust op creatueren.

Op de wijsse: Hoe luste-
 lijck is ons de coels
 Wep ghedaen.

Och legdy nu en slaept/
 O lebende Gods sone/
 Och legdy nu en slaept/
 Hier boven in den throone/
 Staet op en weest bereept/
 Ende wilt doch tot my comē
 Toont ons u Goddelijchept
 O Godthept is so schoone.
 Wie clopt daer aē die muere
 O mijn ghenadighede/
 Die doot wiert my so suere
 Ser ick ghenaechte vrede/
 Den thoozen was so groot/
 Hy dede den hemel slupten/
 Leert liden tot der doot
 oft ghy moet blijven bupten.
 O Jesu/ Lieve heere/

Hoe sal ick by u gheraken/
 Dat leven lust my so seere/
 Ick en mach geen liden smaa-
 ken:

Het dunct my swaren arbept
 Om troost soo ben ick comen
 Toont ons u Goddelijchept/
 O Godthept is so schoone.
 Ghy waent dat ic ben slape
 En dar ick u niet en keene/
 Ghy moet u selven laten
 Ende liden dooz de minne
 Ick moeste soo veel liden
 Soude ic dē hemel ontsupte
 In liden moet ghy verblyde
 oft ghy moet blijven bupten.

Jesu gheminde heere/
 Hoe mocht u sterbens lusten/
 Dat erups woegh u so seere/
 En ghy en mocht niet rusten
 Om onser salighept/
 Dzoegt ghy een doornē croone
 Toont ons u Goddelijchept/
 O Godthept is so schoone.

Al stont ghy daer tot moegē
 so en machdy niet versinnen
 oft in u herte verborghen/
 hoe dat hy dwanc die minne
 Op dat ghy sout zjn ontsaft/
 Ende hemelijck ontsupten/
 Dus moet ghy liden vast/
 oft ghy moet blijven bupten.
 Ick sie den lichten dach
 Al dooz die wolcken indzingē
 Ick sie dat niemant en mach
 Den wille Gods volbringeren
 hy en hebbe verbuldighept
 In liden hoe dar come/
 Toont ons u Goddelijchept/
 O Godthept is so schoone.

Ghy waent met aller loff

het werelt/ tot my te gerake
Het heeft my meer ghecoft
hemelryck te sinaken
Druclijden ende seer
Doet hemmeljck ontsuyten/
Ghy moet noch lijden mer/
Of ghy moet blijven duyten

De liefste die ick wiet/
Die woont int hemelrijcke/
Om hem ben ick bereet
Te lijden blijdelijcke/
Dijne druck ende leyt
Op dat ick u heb te loone/
Coont ons u Goddelijcheyt/
D'Godicheyt is soo schoone.

Op de wijse: Van Claes
Molenaer.

Het daget in den Costen
De Sonne schijnt ober
al/ Wie heer Iesum wil
minnen / hy en slape nu niet
soo langd.

Och laept ghy nu so lange
dat en is u nimmermeer goet
Het sal u naemaels rouwen
Als ghy loon ontfangē moet
Het loch een aem Jonck-
vrouken

Op haer camer en stey/
Sy heeft so groote verlangē
dat haer Gods Engel op riep
Och en laet u niet verlangē
Wel edel Jonckvrou soet/
Hy wil ons boden seynden
Alst hem dijnckē wesen goet.

Ic en weet vā geenē hode
Van gheenen hōde soo goetd
my en mach niemant troostē
Vā Iesum mijn minnekē soet
Och stelt u hert te vreden

Wel edel Jonckvrou sijn/
Hy wil u tabont schincken
Van zynen besten wijn. (kerk
Och mochtē wy eens dzine
Van zynen soeten drauck/
So mocht ons wel verlangē
Al na zyns baders lant.

Och als wy nu darr comē
Al in dat salighe duyts
By mijn liefoen rusten
so en jaegt ons niemant uyt.
Ick hebbe so lange gejaeght
Dat ick ghebanghen heb/
Hae een dat my behaeght/
Een gheselleken wel gedaent.

Syn trou heeft my torge/
Dat edel beelde schoo/ (sacht
De mijn heb ic wē gebzacht
hy is my onderdaen. (wysē
Ic en cans niet te vollen ge/
Hy is my veel eeren woert
Boven al die gheen die leven
mijn hert geē and en begeert.

Och root is hy ghecleedet
Die alderlieffte mijn/
Wat draegt hy aē zyn handē
Van goude een vingherlin.
Eē vingherlin vā goude root
Beowinght dat herte mijn/
Ic meyns op mijn hanebaert
Dat hy de liefste sal zyn.

Dat crāselijn dat hy dra get
Dat is van blorde so root
sijn lichaem heeft hy gegebē
Dooz my in de bittere doot.

Syn hooft heeft hy gege-
Al om te kussen my/ (ven/
dat neē te op mijn hanebaert
Dat hy de liefste sal zyn.

Syn handē; zyn hem dooz-
lagheit.

Met plompe naghelen bype
Zijn herte is opgheloken
Met een spere seer wigt.

Daer in so moet ick rusten
Met aller herten g'ont:
Na hem staet mijn verlangē
Naē zynen rooden mont.

Hu is by afgenomen
Verresen van der doot/
Den Joden is by ontgangen
berwommen is alle zijn noot.

Die helle heeft by gebrokē
Al om te soecken my/
Dat neē ic op mijn henebaert
Dat by die liefste sal zyn.

Hu is by op gheclommen
Al in des hemels thoon/
daer by eeuwellic sal regnerē
Al boven den Engelē schoon.

Zijnen hepligen geest wilt
by ons leynden.
In onser herten g'ont/
Na hem staet mijn verlangē
Na zynen rooden mont.

De Lxvij. Psalm / Deus
miseratur nostri.

Gode wol ons doch ghe:
nadigh zyn/ ende zynen
zeggen geven / zyn aen:
licht ons met hellen schijn er:
licht tot den eeuwighen le:
ven / dat wy erkennen zijne
werk/ende wat hun leyet op
aerden/ ende Jesus Christus
hepl ende sterck/ Becant den
heyden werden/ end sich tot
Godt bekeeren.

So dancken God ende lo:
ben op/ die heydenē ober af:

le/ende alle Weerelt herbjon:
we sich/ ende singe met g'ros:
ten schalle/ Dat du op aerden
richter bist / undē laerst die
zonde niet woldē d'ijn Woorde
die hoeden ende werpde is die
alle volck erholden/ In rech:
ter daen toe wonderen.

Het dancke Godt unde lobe
by dat volck in goeden dade
dat lant byenget byucht unde
beter sich/ d'ijn Woorde is wel
gheraden/ Ons zegen Vader
en Soon/ Ons zeghen Godt
die heplighe Gheest/ dem alle
werelt die eere doen/ hoor hem
sich byuchtet aldermeest:
Hu sp'ect van herten/ Amē.

Na de wijsē: Een Meys:
ken heb ick soo seer
bemint.

En nieu liet soo heffen
wy aen hoorde toe ghy
Christenen allen / van
onsen eersten vader A:
dam/ hoe dat by is gevallen/
zijn eygen wijsheyt heeft hem
bedjoghen/ by heeft gevolght
zijns selfs raedt/ Een mensch
die op hem selfs staet/ Gods
Gheest wort hem ontoghen.
Adam was binnen de Pa:
radijse/ Gestelt vā onse heere
Godt/ den boom des weten:
schap ginck by hem bewijfen
En by gef Adam een gebode
dat by daer af nē en soude erē
Adam vernam door des dup:
pels tact/ dat by soude wesen

goet ende quaet/ doe heeft hy
in den Appel ghebeten.

Adam is vā Gods woort ge-
weken. en so in zondē gecome
Doe heeft hy bekēt zins selfs
gebreken. en heeft Digghebla-
dere genomē. maer ten moecht
hem geenen troost geuen. zyn
herte dat bleef altyt verstoort
Want alleen hy des Vaders
woort. Daer moet de Ziele
hy leven.

Godt die niemant bequy-
pen en can/ die hadde de mē-
sche teer uyt veroort. En sach
alle de kinderē van Adam an/
dat sy moests sijn verlorē/ doe
heeft hy hen een belofte gege-
den. Dat sy noch een saet sou-
den crigen. twick des Duy-
vels hoorde. al doozrijghen/
daer zyn sy vast op gebleuen.

De Vader heeft de Byploft
berent. om ons zjūne sone te ge-
bē de liefde die hy tot ons leyt
heeft hem daer toe gedreuen/
dat hy ons dooz zyn Bypde
wil trouwen. En maken ons
alle zyn goetd ghemeen/ dooz
t'gheloove moet dit gesehien/
dat wy zyn beloften houwē.

Christus is uyt zjn glozie ge-
gaen. Ende is in den bleelche
gecome. Ende heeft de Wet
dooz ons volbat/ dus en mach
ons niemant berdoemē. Wy
waren daer aen ghebonden/
Maer Christus die heeft se nu
opgeheben. Want sy en heeft
ons niet meer ghegeben. dan
kennisse van onse zonden.

Gelijck wy alle dooz Adam
sterben. Als Paulus heeft be-
schreue/ so wer de wy nu dooz
Christum erben. kinderen vā
dat rewtige lebē. Wy zyn dooz
hem genesē/ dooz Adam is de
zontē gecome. Christus die
heeft e weder wegh genomē/
Laet ons danckbaer wesen.

Christus heeft doch selbe ge-
spoke. eer dat hy ont fine zjn
wondē/ dat zjn lichaem ou-
worden gebroken. En gege-
ben worden dooz onse zondē/
en mgn bloet wil te u schinckē
Dit is eenen die bol genaden
so wie zjn ziel nu wil versadē
hier uyt so moet hy dincē.

Dooz Christum alleen moe-
ten wy verlaet. Tot de Vader
te vergaen. die van elders in
zjn Rycke wil gaen. Dat zjn
dieven ende moordenaren/en
laet u die slepn oot niet vero-
ben. De Sone des Menschē
moet zjn verheben/ op dat sy
alle ouden hebben dat leben/
Die in zjnen Naem geloove.

Wy en zyn niet verlost dooz
sij of gout/ maer dooz t'bloet
ons Heeren. Hemel ende Aer-
de is in zjn gewout. wat sou-
de hy van ons begeere. Wozt
den hemel dooz wercken ver-
wozber. Soo comt de recht-
beer digh; dooz de Wet. Want
Christo en hadden wy dars
niet te bet. Ende waer te ver-
gheefs ghesozben.

Doozt geloof zjn wy in Chri-
sto rechtuerdig/ en niet dooz
onse

Onse wercken/ Maer van ons
 selven zijn wy Gods ontweer-
 digh/ Op ons en soude Godt
 niet mercken/ Maer in zijne
 Sone heeft hy behagē hy is
 sonder ons verdienste tot ons
 gecomen/ En heeft onse zon-
 den op hem genomen/ Ende
 is aen de Cruyce gheslaghen.

Niemant en mach tot Chri-
 stum comē ten waer hem vā
 God ghegeven/ Niemant en
 wil hem van zijn geloode be-
 roemen/ Maer bewijst u ge-
 loobe met den levē En volgt
 wel nae Christus exempel/
 Leert u selven altoos ver-
 smaē En wilt alrijt op Chri-
 stum staen. Sulcken heert is
 recht een Gods Tempel.

Laet ons God loben na sijn
 gebodē/ En niet den mensche
 aenleben/ En wilt niet aen-
 heden byemde Goden want
 sy en moghen u niet gheven
 Godt heeft zijn heplighen in
 grooter weerden/ Maer wy
 en hebben niet dan Jesus
 naē/ Daer wy saligheyt dooz
 moghen ontfaen/ In den he-
 mel noch op der Aerden.

Laet ons menschen mal-
 ganderen veresnen/ Ende al-
 roos liefde bewijisen/ Wedu-
 wen en Weesen bystant ver-
 leenen/ Ende mildelijck den

Nemen spijsen/ Wilt alle mis-
 daet bergeben/ Al hebben wy
 ghesondighet tot die doot/
 Gods barmhertigheyt is soe
 groot/ Ghy sult comen in se-
 wigh leben.

Och Christenen als ghy
 van hier moet gaē/ Dooz wie
 wilt ghy doch bysē/ Christus
 sal dooz zijnen Vader staen/
 Om u voorszpake te wesen/
 Want hy heeft selve ghespra-
 ken/ Comt alle tot my die be-
 laden zijt/ Ick sal u maken al
 u zonden quijt/ En wilt geen
 ander soecken:

Ic bidde u alle Christenen
 zijn/ Wilt aen Gods woorden
 clebē/ En sehouw quade leer in
 gen als sentijn/ Of ghy wozt
 daer dooz bergeben/ Aen den
 Phartzus neemt exempel vā
 oygeblasenheyt ginc hy hem
 beroemen/ ende ginc den Pu-
 bliscen verdoemen/ Die ach-
 ter laet in den Tempel.

Die dit liedekē heeft gemaceet
 God wil hem sijn gracie gebē
 dat hy niet tot hoerddie raecē
 Want daerom zijn verdoeben
 Die Engelen upt Gods rijcke/
 En David is daerō geplaege
 En Adam upt den Paradijsē
 ghejaeght.
 Met zijnen kinderen alle ge-
 lijcke.

FAAS.

U W

ES

Een schoon Gheestelick
Liedeken/van't nieuwe Jaer
op de wijse: Ghy Kup-
ters ghesellen van
adontueren.

In't nieuwe Jaer nu
byolge leeft: (de heer
Bedencht de liefde vā
En doe Maria ghe-
sproken heeft (ter eer/
Doe sy hem ontfine met gro-
Den heer hadde sy beloken/
Daerom heeft hy gesproken
mijn Ziel/ weest bylyck son-
der vaer
Al in dat soete nieuwe jaer.
Mijn geest heeft seer verblift
Die mijn Saligmaker heeft
berept/
Die my aensach tot deser tijt
Zijn Dienstaeght aller clep-
nigheyt/
Siet hierom sal ick wesen
In saligheyt gheprezen/
vā alle geslachte dat is waer/
Al in dit soete nieuwe jaer.
Die heere machtig en groot
heeft groot wonder aen my
gebaen. (schoot
hy daelde upt zijns Daders
Dooz de cracht des Gheests
heb ick hem ontsaen/
Dus wil hy zijn gebooren/
Dooz zijn uptbercozen/ (baer
zijn naem is heplig int open-
Al in dat soete nieuwe jaer.
Zijn goetheydt nu in een-
wigheyt duert/
Want een geslacht tot het an-
der gaet/

Die hem ontsit haer niet be-
treurt/
Wie ist die zijnen naem we-
derstaet/
Hy heeft macht ghegeven
Die in den woorden leven/
Kinder Gods sullen sy zijn/
dats clær/
Al in dat soete nieuwe Jaer.
Die hooge van herten heeft
hy verstropt/
Die machtighe stiet hy van
haren stoel:
die ootmoedige heeft hy haer
herte verfroeyt/
Ende heeftse verheben upt
der hellen poel;
Die hungerige gheeft hy vol
maten
Die rijke pdele ghelaten:
neemt dit hoor se blijde maet
Al in dat soete nieuwe Jaer.
De heere heeft ghenadigh
gheweest/
zijn goetheyt op Israel quam
Doe hy sprack/ also men leeft
Zijn beloften tot den Vader
Abraham/
Abraham t'sal noch geschien
Dat ick u sal ghebenedijen/
En alle Menschen in u saet
te gaet/
Al in dat soete nieuwe jaer.
Dzines Godt/ gheloost zijt
altoos/
Die Maria so hoogh berco-
ren heeft/
Want hy haer upt alle Drou-
wen berkoos
Die in eeuwigheyt met zijn
vader leeft/

Zoben alle Doutwen
 Wil hy haer aenschoutwen/
 Dus verbligt u sonder Ijden
 swaer/
 Al in dat soete nieuwe Jaer.
 Noch een supberlijc Lie-
 deken/ Op de wijse: Waer
 zyd myn Lief: of/ Don-
 hient cela.

In die nieuwe Jaer
 Wilt vrolijck jubileren/
 Verheught u eenpaer/
 Ghy Christen schaer/ (en
 En wilt Gods lofs vermee-
 die ons heeft bezigt
 Al van dat zondigh sneben
 Die ons nu ter tyt tot ons
 p'ofijt/ (geben
 heeft zyn eeuwigh woort ge-
 als' vp'ats spijt/ dus zyt vbligt
 Dat Goddelijck Woort
 Is nu int bleesch ghecomen/
 Daer toe spoozt / 'cis ons
 confoort/
 Druckt is van ons berdzehē/
 En schoutwet alle verdoemē:
 Des vp'ants hoofc
 Is dooz dit saer bercreden/
 zyn macht berooft/ ee niet ge-
 clooft/
 Dien draeck die is bestreden/
 Wie t'woort ghelooft/ werdt
 niet berdooft/
 Maer leeft eeuwig in b'eden
 Dat eeuwighe licht
 dat is ons nu ghesonden/
 Wie daer naē licht / ende zyn
 leben sichte
 Na t'woort niet soetē grondē
 Die werdt ontfaen

Van des weerelts baren/
 Die op Christus staen/ dat
 edel graen/
 En mach geen last beswaren
 Maer sy hebben ontsaen
 Dooz die doot/ dat plam/
 Eleben na Christus verclare
 Dat kindeken soer/
 Is ons Dooz spraeck hy des
 Dader/
 Dooz zyn edele bloet zyn wy
 behost/
 Hy is ons druck ontlaeder/
 Dooz Adams misdaet
 moeste wy in zondē ber smogē
 Ons en was geen raet/ noch
 hulp noch baet/
 Wy waren eenwigh verlozen
 Dat Goddelijck saedt/ heeft
 ons niet ver'smaet/
 Maer t'bluste zyns Daders
 thoozen/
 Verheught u in den Gheest/
 Wilt die Propheten doorlesen
 Weest niet bezeeft / dooz ee-
 nigh tempeest/
 Hy comt die ons sal genesen:
 Blijft niet verblinc/ (wen
 Wilt uwē Coning aenschou-
 hy comt als een kint/ die ons
 bemint (doutwen/
 Syn gheest laet hy op ons
 Zyn woort versint/ dooz ghe-
 nade upreint
 wilc daer vast op betrouwē.
 Prince renn (ken
 wil op Gods noetheyt merc-
 hy is certēn' ofetrooft allegra
 Die na zyn li'foe wercken/
 Hy is onse Pattoon/
 wilt na geen ander janken/
 U lig

Ths

zyn woort seer schoon/schonet
by ons te loon/
Verblgt u Wijnrancken
Die in den Throon/baden al
spant de croon/
Willen wy in dit nieuwe
Jaer dancken.

Tot een nieuwe jaer wil dit
ontfanghen
Want het u upt minnen woort
gheschoncken
die u deugde hebt verlangē
Tot eenen nieuwen jaer wilt
dit ontfanghen
hout u recht in Christus gan-
ghen

Soo en wordy in der hellen
niet verdroncken
Tot eenen nieuwen jaer wilt
dit ontfanghen
Want het u upt minnen woort
gheschoncken.

En Geestelick Liedes-
ken / op de wijze : Adieu
quaet regiment / ick wil
u leben laten.

O Heere al almogēde God
wilt mijner doch nu ont-
fermen
Ic ligge in Dupbels tot
In zonden heel berrot
Ontfangt my in dñn armen.
Comt ghy my niet te baet
Gheheel moet tek verdwynen/
Crachtigh is by die my haet
Gheweldigh ende doet mijn
groot misdaet
Laet my u gratie beschynen.
Ick Vader goet

Wilt mijner niet vermaden
Heemt my in u behoert
en geeft my weder eenē moet
Om te treden uwz paden.

Ick ben gheheel verdwaelt
Dan uwe soete wegghen
Die woerelt heeft my bepaelt
Met haer geschutten heefse
my deusstraelt

Ick ben heel verslegghen.
Verloft mijn Ziels het is noot
Ick ben gheheel in vresen:
den soeten smaeck van u groot
laet datē doch tot uwē schoot
Soo wert mijn ziel ghemelen.
Laet schynen u Goddelijck
licht

Ober my sondigh Creatuere
Verlicht mijns herten gelicht
Ende teghen mijn bypanden
doch bicht
Ende maecht my van herten
puere.

(quaet
Wascht my Heere van mijn
Reynigt my van mijne sondē
Ghy zijt mijn toeberlaet/
Daer al mijn troost aen staet
D goedtchepdt en is niet om
gonden.

En wilt my berwerpē niet
Van dñn lieflijc aenschouwen
sonder u zyn wy erac als riet
Als ghy u gratie in ons giet
So worden wy behouwen.

Verneut in my den geest
mijn hert wilt my supder ma
So dat het niet en vreesf / ken
Als hem ober comt eenigh
tempeest /

maer alleen tot u mach wakē
Geest my wederō die vzeugt
Ende

Comt al tot desen Advocaet.

Hy is de wech/de waerheyt
ende dat leven/

Hy is der schapen rechte deur
Hy heeft zyn leven daer voor
gegeven

Chgeen is hy als een goet
herder deur/

Hy heeft ghebroken de sterc-
ke muer/ (hyant quaet

Ousschen ons en de helche
bus al gemeen/groot en cleen

Comt al tot desen Advocaet.

Een Geestelijck Liedek
ken op de boys/ Man van
eeren weest ghezoet.

Hoort toe ghy menschen
wie dat ghy zyt/

Ghy Mannen ende vrouwen
Ghy moet al sterben tot ee-
ner tijt

dat moet ghy wel onthouten
En vrees dat oordeel/ ende

Godt den heer/

Soo en suldy qualijck baren
nimmermeer.

Laet liefde zyn dat fondament
Gods dauwe sal u besproepen

Die hope ende 'tghelooft daer
hy gheprent/

dan siet men liefde oec bloeyen
En van alle zonden neemt

een heer/

Soo en suldy qualijck baren
nimmermeer

Herberghen zynse creupel of
te manck/

Die naerte moet gy wel doffen
Oefft der arme spijse en drae

Die gebangen moet ghy ver-

lossen

Den siecken vertroosten / 't is
Gods beger/

Soo en suldy qualijck baren
nimmermeer.

Ghy sult aenbeden enē God
Waken al moet ghy hem reerē

uyt goeder herte o; is het sloot
Noch hy zynē naem moet gy

niet sweeren/

Ende doet Dader en Moeder
der eec/

Soo en suldy qualijck baren
nimmermeer.

En wilt oec niemant slaen
ter doot

Oncupshypt wilt niet begerē
en steelt oec niet al hebdi noot

Wilt valsche ghetuppen van
u weeren/

Begheert niemants gelt/ 't is
Gods begheer/

Soo en suldy qualijck baren
nimmermeer.

Dus toont maleanderen
Iesde eerbaer/

In alle deugdē wilt berjolijse
Jesus sal hy zynen gemeliche

Daer/

Doo; zynen dienaer bā prijse/
Alle u boosht; werpt om veer

Soo en suldy qualijck baren
nimmermeer (bocaet)

Hy is ons Dyns/ ons Advocaet
Paccos; van hemelrijcken/

In allen noot comt hy ons te
baet (bljcken)

Zyn vrouwe die moet altdoe
Ende stelt u deught ter neer/

Soo en suldy qualijck baren
nimmermeer.

Eenschoon Leyse / op de
wyse: Alst begint.

En byzoftek nieuwe Lier
 't is beter pet / dan mier /
 Te Bethlehem ist gheschiede
 Van een kint dat Jesus hiet
 In armoede ende verdriet
 So mach mē hē aenschouwē
 By die vrouwe der vrouwen
 Een Prince vā grote macht
 gesprote uyt dāvids gellaecht
 wy hebbe hem lāge gewacht
 Nu leyt hy daer so cleyn soo
 ongheacht
 In tenen dupstere nacht
 Van een arme moeder geboze
 Daer men der Engelen sancte
 mach hoorē.
 Dat costelike kindekē cleyn
 leyt booz alle wēschē gemeyn
 In enen hollen pleyn /
 Nochtans is hy der werelts
 heer alleyn /
 sijn Moeder is Maget reyn
 hy moet die coude dooghen
 Ende met tranen wasschen
 sijn ooghen. (stoot /
 Daer was menigen winde
 rijn bageldyften sneeu groot
 Dat kindekē laech daer bloot /
 sijn ledekens waren van cou-
 de root / (doot
 Depnst hart de Moeder ver-
 dat sy hē niet mochte winden
 Wāt sy en hadde luerē / wol-
 len noch linden (zjn
 Wat armoede mochte daer
 dat soete kindekijn
 Van coude moeste lijde pijn
 By sijner Moeder Maria die

Maghet sijn:
 Daer en was geē sonneschijn
 Noch byer hem by te werme
 o mensche wilt u dit ontfermē
 Joseph / o reyne vat / (hadē
 Ghy hebt groot verdriet ge-
 Als ghy moet lyden dat / (sāt
 Sy daer Maria op die aerde
 Met sulcken dierbaren schat
 In al sulcken condē wedde
 By twee beesten neder
 Wt vrienden est uyt magen
 Ghy en maugt daer niemant
 claghen /
 Al waert ghy out van dagen
 Ghy moest alleen die sozge
 d'aghen
 booz die te Bethlehem lagen /
 dz kindekē met zijner moeder
 gy waert hē eē goet behoeder
 Dat kint en was niet oude
 daer en was turf noch hout /
 dat weder was seer cout /
 Dus was u sozge menigfoul
 Cleyn was u silber of gout /
 daer ghy mede mocht betalē
 Als gy spāts of d'ac sout halē
 Dat kindekē teer van ledē
 Zijn herteken is te byden /
 Ten is niet langhe gheleden /
 'twerdt nae der Joodt schee
 Wēt besniden /
 daer sy hem groote pijn dedē
 Zijn bloet woude hy ons ge-
 In zijn jonge leben. (ven
 Hoe heeft hy ons bedochē
 In zijn herteken geknoechē
 groot wōder is daer gewoech
 Die Coningen hebben daer
 't kint gbesocht /
 En daer offerhande gezocht
 Gout /

Sout/Wierroock en Mierke
Seer costelick ende dierc.

Laet ons te Berghem gaē

Die met zonden zjn belaeen

Wp sullen ghenade ontfaen

Ist dat wp voor de Crubbe

weenen een traen/

Gods thoozn is al ghedaen

hp en sal ons niet verdoemen

Als wp ten oordeal comen.

Een schoon Gheestelick

Liedeken/ Op de wijse: alst

begint.

Wensche misvadigh/

Dol zonden smadigh/

Wilt gheenlins wesen

desperaet/

Christus ghenadigh werde u

heradigh

En ghp upt gronde was her-

ten tot hem gaet/

sucht en weet hoor u misdaet

Godt sal vergeben u zondigh

senjn/ (hp gestadigh

Ons zonden schadich/droech

Comt al tot desen Medecijn.

Int openbaer/ vā ele sondaer

Heeft hp deel lieker vleden vā

de doot/

Comt alle gaet/ tot die outaer

Daer muzghp binden troost

alst noot/ (root

Versoect zjn bloedige wondē

dat is de troon/ der gratie sijn

het is claer ons middelaer

Comt al tot desen Medecijn.

Christus berresen/ ghesont

maect/ desen/

Die tot hem comt met een

gheloove vast/

hp hebt bewese/ also wp lese

Men Centurions knecht seer

delast

Christus die heeft hē aēgetast

Die hp genas van zjn gepijn

Christus ghepresen/ wilt elck

ghenesen/

Comt al tot desen Medecijn.

O Christe almachtig/ hebt

lof eendrachtigh (soet

die selve ons noot tot u gratie

Dit bleeck waerachtigh/ ghp

wert ghedachtigh

Den blinden ghebozen daer

hp stoet/ (bloet

hp riep tot u die schamel

O Goddelijckhepde deet ghp

zjn aen/eghjn:

hp was deelachtig in u gra-

tie erachtigh

Comt al tot dese Medecijn.

Dese blinden gebozen/ hiet

hp al boozen

Hem wasschen/ tot eenen wa-

ter gaen/

Daer heeft hp verlozen/ soe

ghp meught hooren

Sjn verblindhepde/ daer hp

mede was bebaen:

hp desen water mach elck

verstaen/

Sjn bloedighe wonden soe

claer als Wijn/

Daer meughte versmooren/

u zondigh thoozn/

Comt al tot desen Medecijn.

Bist sonder beemijoen /

Godt tot allen tijden/

So volghdp t'Jouken van

Canaan naer/ (tijden

Groot was haer lijde/ in alle

haer

Haer Dochter zijnde in lijden
 swaer/
 Sy riep o Christus door het
 gheloof eenpaer/
 Al wepgerde hy haer een lane
 teeringh/
 Alsulcken bestrijde/wert hert
 verblijden/
 Comt al tot desen Medecijn.
 Hoort zyn oorzonden/ men
 sal die honden
 Hier gheven (sprack Godt)
 der kinderen zoet/
 Dats waer bevonden / wes
 haer vermonden/
 Maer onder die tafel van
 heeren groot/
 De hondkens eten crupm-
 kens ter noot/
 O wijf groot is tgelooft dijn
 Welcke heeft ontbonden/ u
 kint van zonden/
 Comt al tot desen Medecijn.
 Laet ons des Heeren lof
 vermeerren/
 En singhen eeuwigh zyn
 barmhertighheyt/
 hy wils eere die tot hem kerē
 so Christus selve heeft gesept
 lof hebbe sijn goedertercheyt
 Sy gaet te boven alle die
 wercken zyn:

Na Davids leeren/ met u toe-
 zeeren
 Comt al tot desen Medecijn.
 hy heeft zyn leven doof ons
 ghegheven/
 Al waer hy doot/ soe wie in
 hem betrouw/
 Werdt levendig beseben/ ons
 zondigh sieden
 heeft hy versoent aent crupm-
 menigh fout/ (gout/
 Al en hebby schat/ silber noch
 Comt tot hem hy en opscht
 u niet een twijn/
 Die hem aenleeben/ werderd
 bergeben/
 Comt al tot desen Medecijn.
 Ons zondighe wreghen / o
 Godt wilt verlichten/
 Ghy hebt ons liever dan een
 Moeder haer kint/
 Helpt ons bevichten/ des bya-
 ants schichten/
 Want u licht ober die sanda-
 ren schijnē
 Als ober den goeden/ so men
 behint/
 Die ov u gratis debijn/
 Haer sinnekens stichten/ sul-
 len niet swichren/
 Ghy zijt ons wapen ende
 Medecijn.

Leeft reyn, acht u cleyn,
 Weest gheeren alleyn,
 Hout vrede int ghemeyn,
 Denckt op den dach,
 Die niemant voor by en mach,

**Die Tafel van die teghenwoordighe
Leyfen-boeck.**

Adam was een verlozen
Man.

Als ick pepse om die doode.
Al dat leefse op der Aerden.

B.
Bereyt u hups terfont

C.
Christus is opghestanden.
Comt al van Zupden en
Oosten.

Christe du bist dach ende
licht.

Christus lach in dooddes
banden.

D.
Dies est Imitie
Dies est Imitie / nam pyo.
Doe Maria ghehouwt
was.

Dat loets nleutwe Jaer.
Doe Jesus ghebozen werdt.
Den lustelike Mdey Chri-
stus plaspant.

Den Gheest is ghewilligh/
maer vulesch is cranck.

Die werrelt moet bekennē al.
Die Doornaders hadde ver-
langhen.

E.
Entraest puerpera.
Een kindeken is ons ghe-
bozen.

Een goede niau liedt al van
begin.

Een kindosten soo lobelike.
nleu Liedt so heffen wy
an

Een byzolike nleuwe Litz,

G.
Gaude / gaude / gaude/
gaude/
Geloobet zijt su Jesu Christ
Godt goet u roose van Je-
richo.

Ghy Mannen ende Vrouwen
Gloriesp Godt in den hooge-
sten.

Ghelijck een Tozteldupstien
hem versucht.

Godt die Dader woone ons
op

Ghy die Jesus wijngaere
plant

Gheen meerder op aerden
ent

Godt wolt ons doch ghenas-
digh zyn.

H.
Het is heden den dach van
byzolijckheit.

Het was een Maghet ups
vercozen.

Het saugh een nachtegele
had ick vloghelen als een
Krent.

Het viel een hemels dan-
we.

Heer Jesus kerst van Na-
zarenen.

Hoort toe altesamen / bidt in
de waercht.

Hoe lupte riep de Ziele.
Heer Godt / leert ons bibden.

Hoort ghy sondaers alghes-
myn.

Hoort

Gooyt toe ghy Christen sin-
 nen.
 Hooft die Jesus nae Gal-
 leen.
 Hest op mijn Crups wel
 soete Zuyt/
 Hooft al te samen die Chri-
 sto willen leben
 Het gheviel op eenen donder-
 dach
 Hoe minlijck is ons des
 crups.
 Het quamen dize Coninghen
 ghereden
 Help Godt / my mach gelin-
 ghen
 Het daghet in den oosten
 Hooft allegaer int openbaer
 Hooft toe ghy Menschenen wie
 dat ghy zijt.

I.

In dulci jubilo
 Jesus Christus onse heyl-
 landt
 Ick hebbe een traegh Ezels-
 kin.
 Ick wil met groeter hastig-
 heyt.
 Ick segg adieu weerdit wy
 Int nieuwe Jaer nu voo-
 llick.
 In die nieuwe Jaer.

I.

Laet ons met herten repne
 Koost Godt den heer

M.

Magnum nomen Domi-
 ne.
 Met desen nieuwen Jaer
 Met vreughden willen wy
 singhen

Met desen nieuwen Jaer
 Maecht jolijt / met blift
 Met vrede ende vreughde.
 Midden wy in levende
 zyn
 Mensche misdadig / hol zond-
 den smadigh

N.

Mune dimittis serbata
 tuum
 Nu bidden wy den hepligens
 Gheest.

O.

Ons is een kindt geboozert
 O supber Maeght van Is-
 rael.
 Omnes nu laet ons Godt
 loben
 Ons is geboozen een kindes-
 ken

Oitwaecht nu Israel
 Oeh edel Ziele wilt inero-
 ken

O mensch / wat heeft Chri-
 stus misdaen
 O cranckheyt des vleeschs
 O Heere / hoe zynse soo me-
 nighfont
 O Heere / wie sal in uws
 Tent.

Ons is gheboozen een kind-
 deken goede

Oeh lighdy nu en slaeyt niet
 ongheruste sinnen
 Oeh leghdy nu en slaeyt
 O Heer almoghende Godt.

P.

Puer natus in Bethle-
 hem.
 Puer nobis nascitur

Quers

A.
Athem nune virgo.

S.
Saligh zijne die hier op Aerden leven.

T.
T'berlanghen der Doozba-ders ient.

Tusschen twee hooge bergen

P.
Berlangen doet mijner hert.

Van liefden comt groot liden.

W.
Waer is die Dochter van Spon.

Wy willen Christum loben schoon.

Wilt nu zjn verblif.

Wie wil mede te Bethelhem.
Wy willen ons gaen vermeyden.

Hier eyndet de Tafel.

